

రోబోట్స్,
రోబోటిక్స్

లోకోపయోగ విజ్ఞానమాల

రోబో ట్స్, రోబో టిక్స్

ఎం.ఆర్. చిదంబర

అనువాదం

ఎం. సూర్యమోహన్ రావు

నాగార్జున బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా

ISBN 81-237-1909-4

ప్రథమ ముద్రణ 1996 (శక 1918)

© ఇన్స్టిట్యూషన్ ఆఫ్ ఎలక్ట్రానిక్స్ అండ్ టెలికమ్యూనికేషన్ ఇంజనీర్స్, 1994
తెలుగు అనువాదం © నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా, 1996

Robots And Robotics (Telugu)

రూ. 24.00

ఛైరెక్టర్, నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్, ఇండియా, ఎ-5, గ్రీన్ పార్క్,
న్యూఢిల్లీ-110 016 ద్వారా ప్రచురింపబడినది.

విషయసూచిక

	పేజీ
ముందుమాట	vii
1. పరిచయం	1
2. రోబోట్స్, రోబోటిక్స్	10
3. రోబోట్ల ఉపయోగం	38
4. రోబోట్ల శిక్షణా విధానాలు	54
5. రోబోట్ విశ్లేషణ, నియంత్రణ	64
6. ఉపసంహారము	69

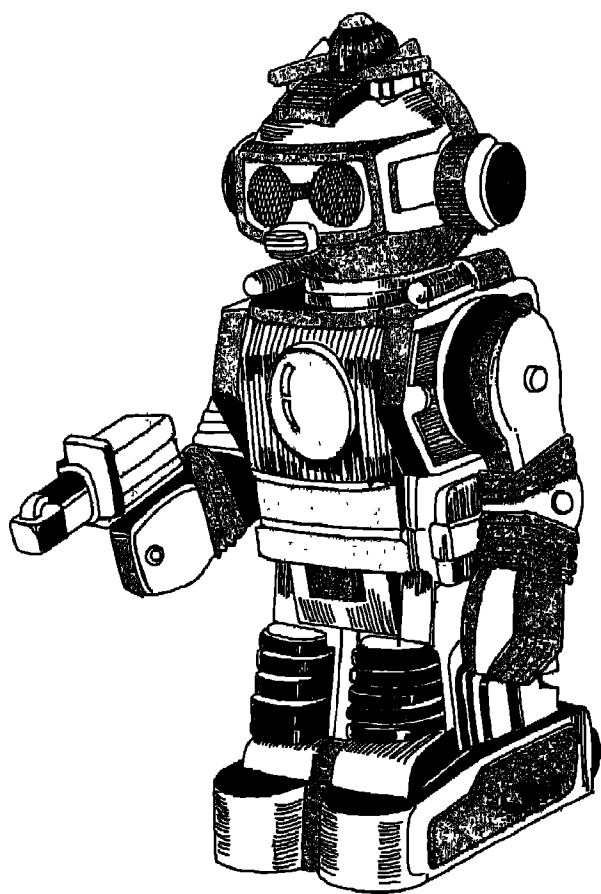
ముందుమాట

‘రోబోట్స్, రోబోటిక్స్’ అనే ఈ గ్రంథాన్ని వ్రాయమని నన్నుడిగిన బెంగుళూరు, ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్, ఆఫ్ సైన్సు, ఇంటినిరింగు విభాగం డీనూ, IETE అధ్యక్షులు అయిన ప్రొఫెసర్ బి.యస్. సోంఠెగార్కి, నేనెంతో కృతజ్ఞుడిని. నేనూ ఈ గ్రంథరచన కెంతో ఉత్సాహంగా ఉన్నాను. ఇటువంటి గ్రంథాలు రచించేటప్పుడు వీటిలోని విషయాలు గ్రంథకర్త స్వయంగా పరిశోధించి తనిపెట్టినవే కానక్కరలేదు. ఈ విషయం మీద వచ్చిన అనేక శాస్త్రీయ గ్రంథాలలోని విషయాల్ని సేకరించి, త్రోడీకరించి, ఈ గ్రంథం వ్రాసేను. ఆయా గ్రంథాల్ని, వ్యాసాల్ని పేరుపేరునా ఉటంకించడం సాధ్యం కాకపోయినా, వాటివాటి గ్రంథకర్తలకి నేనెంతో ఋణపడి ఉన్నానని చెప్పకతప్పదు. కర్ణాటక రాష్ట్రమంతటా అనేకచోట్ల ఉన్నత పాఠశాల విద్యార్థులకి ఈ విషయం మీద ఉపన్యాసాలిచ్చేను. ఆ సందర్భాలలోనూ, ఆ ఉపన్యాసాల తర్వాత జరిగిన చర్చల్లోనూ, ఆ విద్యార్థులు ఈ విషయంపై ఎంతో ఆసక్తితో ఎన్నో ప్రశ్నలు వేసేరు. ఆయా ప్రశ్నలూ, వారి సందేహాలూ ఈ నా గ్రంథ రచన కెంతో తోడ్పడ్డాయి. ఆ విద్యార్థులందరికీ నా కృతజ్ఞతలు.

బెంగుళూరు

జూలై, 1993

ఎం.ఆర్. చిదంబర

పరిచయం

అతి బలవంతులైన మరమనుష్యులూ, భూతాలూ, మన చెప్పుచేతుల్లో ఉండి, బానిసల్లా మన ఆజ్ఞల్ని తూ,చా, తప్పకుండా పాటిస్తూ ఉంటే ఎంతో బాగుంటుందని అతి ప్రాచీనకాలం నుంచీ మానవుడు కలలు కంటూ ఉండేవాడు. “అల్లాదీన్-అద్భుత దీవం” కథ ప్రపంచ ప్రాచుర్యం పొందింది. దీవం మీద రుద్దగానే బ్రహ్మాండమైన భూతం స్రవ్యక్షమై, “నీ బానిసను దొరా! ఏమి ఆజ్ఞ?” అంటూ యజమాని కోరికను క్షణాల్లో నిర్వహించేది. అటువంటి బానిసలుంటే బాగానే ఉంటుంది. కాని, అవి దుర్మార్గుల చేతుల్లో పడితే? మహా ప్రమాదంకదూ?

అద్భుత శక్తులు సంపాదించి, ఇటువంటి భూతాల్ని భేతాశుల్ని తమ అదుపాజ్ఞల్లో ఉంచుకోగల్గిన రాజకుమారుల, మాంత్రికుల గాధలు మన పురాణాల్లోనూ, సాహిత్యంలోను ఎన్నో ఉన్నాయి. మన భారత భాగవతాలూ, రామాయణమూ ఇటువంటి అద్భుత కార్యాలు చేయగల వీరులను గురించి అనేక కథలు చెబుతాయి. చిన్నికృష్ణుడు ఒక్క వేలిమీద గోవర్ధన పర్వతాన్ని ఎత్తిన కథా, హనుమంతుడు సంజీవనీ పర్వతాన్నే అరచేతిలో పెట్టుకొని హిమాలయం నుంచి లంకావరకు ఎగిరి రావడమూ ఇటువంటి కథలే! భారత రామాయణాల్లోని వీరులు ప్రయోగించిన అనేక శస్త్రాస్త్రాల శక్తులు వర్ణనాతీతం. ఇటువంటి గాధలు ఇతర దేశాల సాహిత్యాల్లోనూ కోకొల్లలు.

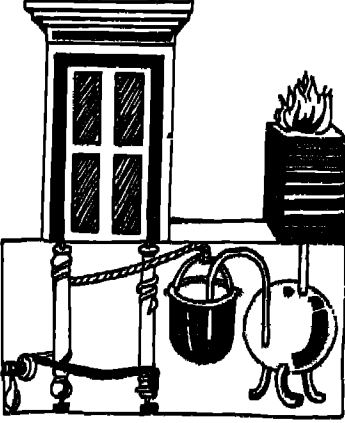
అతి ప్రాచీనకాలం నుంచీ కూడా అద్భుతశక్తులుగల మరమనుష్యుల్లోనూ, భూతాలలోనూ మానవుడెంతో ఆసక్తి కనబరచేవాడు. ప్రాచీన ఈజిప్టు దేశంలోని పురోహితులు మరవిగ్రహాలూ, మరచేతులూ వ్రతిష్టించి, రహస్యంగా వాటిద్వారా తామే పనులు చేయించి, ఇదంతా ‘దైవమాయ’ అంటూ అజ్ఞాన

ప్రజానీకాన్ని నమ్మించి మోసం చేసేవారు; భయభ్రాంతుల్ని చేసేవారు. ఒక దేవత మహావిగ్రహం, నోటినుండి మంటలు క్రక్కుతూ, “మీరు నాకు బలులివ్వకపోతే సర్వనాశనం అవుతారు”. అని బెదరిస్తే భయపడని ప్రాచీన మానవుడెవడు? పాదాశ్రాంతుడు కాని వాడెవడు?

ప్రాచీన గ్రీకు దేశంలో హెరాన్ అనే ప్రభాకృత గణితజ్ఞుడూ, ఇంజనీరూ ఉండేవాడు. ఆయన తన ప్రతిభా విశేషాలతో అనేక యంత్రాలు కనిపెట్టాడు. ‘జలయంత్రం’ (ఖింపెన్) ఆయన కనిపెట్టినదే. అవిరితో పనిచేసే యంత్రం కూడా ఆయన కనిపెట్టాడు. ఆయన కనిపెట్టిన రెండు సాధనాలు అతి చాకచక్యంగా ఉపయోగించి, ప్రాచీన ఈజిప్షియన్ పురోహితులు అమాయక ప్రజల్ని విశేషంగా మభ్యపెట్టేరు. 1వ బొమ్మలో ఇటువంటి సాధనం ఒకటి చూడవచ్చు. దేవాలయ సింహ ద్వారం ముందర ఒక పూజావేదిక ఉంటుంది. ఆ వేదిక మీద ధూపం వెలిగిస్తే ‘దైవ మాయ’ వలన దేవాలయ ద్వారాలు తమంత కామే తెరుచుకుంటాయి. ఆ వేదిక అడుగు భాగాన, పైకి కన్పించకుండా, అతి చాకచక్యంగా యంత్రాలమర్చబడి ఉంటాయి. వేదిక మీద ధూపదీపాల వేదికి వేదిక క్రింద ఉన్న గాలి వేడెక్కి, ఆ ఒత్తిడివలన ఒక పాత్రలో ఉన్న నీటిని అదిమి, బయటికి తోసేస్తుంది. ఆ నీరు ఒక జారి కొమ్ము ద్వారా

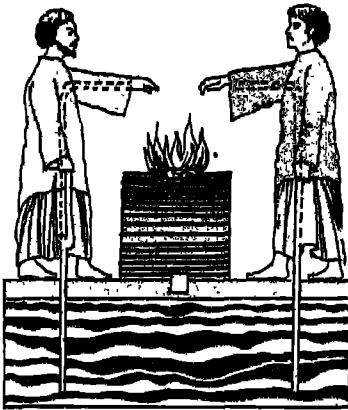

బొమ్మ. 1: ఈజిప్టు దేవాలయంలో ‘శాంతిక శక్తి’ వివరించడం. ధూపం వెలిగిస్తే ‘దైవమాయ’ వలన దేవాలయ తలుపులు తమంతకామే తెరుచుకుంటాయి.

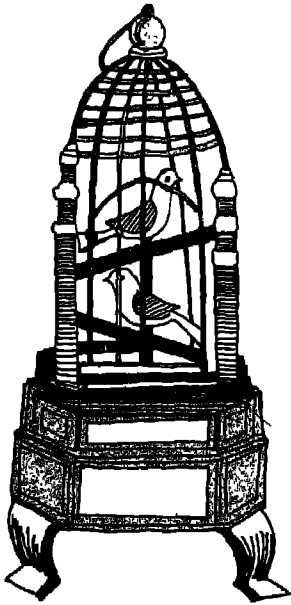
బొమ్మ. 2: దేవాలయ ద్వారాలు తమంతటలాము తెరచుకోవడం.

ఒక బక్కెటులో పడుతుంది. అ నీటి బరువుకి ఆ బక్కెటు కిందికి జారి, దానికి కట్టి ఉన్న పగ్గాల ద్వారా తలుపుల్ని తెరుస్తుంది (2వ బొమ్మ చూడండి). బయటి ప్రజలకి వివరాల్లేమీ కన్పించవు, తెలియవు వారికి తెలిసిందల్లా, తాము భక్తి ప్రవత్తులతో వేదికమీద ధూపం వెలిగించి ప్రార్థనలు చేయగానే, అంతవరకూ మూసుకొని ఉన్న గుడి తలుపులు తమంతటామే తెరచుకోవడం. ఇంత ప్రత్యక్ష ప్రమాదం చూసేక కూడా ఆ పురోహితుల మాటల నమ్మని వాడెవడుంటాడు. దైవ మహిమను శంకించగల నాస్తికు డెవడుంటాడు?

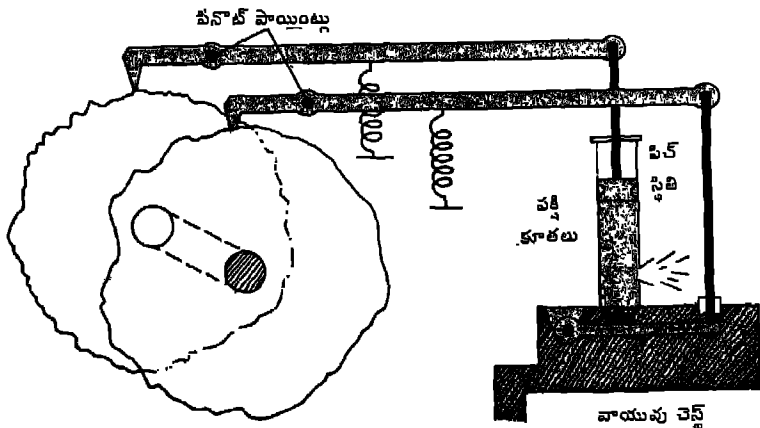
బొమ్మ. 3: హోమ వేదికలోకి అగ్నిధారలు వడడం.

ప్రజల్ని మభ్యపెట్టి, మోసగించి, వారిని తమ చెప్పుచేతుల్లో ఉంచుకునేందుకు ఈజిప్షియన్ పురోహితులు ఉపయోగించిన చిత్రమైన యంత్రం మరొకటి ఉంది. (3వ బొమ్మ చూడండి). ఒక పూజావేదిక మీద రెండు పురోహితుల బొమ్మలు నిలబడి ఉంటాయి. వాటి మధ్యగా ఉన్న హోమకుండం వైపు వాటి చేతులు జాపి ఉంటాయి. ఆ చేతుల్లోంచి అజ్ఞం యజ్ఞకుండంలో పడి మంటలు ఆరిపోకుండా వెలుగుతూ

చొమ్మ 4. ఎ: పాటలుపాడే చిలక

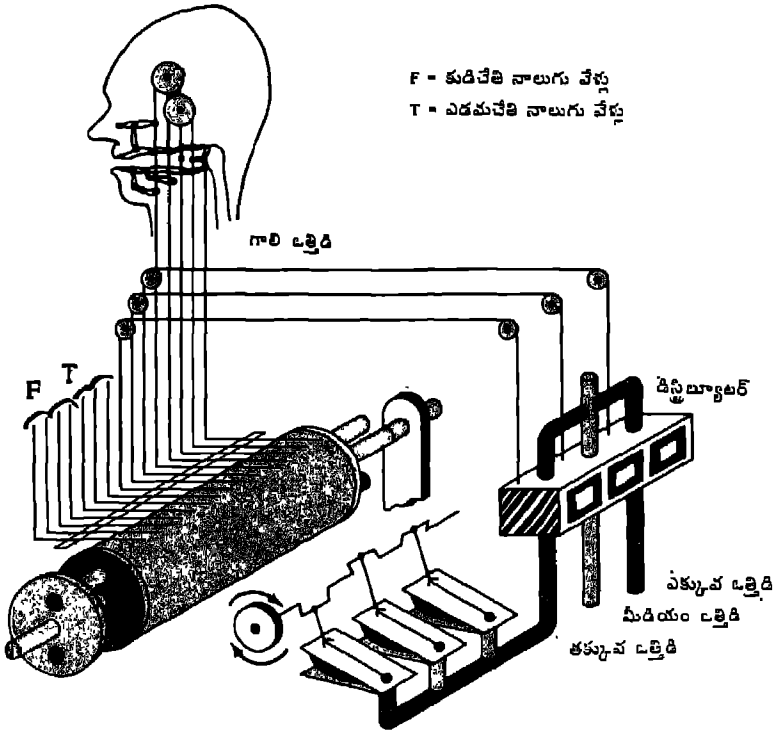
ఉంటాయి. ఒక వేళ, ఏ భక్తుడైనా భారీగా దక్షిణ సమర్పించకపోతే, ఆ మంటల తీవ్రత తగ్గిపోతుంది. ఇంచుమించుగా ఆరేపోతాయి. దానితో, దేవుడ ప్రసన్నుడయేడని భక్తుడు గజగజ వణకిపోతాడు. లెంపలు వేసుకొని, మరింతగా కాన్కలు చదివిస్తాడు. ఇక్కడ కూడా, అగ్ని గుండము ఉన్న పీఠంక్రింద ఖాళి ప్రదేశం ఉంటుంది. దానిలో నెయ్యి ఉంటుంది. ఆ నేతిలో నుంచి రెండు గొట్టాలు పీఠంమీద నిలబడి ఉన్న బొమ్మల శరీరంలో నుంచి చేతుల్లోకి వ్యాపించి ఉంటాయి. మంటల వేడికి పీఠంక్రింద గాలి వేడెక్కుతుంది. ఒత్తిడి అధికమౌతుంది. ఆ కారణం చేత నేతిమీద ఒత్తిడి ఎక్కువై, అది ఆ గొట్టాలద్వారా పైకి ఎక్కి, ఆ బొమ్మల చేతుల్లోంచి మంటలలో పడుతుంది. మంటలు భగభగ మండుతాయి. అగ్నిగుండానికి దిగువన ఒకేవైపున చిన్న

చొమ్మ 4. బి: వక్రీ కూతలు వుట్టే విధానం.

రంగ్రం ఉంటుంది. సాధారణంగా, ఒక బిరడా ఆ రంగ్రాన్ని మూసి ఉంచుతుంది. భక్తుడిచ్చిన దక్షిణాలు చాలవనుకుంటే, పురోహితుడు గుట్టుగా ఆ బిరడా తీసేస్తాడు. వేదిక క్రింద ఉన్న వేడిగాలి ఆ రంగ్రంగుండా బయటికి పోతుంది. నేతి మీద ఒత్తిడి తగ్గిపోయి, అజ్యధార ఆగిపోతుంది. మంటలు తగ్గిపోతాయి.

అద్భుత శక్తులు గల్గిన మరమనుష్యుల మీద, ఇతర జీవులమీద, కీలుగుర్రాల మీద మానవుడికిగల ఆసక్తి అలనాటి ప్రాచీనకాలం నుంచి ఈనాటివరకూ కూడా పెరుగుతూనే ఉంది. 17వ శతాబ్దం నుండి, రకరకాల యంత్రాలూ, మరజీవులూ యూరపులో రూపొందుతూ వచ్చాయి. చర్చి, గోపురాల మీదా, నగరమధ్యంలోని గడియార స్తంభాల మీదా, పెద్దపెద్ద గడియారాలూ, వాటిమీద మనిషెత్తు బొమ్మలూ అనేకచోట్ల వెలిసియి. ఆ మనిషిబొమ్మ,

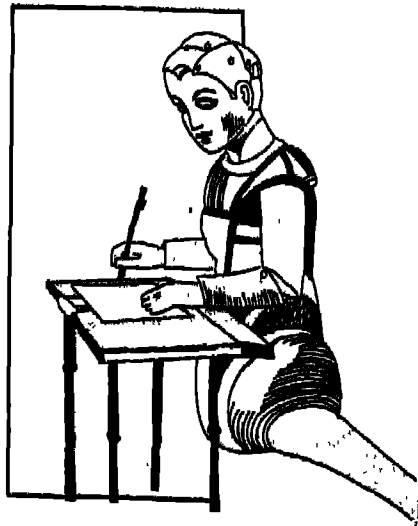

బొమ్మ 5: వేడుగానలోలుడు వనిచేసే విధానం.

గంట గంటకీ కంచువల్లం మీద సుత్తితో గంటలుకొట్టి నగరవాసులందరికీ కాలం తెలియ చేస్తుంది. మరికొన్నిచోట్ల చిలకగడియారాలు వెలిసేయి. గడియారం మీద ఒక పంజరమూ, దానిలో ఒక చిలకా ఉంటాయి. గంటగంటకీ ఆ పంజరం తలుపు తెరచుకొని, చిలక బయటికి తలపెట్టి ఎన్ని గంటలయితే అన్ని మార్లు 'కూ, కూ' అంటూ ఆహ్వాదకరంగా కూస్తుంది. ఇటువంటి గడియారాలు ఈనాటికీ, మైసూరులోని 'జగన్మోహన్' ప్రాసాదంలోనూ, హైద్రాబాదులోని 'సాలార్జంగ్' మ్యూజియంలోనూ చూడవచ్చు.

ఈ యంత్రాలు కాలక్రామేణా అనేక విధాలుగా పరిణతి చెందుతూ వచ్చేయి. 1700 సం. ప్రాంతంలో పాటలుపాడే వక్షియంత్ర ఒకటి యూరపులో తయారైంది. ఒక పంజరమూ, దానిలో ఒక అందమైన వక్షి ఉంటాయి. ఆ వక్షిబొమ్మ నిజం వక్షిలాగే రెక్కలు ఆడిస్తూ, నోరు తెరుస్తూ మూస్తూ రకరకాల కూతలు కూయగలదు. ఈ కూతలు ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా ఉంటాయి. ఈ కదలికలూ, శబ్దాలూ అన్నీ కూడా పంజరంలోపల నిక్షిప్తమై ఉన్న గడియారపు యంత్రంవలన కదిలే చక్రాలూ, గేర్లూ, క్యాములూ (Cams) వలననే జనిస్తాయి (4వ, 4బి బొమ్మలు చూడండి).

1738వ సంవత్సరంలో జాక్వియీ వాకానీనన్ అనే ఫ్రెంచి దేశస్థుడు

బొమ్మ ౪: వ్రాయనకాడు.

పిల్లనగ్రోవిని వాయించే మరమనిషిని తయారుచేసి పొరిస్ నగరంలో ప్రదర్శించాడు. ఈ మరమనిషి పిల్లనగ్రోవిని నోటిదగ్గర పెట్టుకొని గాలి ఈడుతాడు. దాని రంధ్రాలను వేళ్లతో మూస్తూ, తెరుస్తూ, రకరకాల స్వరాలూ, సంగీతమూ పలికిస్తాడు. గాలి ఒత్తిడివలన పిరిగే సంగీతపు పెత్తై ఈ యంత్రం వెనుక ఉన్న రహస్యం (5వ బొమ్మ చూడండి).

1805వ సంవత్సర ప్రాంతంలో, హెన్రీ మైలూర్డే అనే ఆయన అద్భుతమైన స్వదాలితయంత్రాన్నికదాన్ని నిర్మించి, లండన్ నగరంలో ప్రదర్శించాడు. ఇది రకరకాల చిత్రాలు గీయగలదు. అతి క్లిష్టమైన గడియారపు యంత్రాల సాయంతో ఇది పనిచేస్తుంది. 5 నిమిషాల్లో ఇది ఒక ఓడ బొమ్మ గీయగలదు. మళ్ళీ, అషామాషీగా గీయడంలేదు. ఓడలో ఉన్న మూడు డెక్కల వివరాలూ, పోర్టువోల్క్సుతో సహా స్పష్టంగా చూపిస్తుందాబొమ్మలో. సామాను గిడ్డంగులూ, ప్రయాణీకుల గదుల వివరాలన్నీ ఉంటాయందులో. ఇంతేనను కున్నారా? ఫ్రెంచిభాషలో చిన్నచిన్న పద్యాలు కూడా బ్రాయగలదిది! ఈ కళాకారుణ్ణి 6వ బొమ్మలో చూడండి.

రోబోట్లవంటి రకరకాల యంత్రాలు ఎన్నో శతాబ్దాలుగా ఉన్నప్పటికీ, ఈ 'రోబోట్' అనే పదంమాత్రం 20వ శతాబ్దంలోనే పుట్టింది. అప్పటినుంచే ప్రజల నోళ్లలో నలిగింది. 1921వ సంవత్సరంలో 'కారెల్ కాపెక్' అనే జెకోస్లావాకీ నాటకకారుడు R.U.R. అనే నాటకం వ్రాసాడు. "రోసమ్ము యూనివెర్సిటీ రోబోట్స్" అని దీని అర్థం. "మానవ నిర్మితమైన మరమనుష్యులు మామూలు మనుష్యులతోపాటుగా కలిసిమెలిసి పనిచేస్తారు. మనిషి సాయం లేకుండా, ఈ 'మరమనుష్యులు' స్వంతంగా ఆలోచిస్తారు; పనులు చేస్తారు. మానవ యజమానులు తమల్ని క్రూరంగా, బానిసల్లా చూస్తున్నారని కోపగించి ఈ మరమనుష్యులు తమ యజమానులపై తిరగబడుతారు. వాళ్లని చావకోట్టి నరకం ధ్వంసం చేస్తారు." ఇదీ, క్లుప్తంగా ఆ నాటికలోని కథ. చెక్ భాషలో 'రోబోట్' అంటే, బానిస, వెడ్డిచాకిరీ చేసేవాడు, అని అర్థం. అనాటినుండి అన్ని రకాల మరమనుష్యులకీ ఈ 'రోబోట్' అనే పేరు స్థిరపడిపోయింది.

కోపెక్ కథలోని రోబోట్లు తమని నిర్మించిన మనుష్యుల మీదే తిరగబడి వారిని నర్వనాశనం చేసేయి కనుక, ఇటువంటి మరమనుష్యుల్ని ఎవరు తయారుచేసినా, అవి అభిరికి వాటి నిర్మాతల మీద తిరగబడి పొట్టన పెట్టుకుంటాయనే భ్రమ ప్రజల్లో పాతుకుపోయింది.

ప్రఖ్యాత, ఇంగ్లీషు కవి పెల్లీ భార్య, “మేరీ పొలాన్స్ క్రాఫ్టు పెల్లీ” 1818లో ఒక కథ వ్రాసింది. ఫ్రాంకెన్ స్టైన్ అనే యువ విజ్ఞాని కృత్రిమంగా ఒక జీవిని తయారుచేసి ప్రాణంపోస్తాడు. అఖిరికి అది అతని మీదే తిరగబడి, అతన్నీ, అతనికుటుంబాన్నీ చంపేసి ఎక్కడికో వెళ్లిపోతుంది. ఆ మరమనిషిని ‘ఫ్రాంకెన్ స్టైన్ దయ్యం’ అంటారు. రోబోట్లన్నీ ఈ ‘ఫ్రాంకెన్ స్టైన్’ దయ్యాలలాగే ప్రవ స్తాయనే భయభ్రాంతులు చాలమందిలో పాతుకుపోయాయి. కోపేక్ కథ ఈ భావనకి వుష్టినిచ్చింది. 1926లో ‘లాంగ్’ అనే రచయిత “మెట్రో పోలిస్” అనే తన కథలో ఈ “రోబోట్” అనే పదాన్నివాడి, దాన్ని బాగా వాడుకలోకి తెచ్చాడు.

ఈ విధంగా రోబోట్లని గురించిన కల్పనలు 1920వ దశకంలో ప్రారంభమయినా, ఇటువంటి యంత్రాల వైజ్ఞానిక కల్పన, వాటినిర్మాణమూ, మరొక 4 దశాబ్దాల తర్వాతకాని ప్రారంభం కాలేదు.

1960వ దశకంలో ఛార్లెస్ డెవెల్, జోసెఫ్ ఏంజెల్ బెర్గర్ అనే ఇద్దరు అమెరికన్ విజ్ఞానులు ఒక కంప్యూటర్చేత నియంత్రించబడే రోబోట్ని తయారుచేసి, పారిశ్రామిక రంగంలో అది ఏ విధంగా ఉపయోగపడుతుందో చూపించారు. ప్రజలు దాన్ని ఒక వింత ఆట వస్తువుగా మాత్రమే చూసారు కాని, నిజంగా అది తమ శ్రమశక్తిని పంచుకోగల్గుతుందని నమ్మలేకపోయారు. పైగా, రోబోట్లు అంటే ఒక విధమైన చులకన భావన, అపహాస్యమూ కూడా కనబరచారు. ప్రఖ్యాత సినీ నిర్మాతా, నటుడూ అయిన ఛార్లీ ఛాప్లిన్ నిర్మించిన “మోడర్నైటీ” చిత్రంలో ఇదే భావం చూస్తాం మనం. రోబోట్లు చాల పెద్దవిగానూ ఎక్కువ ఖరీదుగానూ ఉండడంవలన అవి అట్టి ప్రాచుర్యంలోకి రాలేదు, చాల సంవత్సరాల దాకా.

మరొక రెండు దశాబ్దాలు గడిచేక 1980వ దశకంలో అతి శక్తివంతమైనవీ, సూక్ష్మమైనవీ మైక్రో ఎలక్ట్రానిక్సు, మైక్రోకంప్యూటర్లు, తయారయ్యాయి. దానితో, రోబోట్ల సైజూ, పనితీరు, ఖరీదు తగ్గిపోయాయి. వరిశ్రమల్లో రోబోట్ల వాడకం హెచ్చింది. “రోబోట్లు మానవ కార్మికుల స్థానాలాక్రమిస్తాయా? రోబోట్ల వాడకంతో నిరుద్యోగ సమస్య పెచ్చు పెరుగుతుందా?” అనే ప్రశ్నలూ తల ఎత్తాయి. ఈ భయాలన్నీ రోబోట్లని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోకపోవడం వలన కలిగినవేకాని, నిజంకాదు. పారిశ్రామిక విప్లవపు ప్రారంభదినాల్లోనూ ఇటువంటి భయాలు తల ఎత్తాయి. కంప్యూటర్ల వాడకం విషయంలోనూ

ఇటువంటి భయాలు తల ఎత్తాయి. మనిషి శ్రమను తగ్గించే ఏ కొత్త సాధనం ఆవిష్కారమైనా ఇటువంటి భయాలుండడం సహజం. కాలక్రమేణా, ఈ భయాలన్నీ నిరాధారాలని తేలుతాయి. అలాగే, రోబోట్ల ఆర్థిక సామాజిక ఉపయోగాలను సరిగా అర్థం చేసుకుంటే, అవి అతి చాకచక్యమైన పనుల్లోనూ, కష్టతరమైన, ప్రమాదభూయిష్టమైన పనుల్లోనూ మానవునికి మిత్రులుగానే పనిచేస్తాయని గ్రహించవచ్చు. రోబోట్లు కొందరు శ్రామికుల్ని పనిలోంచి తొలగించవచ్చు. నిజమే! కాని, ప్రమాదకర వాతావరణంలో పనిచేయవలసి వచ్చినపుడూ, అతికష్టమైన పనులు నిర్దుష్టంగా చేయవలసివచ్చినపుడూ, మానవశ్రామికుల్ని తొలగించి, ఆ స్థానంలో రోబోట్లనుపయోగిస్తే ఎవరు అభ్యంతరం చెప్పగలుగుతారు? ఉదాహరణకి: అతివేడిగానూ, అతిచల్లగానూ ఉండే వాతావరణంలో పనిచేయడం; ప్రమాదభరితమైన గనుల్లో పనిచేయడం; దుమ్ము, ధూళి, పొగా, విషవాయువులూ ఉన్న వాతావరణంలో పనిచేయడమూ; అణుశక్తి కర్మాగారాల్లో, రేడియో ధార్మిక పదార్థాలతో పనిచేయడం భూమికింద ఉండే మురికి కాలువల్లో పనిచేయడమూ ఇటువంటి బోట్ల మానవ కార్మికుల స్థానే, రోబోట్ కార్మికులని ఉపయోగిస్తే ఎవరు అభ్యంతరం చెబుతారు?

ఒకేపని పదేపదే చేయవలసిన చోట్లా, పైన చెప్పిన ప్రమాదకరమైన పనులు చేయవలసివచ్చినపుడూ, మనుష్యుల బదులు రోబోట్లనుపయోగించడం ఎంతో మేలు. ఈ విధంగా, రోబోట్ల రాకతో నిరుద్యోగులైన శ్రామికులు ఉపయోగకరమైన ఇతర కార్యాలలో సులభంగా నియుక్తులు కావచ్చు. ప్రపంచంలో, ఆకలి, నిరక్షరాస్యత, అనారోగ్యం తాండవమాడుతున్నాయి. ఇల్లు, తిండి, బట్టా లేక కోట్లకొలది ప్రజలు క్షోభిస్తున్నారు. ఈ బాధలని నిర్మూలించి, సుఖశాంతులతో నిండే నూతన ప్రపంచ నిర్మాణ కార్యంలో, ఈ విధంగా రోబోట్లవలన నిరుద్యోగులైనవారి అవసరం ఎంతో ఉంది. దినదినమూ క్షీణిస్తున్న మన వనరులస్థానే, సాంప్రదాయేతర వనరుల్ని ఉపయోగంలోకి తేవాలి. వాయుకాలుష్యమూ, జలకాలుష్యమూ నిర్మూలించి, ప్రకృతి సంపదను సురక్షితం చేసుకోవాలి. మన వల్లెలూ, పట్నాలూ సుసంపన్నంగా నిర్మించుకోవాలి. సముద్రజల సంపదను మానవ ఉపయోగానికి తెచ్చుకోవాలి. గ్రహాంతరయానాలు చేసి, వాటిమీద మానవ నివాస యోగ్యమైన కాలనీలు స్థాపించుకోవాలి. ఈ బృహత్కార్యాలన్నిటిలోనూ, మానవుడికి కొత్తకొత్త రోబోట్లు నమ్మకమైన సహచరులుగా పనిచేస్తాయి.

రోబోట్స్, రోబోటిక్స్

రోబోట్ అంటే ఏమిటి? ఈ విషయంలో ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క అభిప్రాయం ఉండవచ్చు. ప్రాచీన కాలంనుంచీ, ఈనాటివరకూ మనకు తెలిసిన రోబోట్లవంటి యంత్ర సాధనాల్ని పరిశీలిస్తే ఈ భావం దృఢపడుతుంది. అల్లాదీన్ అద్భుతదీపాన్ని పరిశీలిస్తే, దానిలోని భూతం మహద్భుత శక్తులుగల రోబోట్ వంటి యంత్రం అనిపిస్తుంది. కాని, అదీ, దాని శక్తులూ నిజంకావు. కథాకల్పన మాత్రమే! ప్రాచీన ఈజిప్టుదేశంలోని 'పురోహితులు ఏర్పాటు చేసిన బొమ్మలూ, బొమ్మల చేతుల్లోంచి వడే నేతి ధారలూ చూస్తూ ఉంటే, రోబోట్ మానవాకారంలో ఉన్న ఒక యంత్రమనీ, అది గుప్తంగా ఏర్పాటు చేసి ఉన్న చక్రాలూ, మరలూ ద్వారా పనిచేస్తుందనీ తెలుస్తుంది. పంజరంలో పాటలు పాడే వక్షినీ, మానవాకారంలో ఉన్న వేణుగానలోలుణ్ణి పరిశీలిస్తే రోబోటు గడియారపు చక్రాలు, క్యాములు, గేర్ల ద్వారా పనిచేసే యంత్రమని తెలుస్తుంది. కారెల్ కోపెక్ సృష్టించిన రోబోటు మానవాకారంలో ఉన్న బ్రహ్మరాక్షసి అనిపిస్తుంది. ప్రఖ్యాత అమెరికన్ రచయిత, ఇజాక్ అసిమోవ్ సృష్టించిన రోబోట్లు మానవాకారంలో ఉండి, మానవ సంక్షేమం కోసం శ్రమించే మరమనుష్యులని తెలుస్తుంది. వైజ్ఞానిక కథల్లో (science fiction) మనకి కనిపించే రోబోట్లు, అద్భుతమైన జ్ఞాపకశక్తిని, తెలివితేటలనూ కలిగి మానవాకారంలో ఉన్న యంత్రాలు అని తెలుస్తుంది. ఇట్లుతుడిచే వాక్యూమ్ క్లీనర్లు, మన ప్రమేయం లేకుండా, తనంతతానే (మన ఆజ్ఞానుసారమే అనుకోండి!) బట్టలు ఉతికి, పిండి, ఆరవేసే వాషింగ్ మెషిన్లు రోబోట్లే! “ఏ యంత్రమైనా స్వంతంగా, తనకి ఆదేశించిన పనులు చేసుకుపోగలిగితే, దాన్ని రోబోట్ అనవచ్చు!” అంటారు కొందరు.

ఇంతకీ రోబోట్ అంటే? ఈ విషయంలో వేర్వేరు మనుష్యులు వేర్వేరు

అభిప్రాయాలు కల్గి ఉంటే, ఇందులో ఏది నిజమని భావించాలి? పోనీ, నిఘంటువు ఈ విషయంలో ఏమంటుందో చూద్దాం.

“సాధారణంగా మానవులు చేయగలే పనులు తాను చేసుకుపోగలే స్వచాలిత యంత్రము; లేక మానవ మేధస్సును తలపించే బుద్ధితో స్వయంగా పనులు చేసుకుపోగలే యంత్రము” అని రోబోటుకి నిఘంటు నిర్వచనం. ఇక్కడ మీరొక్కటి గమనించి ఉంటారు. ఈ నిర్వచనంలో ఎక్కడా, రోబోటు మానవాకారంలో ఉంటుందనికాని, ఉండాలనికాని చెప్పలేదు. రోబోట్లు మానవులు చేసే పనులు చేస్తాయి. కనక, కథల్లోనూ, సినిమాల్లోనూ, టీవీ కార్యక్రమాల్లోనూ, నాటకీయంగా వాటికి మానవాకారం కల్పించారు. రోబోట్లు తమకి నిర్దేశించిన కార్యాలు సక్రమంగా నిర్వహించినంత కాలమూ అవి ఏ ఆకారంలో ఉన్నా ఇబ్బంది లేదు. మానవాకారంలోనే ఉండవలసిన అగత్యమూలేదు.

వివిధ రకాల వస్తువులను ఉత్పత్తి చేసే రకరకాల పరిశ్రమల్లో రోబోట్లు పనిచేస్తాయి. వీటిని “పారిశ్రామిక రోబోట్లు” అంటారు. రకరకాల రోబోట్లని నిర్మించే అనేక అమెరికన్ పారిశ్రామిక సంస్థలు చేరి రోబోట్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ అమెరికా (Robot Institute of America) అనే సంస్థగా వెలసింది.

పారిశ్రామిక రోబోట్లని గురించి ఆ సంస్థ నిర్వచనం ఇలా ఉంది.

“వివిధ పదార్థాల్ని యంత్రభాగాల్ని, వనిముట్లనీ ఆయాకారాల్లోకి అవసరమైన (పూర్వ నిర్దారితమైన) కదలికలతో, వేగాలతో ఒకచోటు నుండి మరోచోటకి కదలించి, అనేక రకాలైన కార్యాలను నిర్వహించగలిగి, కొత్తకొత్త పనులు చేసేందుకు అవసరమైన విద్యను నేర్చుకోగలే క్షమతగల (reprogrammable) యంత్రాన్ని పారిశ్రామిక రోబోట్ అంటారు.”

ఈ నిర్వచనంలో ముఖ్యంగా గమనించవలసిన విషయం “కొత్తకొత్త పనులు చేసేందుకు అవసరమైన విద్యను నేర్చుకోగలే క్షమతగల” అనేదే. అయితే పారిశ్రామిక రోబోటు ఏదో ఒకేఒక నిశ్చిత కార్యాన్ని మాత్రమే చేయగలేదీకాదు; అవసరమైతే కొత్త విద్యలు నేర్చుకొని కొత్త పనులు కూడా చేయగలుగుదు. ఇదీ ‘రీప్రోగ్రామబుల్’ అంటే! ఇటువంటి రోబోట్లను ఉపయోగించే పరిశ్రమల్ని “ఫ్లెక్సిబుల్ మాన్యుఫాక్చరింగ్ సిస్టమ్స్” (FlexibleManufacturingSystems) అంటారు.

రోబోట్ అనే పదాన్ని కారల్ కాపెక్ ప్రపంచ భాషలకిస్తే, అటువంటి రోబోట్ల డిజైను, నిర్మాణమూ మొదలైన శాస్త్రీయాంశాల్ని తెలిపే విజ్ఞానశాస్త్ర విభాగానికి “రోబోటిక్స్” అనే పేరుని సృష్టించి, ప్రపంచ వాఙ్మయానికి ఇచ్చిన ఘనత ప్రఖ్యాత అమెరికన్ విజ్ఞానీ, రచయితా ఐజాక్ అసిమోవ్ కి చెందుతుంది. రోబోట్ల నిర్మాణానికి కావలసిన పదార్థలక్షణ విశేషాలూ, వాటి తయారీ, రోబోట్ల డిజైను, వాటి నిర్మాణ పద్ధతులూ, వాటి నిర్మాణానికి అవసరమైన వేర్వేరు భాగాల తయారీ, రోబోట్లని నడిపేందుకు అవసరమైన మోటార్లూ, వాటి నిర్మాణమూ, రోబోట్ల మెదడుగా పనిచేసే కంప్యూటర్ల విశ్లేషణమూ, నిర్మాణమూ మొదలైన సమస్త శాస్త్రీయాంశాల అధ్యయనమూ రోబోటిక్స్ క్రిందకే వస్తుంది. ఇది ఇప్పుడిప్పుడే అభివృద్ధి చెందుతూన్న శాస్త్రం. మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్, ఎలక్ట్రానిక్ ఇంజనీరింగ్, కంట్రోల్ సిస్టమ్స్ మొదలైన అనేక విజ్ఞానశాస్త్ర విభాగాలు ‘రోబోటిక్స్’లోకి వస్తాయి, ఇవే కాక, ఈ రోబోట్స్ ఏ ఏ రంగాల్లో పనిచేస్తాయో, ఆయాశాస్త్రాల అధ్యయనం కూడా రోబోటిక్స్ క్రిందే వస్తుంది. ఉదాహరణకి: వృక్షశాస్త్రం, ఆరోగ్యశాస్త్రం, మానసికశాస్త్రం, వ్యవసాయశాస్త్రం, ఖనిజశాస్త్రం, అణుశాస్త్రం, స్పేస్ ఇంజనీరింగ్ మొదలైనవి.

రోబోట్లని స్థూలంగా రెండు రకాలుగా విభజింపవచ్చు. ఒక చోటనుండి మరోచోటకి కదిలి పనిచేసేవీ నిశ్చలంగా ఒకేచోట ఉండి పనిచేసేవీ అని. నిశ్చలంగా ఉండే రోబోట్లని పనిచేసే స్థలంలో ఒకబల్లకో, ప్లాట్‌ఫారమ్ మీదో, కదలకుండా బిగించి ఉంచుతారు. 23వ బొమ్మలో ఒక పారిశ్రామిక రోబోట్‌ని చూడవచ్చు. ఒకచోట, కూర్చునో, నిలబడో పనిచేసే మానవ కార్మికుడితో నిశ్చలరోబోట్‌ని పోల్చవచ్చు. రెండవ రకం రోబోట్, ఒకచోట నుంచి మరోచోటకి కదులుతూ, తనకి నిర్దేశించిన పనుల్ని చేస్తుంది. ఇటువంటి వాటికి కాళ్లకాని, చక్రాలుకాని అమర్చబడి ఉంటాయి. ఇటువంటి రోబోట్‌ని 25వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. ఈ కదిలే రోబోట్లకి మానవాకారం కల్పించవచ్చు. అది పనిచేసేందుకు ఉపయోగపడే అవయవాలూ, దానిలోని అవసరమైన ఇతర భాగాలూ సవ్యంగా ఉన్నంతకాలమూ, అవి సరిగా పనిచేసినంత కాలమూ, ఆ రోబోటు ఆకారం ఎలా ఉన్నా ఇబ్బందిలేదు. మానవాకారమే అక్కరలేదు. జంతు ఆకారంలో ఉండవచ్చు. మరే ఆకారంలో నైనా ఉండవచ్చు. చదును ప్రదేశాల్లో కదిలేందుకు చక్రాలు ఉపయోగించవచ్చు. ఎగుడు

దిగుడుగా ఉన్న ప్రదేశాల్లో పనిచేసేందుకు కాళ్లు పనికివస్తాయి. కాని, అది ఇటూ, అటూ పడిపోకుండా స్థిరంగా ఉండేందుకు, అధమం మూడు చక్రాలు కాని, మూడు కాళ్లు కాని ఉండితీరాలి.

పారిశ్రామిక రోబోట్ల ముఖ్యాంశాలు

రోబోట్ యొక్క ముఖ్యభాగాలూ, అవయవాలూ ఏమిటో చూద్దాం. ఏ పరిశ్రమలో అయినా, సాధారణంగా జరిగే పనులన్నీ ఏదో ఒక కార్మికుని ద్వారానే జరుగుతాయి. ఆ కార్మికుడు ఒకచోట నిలబడో, కూర్చోనో, తన చేతులతో వివిధ కార్యాలు నిర్వహిస్తాడు. ఈ కార్యంలో అతనికి కన్నూ, చెవి, చర్మమూ మొదలైన జ్ఞానేంద్రియాలు ఎంతో సహకరిస్తాయి. ఎముకలూ, కీళ్లూ, కండరాలు కల చేతులూ, అరచేతులూ, చేతి వేళ్లూ వీటన్నిటినీ సరియైన పద్ధతిలో నడిపించే మెదడూ అతనికి కార్యంలో సహాయ పడతాయి. ఇదే విధంగా, పారిశ్రామిక రోబోట్ కి కూడా (1) లింకులూ, కీళ్లూ; (2) వాటి చివర వస్తువుల్ని పట్టుకునేందుకు వేళ్లూ; (3) వాటిని నడిపే మోటార్లు; (4) ఆ మోటార్లకి సరియైన అజ్ఞలు పంపించే కంప్యూటరు (మెదడు); (5) ఈ మెదడు తనపని సమర్థవంతంగా చేసేందుకు సహాయపడే జ్ఞానేంద్రియాలూ ఉంటాయి. వీటిని ఒక్కొక్క దాన్నే పరిశీలిద్దాం.

1. మేనిప్యూలేటర్

మనచేతికి జబ్బుఎముకా, ముండేతి ఎముకలూ, వాటిని కలుపుతూ, అవి నిర్దిత దిశల్లో కదిలేందుకు వీలుకల్గించే కీళ్లూ, బంధులూ ఉంటాయి. అలాగే, రోబోట్ కి కూడా, లింకులూ, వాటినికలుపుతూ అవి సరియైన దిశల్లో తిరిగేందుకు వీలుకల్గించే కీళ్లూ ఉంటాయి. ఈ అంగాన్ని 'మేనిప్యూలేటర్' (Manipulator) అంటారు. దీన్ని మానవ హస్తంతో పోల్చవచ్చు. 'దీనిలో ఎన్ని లింకులుండాలి? ఎన్ని కీళ్లుండాలి?' అనేది ఆ రోబోట్ చేయవలసిన పనులమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. 'ఆ రోబోట్ హస్తం ఎన్ని వేర్వేరు దిశల్లో, ఎన్ని రకాల కదలికలు కలిగి ఉండాలి?' అనేది ఈ వివరాల్ని నిర్ణయిస్తుంది. ఉదాహరణకి: ఒకే లింకూ, ఒకే కీలూ (Joint) ఉంటే, అది ఒకే దిశలో కదలగలుగుతుంది. ఆ లింకు కదలిక ఋజుమార్గంలో ఉంటే, ఆ దిశలో ఒక సరళ రేఖ మీద ఉన్న కొన్ని బిందువుల్ని మాత్రమే ఆ రోబోట్ హస్తం చేరగలుగుతుంది. 'ఆ సరళ రేఖ మీద ఎంత దూరంలోగల బిందువుల్ని చేరగలదు?' అనేది ఆ మేనిప్యూలేటర్

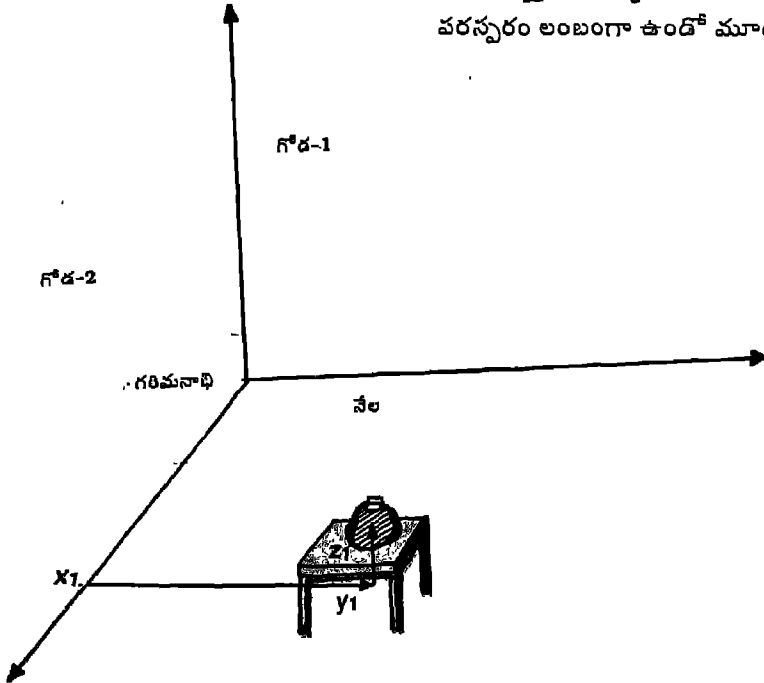
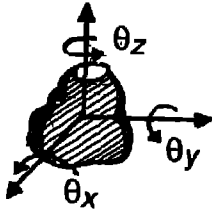
14. రోటోన్స్, రోటోడిస్క్స్

లింకుయొక్క పొడవు మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మన. జబ్బు ఎముక తిరిగినట్లుగా ఆ లింకు వర్తులాకారంగా తిరగ గల్గితే, ఆ లింకు చివరిభాగం ఒక వర్తుల పరిధి మీది బిందువుల్ని చేరగల్గుతుంది. రెండు లింకులూ, రెండు కీళ్ళూ ఉండి, ఆ రెండూ రెండు వరస్పర లంబ దిశల్లో కదలగలిగితే, ఆ మేనిష్యులేటరు

ఒక చతురస్రంలోని ప్రతి బిందువునీ చేరగల్గుతుంది. ఈ విధంగా ఒకేసారి పేర్వేరు దిశల్లో జరిగే కదలికల సంఖ్యని “ఐచ్ఛిక చలన సంఖ్య” (Degrees of freedom) అంటారు.

ఒక స్థానంలో ఉన్న ఒక ఘనపదార్థాన్ని చేరేందుకు ఎన్ని ఐచ్ఛిక చలనాలుండాలో చూద్దాం.

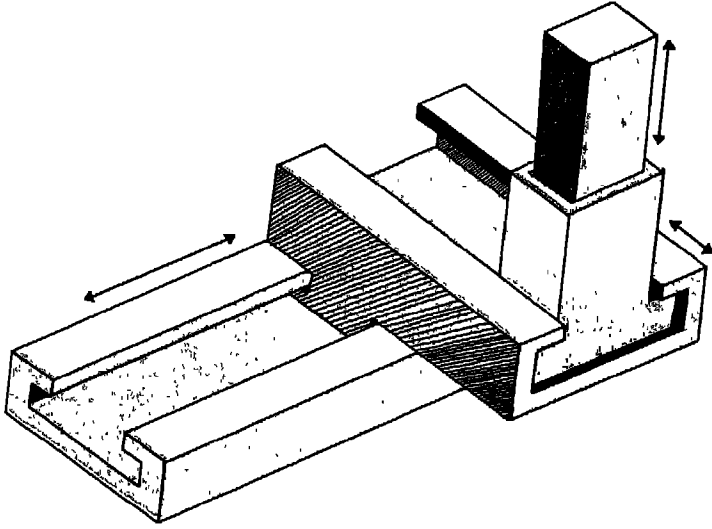
ఆ వస్తువు యొక్క గరిమనాభిని, వరస్పరం లంబంగా ఉండో మూడు

చిత్రము 7: వస్తువుయొక్క స్థల, వైఖరి నిర్దేశాలను నూచించేందుకు అరురకాల ఐచ్ఛిక చలనాలు అవసరం.

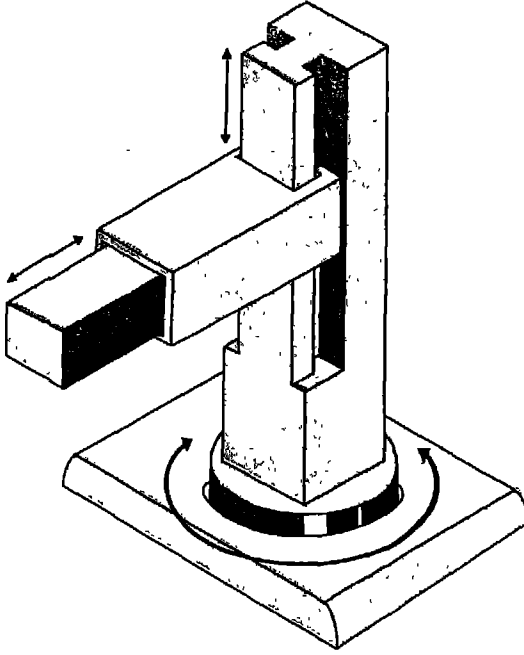
అక్షాల వెంబడి దూరాల ద్వారా నిర్ణయించవచ్చు. ఈ మూడు దూరాల్ని ఆ గరిమనాభి యొక్క కో-ఆర్డినేట్లు (Co-ordinates) అంటారు. ఆ వస్తువు ఆ ప్రదేశంలో ఒక నిర్దిష్ట పద్ధతిలో నిలబడి ఉండవచ్చు. అది x, y, z అక్షాల వెంబడి తిరుగుతూ ఉండవచ్చు. ఆ వస్తువున్న స్థలాన్ని చేరేందుకు మూడు ఐచ్చిక చలనాలూ; (మూడు కో-ఆర్డినేట్లు వెంబడి జరిగేందుకు) ఆ స్థలంలో ఆ వస్తువు నిలబడ్డ తీరునిబట్టి, మూడు అక్షాల వెంబడి తిరగగల్గే మూడు వర్తులాకార చలనాలు కలిపి, మొత్తం ఆరు ఐచ్చిక చలనాలు అవసరం. అప్పుడే మేనిప్యులేటరు ఆ స్థలాన్ని చేరి, ఆ వస్తువుని పట్టుకోగల్గుతుంది. ఉదాహరణకి: ఒక గదిలో బల్లమీద ఒక వస్తువు ఉందనుకోండి (7వ ఖామ్మ చూడండి). ఆ గది ఒక మూలని కో-ఆర్డినేట్ల కేంద్రంగా (origin) భావిద్దాం. బల్లమీద ఉన్న వస్తువు గరిమనాభిని చేరాలంటే పరస్పరం లంబంగా ఉండే మూడు అక్షాల వెంబడి (ఒక గోడ అంచు వెంబడి x-అక్షం; రెండో గోడ అంచు వెంబడి y-అక్షం; ఈ రెండు గోడలు కలిసిన అంచు వెంబడి z-అక్షం) కదలాలి. అయితే, బల్లమీద ఆ వస్తువు నిలబడ్డ వైఖరిని మూడు అక్షాల చుట్టూ తిరిగే మూడు వర్తుల పరిధులు నిర్ణయిస్తాయి. ఈ విధంగా ఆ వస్తువు యొక్క స్థల, వైఖరి నిర్దేశాలను సూచించేందుకు ఆరురకాల ఐచ్చిక చలనాలు అవసరం. ఈ ఆరు చలనాలూ ఒక దానిమీద ఒకటి ఆధారపడకుండా, స్వతంత్రంగా ఉండాలి.

సాధారణమైన పారిశ్రామిక రోటోటోన్ ఆరురకాల ఐచ్చిక చలనాలుండి తీరాలి. అప్పుడే అది తనకి అందుబాటులో ఉన్న ఏ ఘనపదార్థాన్నైనా ఖచ్చితంగా చేరగలదు; పట్టుకోగలదు. అందుచేత దానికి ఆరు లింకులూ, ఆరు కీళ్లు ఉండాలి. దాని లింకుల పొడవులు 'అది ఎంత పరిమాణమున్న స్థలంలోని వస్తువుల్ని అందుకోగల్గాలి?' అనే దానిమీద ఆధారపడి ఉంటాయి. మనిషి చేతికి కూడా ఆరు విధాల ఐచ్చిక చలనాలున్నాయి. భుజం దగ్గర ఉండే కీలు రెండు రకాల చలనాల్ని, మోచేయి కీలు ఒక చలనాల్ని, మణికట్టు కీలు (wrist) మూడురకాల చలనాల్ని కలిగి ఉన్నాయి. అందుచేతనే తన కందుబాటులో ఉన్న ప్రదేశంలో ఉండే ఏ వస్తువునైనా మానవ హస్తం చేరగలదు; పట్టుకోగలదు. మానవ హస్తపు కీళ్లన్నీ వర్తుల చలనాలు కల్గి ఉన్నవే. ఇటువంటి కీళ్లని రివోల్యూట్ జాయింట్లు (Revolute joints) అంటారు. పారిశ్రామిక రోటోటోన్ ఉండే కీళ్ల వర్తులాకారంలో తిరిగేవయినా కావచ్చు; ఋజు రేఖా మార్గంలో కదిలేవయినా కావచ్చు. ఋజుమార్గంలో కదిలే కీళ్లని ప్రీజ్మాటిక్ జాయింట్లు (Prismatic joints) అంటారు.

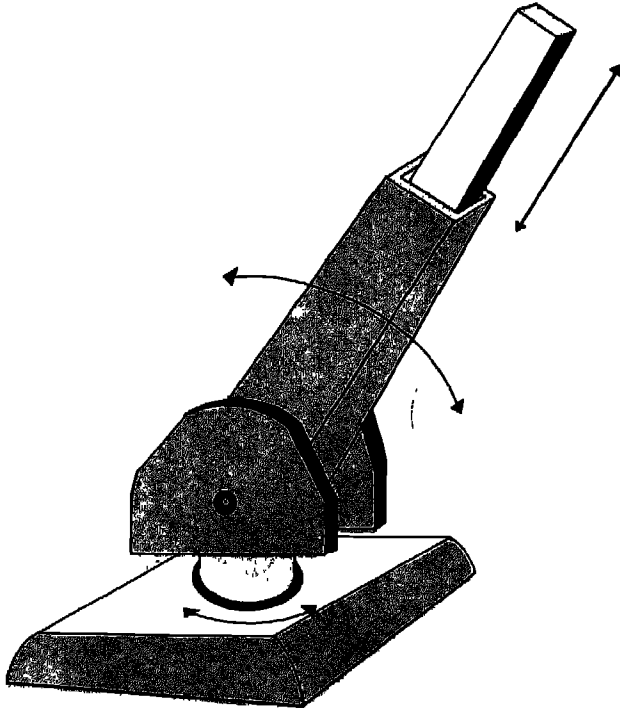
చిత్రము 8: కార్టిజియన్ రోబోట్ మేనిప్యులేటరు.

ఒక స్థలంలో ఉండే వస్తువుని చేరేందుకు మూడు ఋజురేఖా చలనాలుకాని; మూడు వర్తుల చలనాలుకాని (ఈ మూడు పరస్పరం లంబంగా ఉండే అక్షాల వెంబడి తిరిగేవయి ఉండాలి), లేదా ఈ రెండింటి కలయికగల మూడు ఐచ్ఛిక చలనాలుకాని సరిపడతాయి. కాని, ఆ చోటు చేరాక, అక్కడ ఆ వస్తువు నిలబడ్డ వైఖరినిబట్టి, దాన్ని ఖచ్చితంగా వట్టుకునేందుకు స్వతంత్రమైన మూడు వర్తుల చలనాలు ఉండితీరాలి. మూడు ఋజుచలనాల వలనకాని, మూడు ఋజు-వర్తుల చలనాలవలన కాని ఇది సాధ్యపడదు. అందుచేత, పారిశ్రామిక రోబోట్కి అవసరమైన ఆరు ఐచ్ఛిక చలనాల్లో, ఆఖరి మూడు వర్తుల చలనాలు; అయితీరాలి; మొదటి మూడు ఋజురేఖా చలనాలుకావచ్చు; వర్తుల చలనాలు కావచ్చు; ఈ రెండింటి కలయికా కావచ్చు. మొదటి మూడు చలనాల రకాల్నిబట్టి రోబోట్ హస్తాన్ని వేర్వేరు రకాలుగా విభజించారు. కార్టిజియన్ రోబోట్ మేనిప్యులేటరు : దీని ఆరు కీళ్లలోనూ, మూడు ఋజుమార్గ చలనాలూ, మూడు వర్తుల చలనాలూ కలిగి ఉంటాయి. ఋజుమార్గ చలనాలు మూడు, పరస్పరం లంబంగా ఉండే మూడు దిశల్లో ఉంటాయి. వీటిని 3వ

బొమ్మ 9: సిలిండికల్ రోబోట్ మేనిప్యులేటరు.

బొమ్మలో చూడవచ్చు. ఈ విధమైన మేనిప్యులేటర్ యొక్క కార్యస్థలం (work space) చిన్నదిగా ఉంటుంది. అంటే, అది చేరగలే బిందువులన్నీ దానికి దగ్గరగానే ఉంటాయి. కార్టిసియన్ మేనిప్యులేటర్లు చాల దృఢంగానూ, స్థిరంగానూ ఉంటాయి. అవితమ కార్యస్థాన బిందువుల్ని చాల ఖచ్చితంగానూ, సరిగానూ అందుకోగలుగుతాయి. అందుచేత, కార్యస్థాన బిందువుల్ని అతి ఖచ్చితంగా అందుకోవలసిన చోట్ల ఇటువంటి రోబోట్ వాస్తాల్ని ఉపయోగిస్తారు. సిలిండికల్ రోబోట్ మేనిప్యులేటరు : దీనిలోని మొదటి మూడు కీళ్లలోనూ, రెండు ఋజుమార్గ చలనాన్ని, ఒకటి వర్తల చలనాన్ని కలుగజేస్తాయి. మిగతా మూడూ వర్తల చలనాలే అని చెప్పనక్కర లేదు! మొదటి మూడు కీళ్లు ఎలా వనిచేస్తాయో 9వ బొమ్మలో చూపించబడింది. ఈ రోబోట్ కార్యస్థానం కార్టిసియన్ రోబోట్ కార్యస్థానం కంటే పెద్దది. అంటే, ఇది ఎక్కువ దూరాల్లో ఉన్న బిందువుల్ని కూడా చేరగలుగుతుంది. ఒక స్థానంలో ఉన్న వస్తువుని

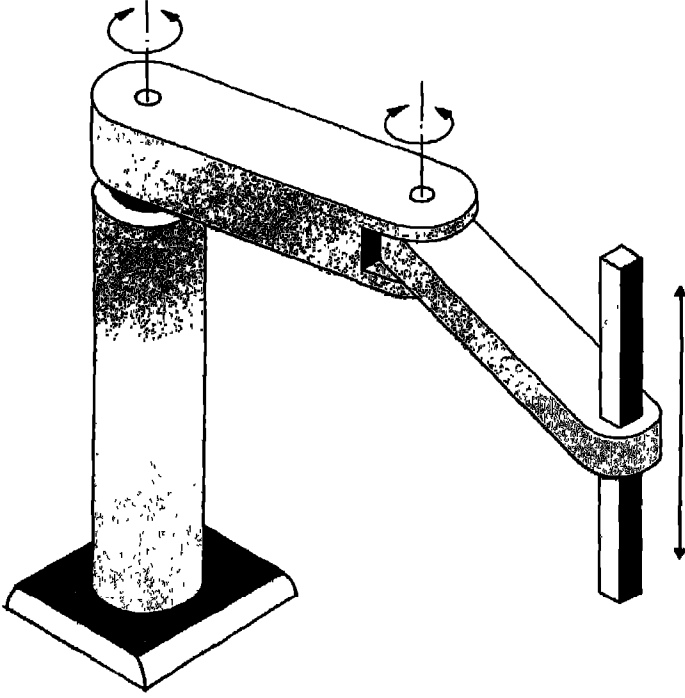

చిత్రము 10: గోణిమీటర్ రోటోటప్ మేనిపులేటరు.

అందుకొని మరొక నిర్దిష్ట స్థానంలో ఉంచవలసి వచ్చే పరిస్థితుల్లో ఇటువంటి సిలిండికల్ మేనిపులేటర్లు చాల ఉపయోగకరం. కాని, ఇది కార్టిజియన్ మేనిపులేటర్ అంత దృఢంగానూ, స్థిరంగానూ ఉండదు.

గోణిమీటర్ రోటోటప్ మేనిపులేటరు : దీని మొదటి మూడు కీళ్లలోనూ ఒక్కటి మాత్రం ఋజుచలనాన్ని మిగిలిన రెండూ వర్తల చలనాన్నీ కలిగి ఉంటాయి. చివరి మూడు తప్పనిసరిగా వర్తల చలనాలే! దీన్ని 10వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. దీని కార్యస్థానం మిగతా రెండింటి కార్యస్థానాల కంటే పెద్దది. అంటే, ఇది ఇంకా దూరాల్లో ఉన్న బిందువుల్ని చేరగలుగుతుంది. కాని, దృఢత్వంలో ఇది మిగిలిన రెండింటికీ తీసికట్ట!

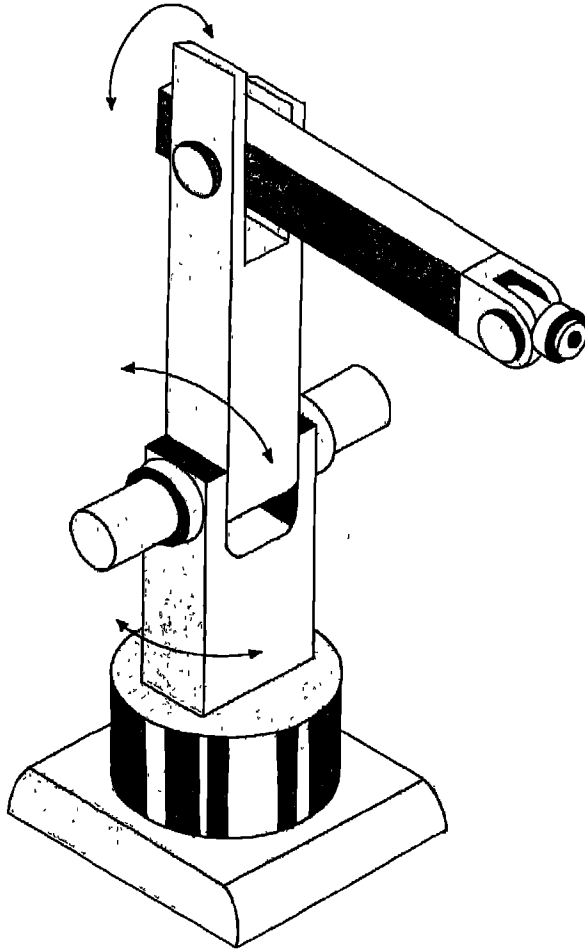
హోరిజంటల్ ఆర్టిక్యులేటెడ్ రోటోటప్ : ఈ రకం రోటోటప్ మేనిపులేటర్కి

బొమ్మ 11: హారిడాంటర్ ఆర్టిక్యులేటెడ్ రోబోట్ మేనిపులేటరు.

రెండువర్తుల చలనాలూ, ఒక ఋజుమార్గ చలనమూ అనుమతించే కీళ్లుంటాయి. మిగతా అన్నిరకాల లాగే, ఆఖరి మూడు చలనాలూ వర్తులచలనాలే. దీనిని 11వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. ఈ రకం రోబోట్ కార్యస్థానం గోళారూర రోబోట్ దానికంటే చిన్నదిగానూ, కాక్టియన్, సిలిండికల్ రోబోట్ల కార్యస్థానాల కంటే పెద్దదిగానూ ఉంటుంది. కొన్ని పరిశ్రమల్లో వేర్వేరు చిన్నచిన్న విడిభాగాలను టోడించి పెద్దభాగాలు తయారు చేయవలసి ఉంటుంది. అటువంటి అసెంబ్లీ లైన్స్ (assembly lines)లో ఈ రోబోట్ బాగా ఉపయోగిస్తుంది.

వర్టికల్ ఆర్టిక్యులేటెడ్ రోబోట్ : మిగతా అన్నిరకాల్లోనూ ఉన్నట్లుగా ఆఖరి మూడు చలనాలు మాత్రమేకాక, మొదటి మూడూ కూడా దీనిలో వర్తుల చలనాలే! ఇది మానవ హస్తాన్ని పోలి ఉంటుందీవిషయంలో. (మానవ

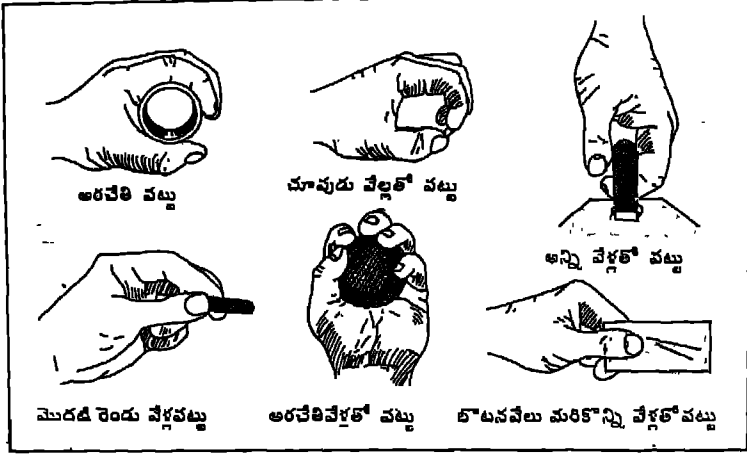

చొమ్మ 12: పర్మిట్ ఆర్టిక్యులేషన్ రోటోట్ మేనిపులేటరు

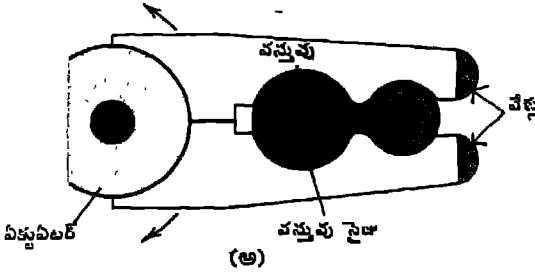
హస్తంలో అన్ని కీళ్ల వర్తుల చలనానికి అనువైనవే) అన్ని రకాల రోటోట్లలోకి, ఇదే విశేషంగా వాడబడుతుంది (12వ చొమ్మ).

2. ఎండ్ఎఫెక్టర్

రోటోట్ యొక్క రెండవ ముఖ్యభాగం ఇది. మనిషి చేతికి చివర అరచేయి, వేళ్ల ఇంటాయి. అవి చాల ముఖ్యభాగాలు. వీటిసహాయంతోనే మనం ఏదైనా

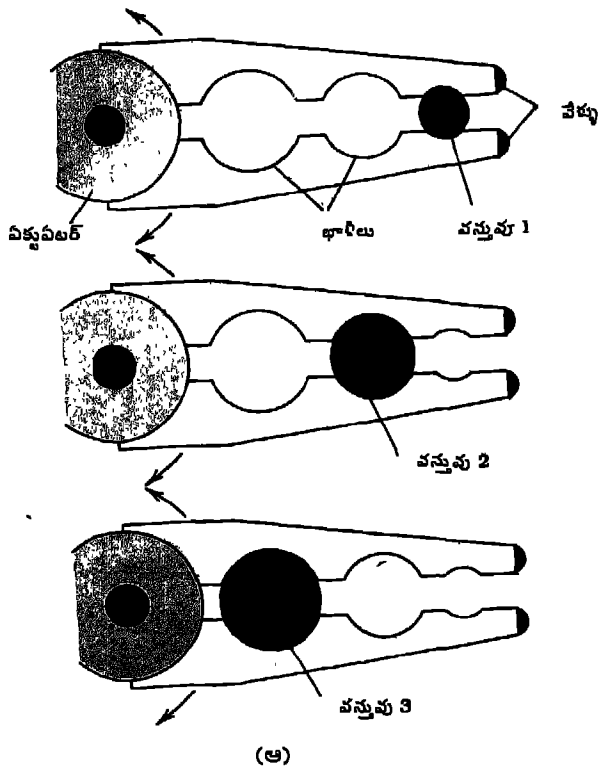

చిత్రము 13: రకరకాల చేతివట్టు.

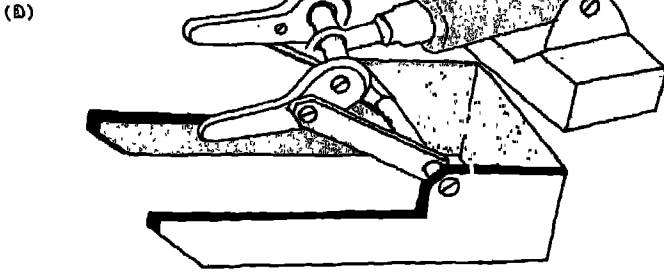
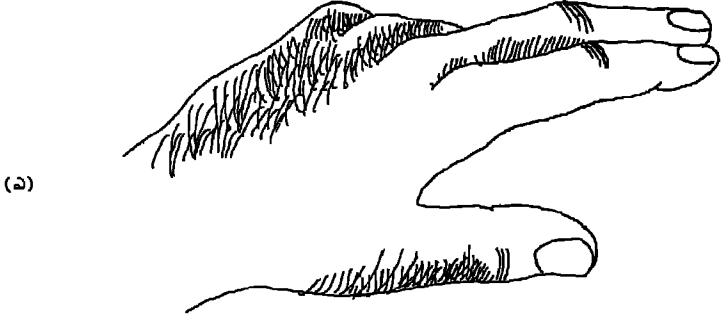
చిత్రము 14: వస్తువుల ఆకారంలో భాగీలున్న వేళ్లు.

వస్తువును పట్టుకోగలం; నొక్కగలం; తిప్పుగలం. ఇలా అనేకం వస్తువులు చేసేందుకు ఈ అరచేయి, వేళ్లు అతిముఖ్యం. అలాగే, రోబోట్ మేనిపుల్టర్ కి చివర కూడా, ఇటువంటి సాధనం ఉండితీరాలి. దాన్ని 'ఎండెఫెక్టర్' (Endeffector) అంటారు. అది మన అర చేతిని, వేళ్లని పోలి ఉంటుంది. ఇవి చేయగలిగిన వస్తువు చేస్తుంది. మన చేయి ఒక వైపు, భుజందగ్గర మిగతా దేహానికి అతకబడి ఉంటుంది. దాని రెండో చివర అరచేయి, వేళ్లు ఉంటాయి. అలాగే, రోబోట్ మేనిపుల్టర్ కూడా ఒకవైపు స్థిరంగా ఉండే ఆధార పీఠానికి

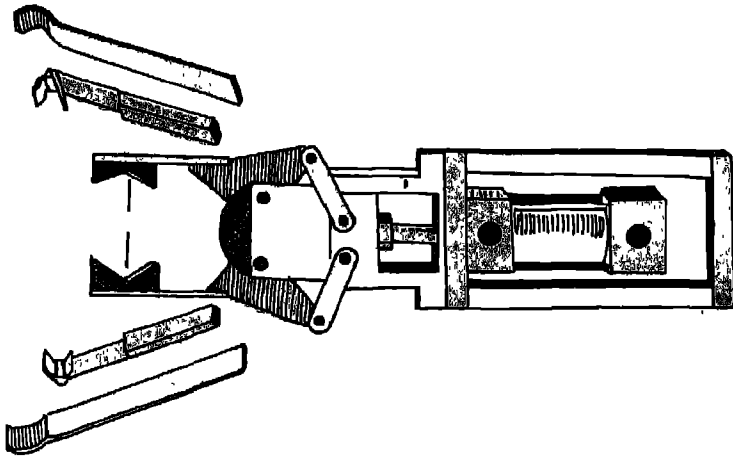
చొమ్మ 15. వేళ్ళు రకాల భాగీలున్న గ్రెపురు.

అతకబడి ఉంటుంది. దాని రెండవ చివర ఎండ్ ఎఫెక్టర్ ఉంటుంది. ఇది సాధ్యమైనంత వరకూ మన అరచేయీ, వేళ్ళు చేయగల్గే వసులన్నీ చేయగలిగి ఉండాలి. విజ్ఞానశాస్త్రం ఎంత అభివృద్ధి చెందినా, రోడోట్ యొక్క ఒకే ఒక ఎండ్ ఎఫెక్టరు మానవుడి చేతివేళ్ళు చేయగల్గే వసులన్నీ చేయలేదు. మన చేతివేళ్ళు సాధించగల కొన్ని వట్లు 13వ చొమ్మలో చూడవచ్చు మనం మంచినిగ్ల గ్లాసుని కాని, ఇనవ పైపునిగాని అరచేతికీ, వేళ్ళకీ మధ్య ఉంచి వట్టుకుంటాం. నూదినికాని చిన్న పూసల్నికాని, చూపుడు వేలికీ, బొటన వేలుకీ మధ్య ఉంచి వట్టుకుంటాం. నూటు కేసుల్ని, బ్రీఫ్ కేసుల్ని అన్నివేళ్ళూ ఉపయోగించి వట్టుకుంటాం. పెన్సిలూ, సుద్దముక్కా మొదటి మూడు

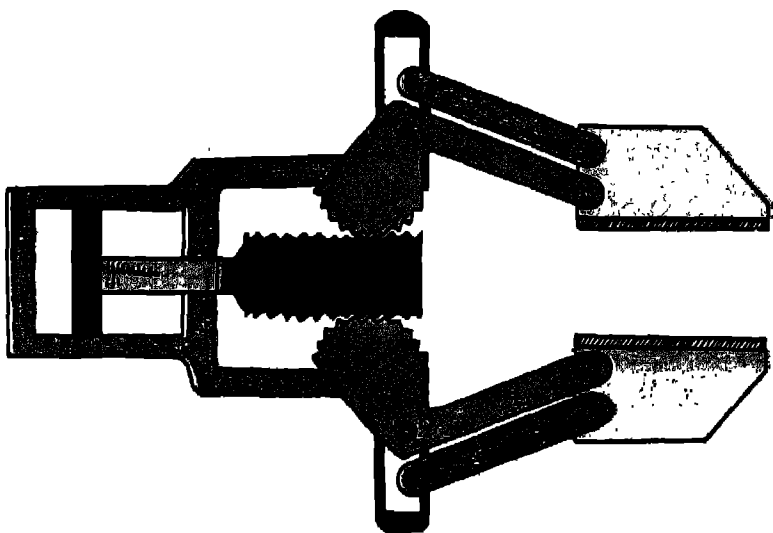
చొమ్మ 16. ఎ: మనిషి వేళ్ల పట్టు. బి: ట్రెన్స్ మిషన్ వట్టుకొనే గ్రీపురు.

వేళ్లతోనూ పట్టుకుంటాం. క్రికెట్ బాల్ ని అరచేతికీ వేళ్లకీ మధ్య పట్టుకుంటాం. విజిటింగ్ కార్డుని బొటన వేలుకీ, మరో రెండు మూడు వేళ్లకీ మధ్య పట్టుకుంటాం. ఈ అన్నిరకాల పట్టట్లోనూ, వేళ్లనికాని, వేళ్లని అరచేతిని కల్పికాని ఉపయోగిస్తాం. కాని, ఈ పట్టన్నిటిలోనూ, మనం ఉపయోగించే బలంలో ఎంతో తేడా ఉంటుంది. రోటోట యొక్క ఎండ్. ఎఫ్ క్లర్ కూడా, కొంత వరకైనా ఇటువంటి పనులన్నీ చేయవలసి ఉంటుంది. కాని, ఒకే ఒక ఎండ్ ఎఫ్ క్లర్ ఈ పనులన్నీ సమర్థవంతంగా చేయలేదు. అందుచేత, వేర్వేరు పనులకే వేర్వేరు ఎండ్ ఎఫ్ క్లర్లని ఉపయోగించవలసి వస్తుంది. 14వ చొమ్మలో చూపిన ఎండ్ ఎఫ్ క్లర్లు కొంతవరకూ మనచేతిని పోలి ఉంటుంది.

బొమ్మ 17: రకరకాల జతల వేళ్ళన్న గ్రిప్పరు.

అది పట్టుకోవలసిన వస్తువు యొక్క సైజులో, ఆకారంలో దాని మధ్య భాళి లుంటాయి. ఆ భాళి స్థలంలో ఆ వస్తువు నుంచి గట్టిగా పట్టుకోగలుగుతుంది. రోటోటు. 15వ బొమ్మలో ఇటువంటివే మరికొన్ని సాధనాలు చూడవచ్చు. 16(ఎ) బొమ్మలో చూపినట్లు మూడు వేళ్ళతో కొన్ని వస్తువుల్ని పట్టుకుంటాం. ఇటువంటి పట్టుకు వీలు అయే ఎండ్రెవెక్టర్ని 16(బి) లో చూడవచ్చు. ట్రైస్కో బ్లెడ్డు మొదలైనవాటిని గట్టిగా పట్టుకునేందుకు ఇటువంటిది ఉపయోగపడుతుంది. మన చేతికి ఉన్న ఐదు వేళ్ళనీ రకరకాలుగా ఉపయోగించి అనేక రకాల వస్తువుల్ని పట్టుకోగలం. రోటోట్ ఎండ్రెవెక్టర్కి చివర ఉన్న వేళ్ళ ఈ పనులన్నీ చేయలేవు. ఒక్కొక్క పనికి ఒక్కొక్క రకం వేలుని ఉపయోగించాలి. అందుచేత, రకరకాల పట్టికి పనికివచ్చే వేర్వేరు వేళ్ళని తయారుచేసి, ఏపనికి అవసరం అయిన దానిని ఆ పనికి ఉపయోగిస్తూంటారు. ఇటువంటి రకరకాల వేళ్ళని 17వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. సమాంతరమైన అంచులుగల ఇటుకవంటి వస్తువుని పట్టుకునేందుకు సమానాంతరమైన అంచులుగల గ్రిప్పర్ని (18వ బొమ్మ) ఉపయోగిస్తాం. 17వ బొమ్మలో చూపిన వేర్వేరు గ్రిప్పర్లు వేర్వేరు పనులకి ఉపయోగపడతాయి. ఒక పని అయేక, మరొక రకం పని చేయాలంటే ఈ గ్రిప్పర్ని తీసివేసి, ఆ స్థానంలో మరొక గ్రిప్పర్ని అమర్చాలి. దీనికి కొంత కాలహరణం కాక మానదు. ఇలా కాలం వృధా కాకుండా, రకరకాల పనులు

టాక్సు 18: రాగ్ మరియు పినియన్ గ్రిప్పరు.

వెంటవెంటనే చేయాలంటే, రోబోట్ ఎండెఫెక్టర్కి వేర్వేరు గ్రిప్పర్లని అతికించి ఉంచుతారు. ఒక వని అయేక, ఎండెఫెక్టర్ కొద్దిగా తిరిగి మరొక గ్రిప్పర్ని వెనుకటిదాని స్థానంలోకి తీసుకువస్తుంది. వని త్వరత్వరగా జరుగుతుంది.

రోబోట్ యొక్క ఎండెఫెక్టరు ఒక వస్తువుని పట్టుకొని మరోచోటికి తీసుకు వెళ్లేదికావచ్చు; స్ప్రీ పెయింటింగ్ గన్ కావచ్చు; వెల్డింగ్ గన్ కావచ్చు. వాక్యూం క్లీనరు కావచ్చు. ఈ విధంగా ఎండెఫెక్టరు అనేక రూపాల్లో ఉండవచ్చు. వేర్వేరు పనులు చేసేదిగా ఉండవచ్చు. జరగవలసిన పనికి అనుగుణంగా ఇంజినీరు ఎండెఫెక్టరు యొక్క రూపకల్పన చేస్తాడు.

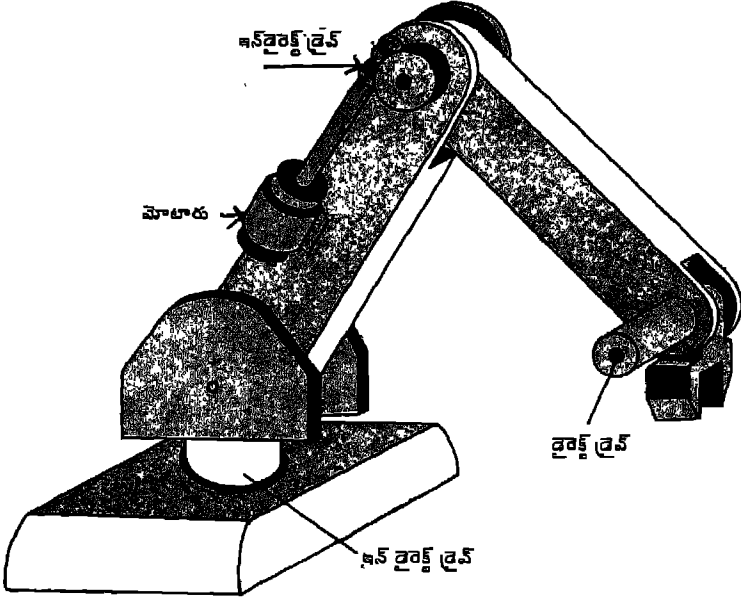
3. రోబోట్ యొక్క మూడవ ముఖ్యభాగం

మనం మన చేతులూ, వేళ్లూ కదపాలంటే, అటూ ఇటూ వందాలంటే ఏదైనా వస్తువుని గట్టిగా పట్టుకోవాలంటే, అయాథాగాల్ని కదిపేందుకూ, వంచేందుకూ శక్తి అవసరం. ఆ శక్తిని మన కండరాలు సమకూరుస్తాయి. కండరాల్ని దిగించడం, వదులు చేయడంవలన అవసరమైన శక్తి లభిస్తుంది. అలాగే, రోబోట్ తన మేనిఫ్రైమర్ని, ఎండెఫెక్టర్ని కదపాలంటే శక్తి కావాలి కదా?

ఈ శక్తిని, మోటార్లు సమకూరుస్తాయి. మోటారుకారు నడవాలంటే శక్తి కావాలి. పెట్రోలియా, గాలి కలిసిన మిశ్రమం ఇంజనులో మండడంవలన ఈ శక్తి లభిస్తుంది. మన ఇళ్లలోని వంఖాలు తిరగాలంటే? దానిలో అమర్చిన విద్యుత్ మోటారు అవసరమైన శక్తి నిస్తుంది. జలవిద్యుత్ కేంద్రాలలోని జనరేటరు నడవాలంటే? పైనుంచి వడుతున్న నీటి ధారవలన తిరిగే టర్బైన్లు ఈ శక్తి నిస్తాయి. గాలిమరలు పిండి వినరాలంటే? వేగంగా వీచేగాలి శక్తి వంఖా చక్రాన్ని తిప్పుతుంది. అది పిండిమర తిప్పుతుంది.

రోబోట్లని నడిపే మోటార్లు మూడు రకాలు. ఒకటి; విద్యుత్ మోటారు; రెండు; హైడ్రాలిక్ మోటారు. ఇది ఒక సిలిండర్లో నిద్రవం మీద కలుగచేసిన ఒత్తిడివలన నడుస్తుంది. మూడు; న్యూమేటిక్ మోటారు. ఇది గాలి ఒత్తిడివలన నడుస్తుంది. మానవహస్తంలోని కీళ్లన్నీ వర్తుల చలనాన్ని మాత్రమే కలిగి ఉంటాయి. కాని, రోబోట్లోని లింకులూ కీళ్లూ వర్తులాకారంలో నయినా కదుల్తాయి; ఋజుమార్గంలో నైనా కదుల్తాయి. విద్యుత్ మోటారు వర్తుల చలనాన్ని మాత్రమే కలుగచేస్తుంది. అవసరం అయితే, మరమేకు (Screw) నువయోగించి దీన్ని ఋజుచలనంగా మార్చవచ్చు. స్క్రూ తలని గుండ్రంగా తిప్పితే, ఆ స్క్రూ చివరిభాగం ముందుకో వెనక్కో ఋజుమార్గంలో కదులుతుంది. (రైలు ఇంజనులోని పిస్టను ముందుకీ, వెనక్కికదిలితే, రైలుచక్రాలు గుండ్రంగా తిరగటం లేదా? సాధారణంగా మోటార్లు చాల వేగంగా తిరుగుతాయి. ప్రతి నిమిషానికి అనేక వందల చుట్లు తిరుగుతాయి. ఈ చుట్ల సంఖ్యని R.P.M (Revolutions Per Minute) అంటారు. ఆ వేగాన్ని గేర్లద్వారా బాగా తగ్గించి రోబోట్ హస్తాన్ని నడుపుతారు.

ఈ విధంగా రోబోట్లకి కావలసిన చలనాన్ని కలుగచేసే మోటారు సాధనాల్ని డ్రైవ్ యూనిట్లు (Drive units) అంటారు. చలనశక్తి నిచ్చే మోటార్ల రకాన్నిబట్టి ఈ డ్రైవ్ యూనిట్లని కూడా ఎలెక్ట్రిక్ డ్రైవ్; హైడ్రాలిక్ డ్రైవ్; న్యూమేటిక్ డ్రైవ్ అవి మూడు రకాలుగా విభజించేరు. విద్యుత్ డ్రైవ్లు వర్తుల చలనాన్ని మాత్రమే ఇస్తాయి. అవసరం అయినప్పుడు దీన్ని ఋజు చలనంగా మార్చుకోవచ్చు. హైడ్రాలిక్ న్యూమేటిక్ డ్రైవ్లు వర్తుల చలనాన్ని గాని, ఋజుచలనాన్ని గాని ఇవ్వగలవు, వర్తుల చలనాన్ని ఇస్తే, వీటిని హైడ్రాలిక్ మోటారు, లేదా న్యూమేటిక్ మోటార్లు అంటారు. ఋజుమార్గ చలనాన్నిస్తే, వీటిని హైడ్రాలిక్ సిలిండరు; లేదా న్యూమేటిక్ సిలిండరు అంటారు. డ్రైవ్ యూనిట్లని రోబోట్ యొక్క కీళ్లకి (joints) తగిలిస్తారు.

చిత్రము 19: డైరెక్టు, ఇన్డైరెక్టు డ్రైవ్ వ్యవస్థలు.

ఒక్కొక్క డ్రైవ్ యూనిట్టు ఒక్కొక్క కీలుని కదుపుతుంది. ఈ కీళ్లు లింకుల్ని కదుపుతాయి. ఈ విధంగా మొత్తపు కీళ్ల కదలికవలన రోబోటు మేనిపులేటరూ, ఎండేఎఫ్లెక్టరూ తమకు నిర్దేశించినవనిని సవ్యంగా చేస్తాయి.

డ్రైవ్ యూనిట్‌నీ, కీలునీ ఏ విధంగా జోడిస్తారో చూద్దాం. ఇది రెండు విధాలుగా చేయవచ్చు. డ్రైవ్ యూనిట్ షాఫ్టునీ (Drive shaft) అది కదపాల్సిన కీలు షాఫ్టునీ నేరుగా అతికిస్తారు. ఇది ఒక వద్దతి. అటువంటి పరిస్థితుల్లో డ్రైవ్ యూనిట్‌ని డైరెక్టు డ్రైవ్ యూనిట్ (Direct drive unit) అంటారు. ఈ వద్దతిలో మోటారు ఏ వేగంతో తిరిగితే కీలు కూడా అదే వేగంతో తిరుగుతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు మోటారు వేగంకంటే భిన్నమైన వేగంతో కీలు కదలవలసిన అగత్యం ఏర్పడుతుంది. అటువంటి సందర్భాలలో మోటారు షాఫ్టునీ కీలుషాఫ్టునీ గొలుసులూ, లింకులూ, గేర్లు ద్వారా కలుపుతారు. దీన్ని ఇన్డైరెక్టు డ్రైవ్ (Indirect drive) అంటారు. 19వ చిత్రములో ఈ రెండురకాల డ్రైవ్ యూనిట్లనీ చూడవచ్చు.

4. కంప్రహోలరు

మనం చేతుల్ని, ఇతర అవయవాల్ని కదపాలంటే వాటిని కదిపే కండరాలకి తగిన అదేనాలిచ్చి, వాటి కదలికల్ని పర్యవేక్షించే అవయవం ఒకటుంది. అదే మన మెదడు, రోబోట్లకి కూడా ఇటువంటి అవయవం, ఇటువంటి పర్యవేక్షకాధికారి ఉండాలి, అదే డిజిటల్ కంప్యూటరు. మన మెదడుకీ, ఈ కంప్యూటర్ కీ చాల పోలికలున్నాయి.

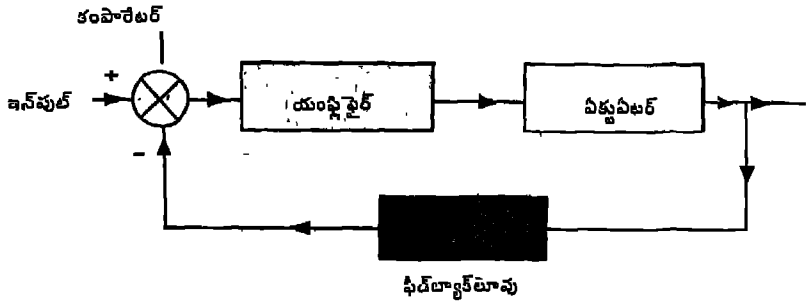
- (i) తనకిచ్చిన అదేనాల్ని, తనకందించిన సమాచారాన్ని కంప్యూటర్ చదవగలదు; అర్థం చేసుకోగలదు.
- (ii) కంప్యూటరు వ్రాయగలదు. అంటే, తాను గుణించిన సమాచారాన్ని మనకి తెలియ చేయగలదు.
- (iii) కంప్యూటర్ కి జ్ఞాపకశక్తి ఉంది. తనకందించిన సమాచారాన్ని, తాను లెక్కవట్టిన విషయాల్ని తన మెదడులో (Memory) శాశ్వతంగా భద్రపరచుకోగలదు. అవసరమైనప్పుడు ఆ సమాచారాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకొని ఉపయోగించుకోగలదు. ఈ కార్యం అతి త్వరగా, సెకనులో వెయ్యోవంతు కూడా పట్టకుండా చేసుకోగలదు.
- (iv) కంప్యూటరు లెక్కలు చేయగలదు. కూడికలూ, తీసివేతా, భాగహార గుణకారాలూ, వర్గాలూ, వర్గమూలాలూ లెక్కకట్టడం దానికి కొట్టిన పిండి.
- (v) తన కందిన సమాచారాన్ని, తన మెదడులో భద్రపరచుకొన్న విషయాల్ని, తాను గుణించిన విషయాల్ని బేరీజు వేసుకొని, తార్కికంగా ఆలోచించి, సరియైన నిర్ణయాలకి రాగలదు.

డిజిటల్ కంప్యూటరు ఈ ఐదు పనులూ మానవ మేధస్సు చేసినట్లే చేయగలదు కనుక దీన్ని రోబోటు యొక్క మెదడుగా, అతి ముఖ్యమైన పర్యవేక్షకాధికారిగా, నియంత్రణాధికారిగా భావించవచ్చు.

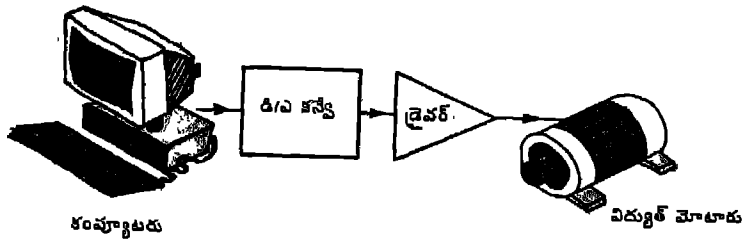
ఈ కంప్రహోలరు రోబోటు యొక్క కదలికల్ని నియంత్రిస్తుంది. ఏ ఏ భాగాలు ఏ ఏ దిశలో ఎంతెంత కదలాలో, ఎంత వేగంతో కదలాలో నిర్ణయిస్తుంది; అజ్ఞలు జారీ చేస్తుంది; ఆయా భాగాలు ఆ అజ్ఞల్ని తూ.చ. తప్పకుండా నిర్వహించేయో లేదో పర్యవేక్షిస్తుంది. ఈ కంప్రహోలరు రోబోటులోని వేర్వేరు మోటార్లనీ, డ్రైవ్ యూనిట్లనీ చాకచక్యంగా, సమర్థవంతంగా నడిపిస్తుంది.

ఒక నిర్దిష్ట స్థలంలో ఉన్న వస్తువుని అందుకొని, మరొక పూర్వ నిర్ధారిత స్థలంలో ఉంచాలనుకోండి, ఆ వస్తువు ఉన్న స్థలపు వివరాలు, నిరూపకములు తెలుసు. ఈ సమాచారాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని, దాన్ని చేరేందుకు రోడ్ టోల్ ఏ లింకుల్ని ఏ దిశలో ఎంతదూరం కదపాలో, ఆ కదలికలకై, ఏ ఏ మోటారు ఎంత సేపు పనిచేయాలో కంప్యూటర్ క్షణంలో లెక్కకట్టి, ఆయా డ్రైవ్ యూనిట్లకి తగిన ఆదేశాలిస్తుంది. తదనుగుణంగా ఆ డ్రైవ్ యూనిట్లు ఆయా కీళ్లని కదుపుతాయి. ఎండ్ ఎఫెక్టర్లు ఆ వస్తువు ఉన్న స్థానాన్ని చేరుతుంది. అప్పుడా వస్తువుని పట్టుకోమని కంట్రోలరు ఎండ్ ఎఫెక్టర్ ని ఆదేశిస్తుంది. అది ఆ వస్తువుని భద్రంగా పట్టుకున్నాక మళ్ళి, మోటార్లకి ఆజ్ఞలు అందుతాయి, ఈసారి ఎండ్ ఎఫెక్టర్ నీ, అది పట్టుకున్న వస్తువునీ రెండో స్థానానికి చేర్చవలసిందని, ఆ స్థానాన్ని చేరగానే అక్కడ ఆ వస్తువును జాగ్రత్తగా విడిచిపెట్టమని ఎండ్ ఎఫెక్టర్లు కంప్యూటరు ఆదేశిస్తుంది. చెప్పడానికి ఇంతసేపు పట్టిందికాని, ఈ వసులన్నీ చకచకా, అతిత్వరగా జరిగిపోతాయి.

ఈ ప్రక్రియల ఆచరణలో తగిలే అన్ని సమస్యలూ కూలంకషంగా మనకి అవగాహన అయి ఉంటే, రోడ్ టోల్ కి అందే ఆజ్ఞలు అనందిగ్ధంగా ఉంటాయి; రోడ్ టోల్ యొక్క లింకులూ, ఎండ్ ఎఫెక్టర్లూ ఆ ఆజ్ఞల్ని ఖచ్చితంగా, వెంట్రుకవాసికూడా తేడా లేకుండా అమలు చేయగలుగుతాయి. కాని, ఆచరణలో అనేక అనందిగ్ధాలు ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. వీటిని అధిగమించేందుకు క్షణక్షణమూ వేర్వేరు కదలికల్ని పరిశీలిస్తూ ఉండాలి; తేడాలుంటే వెంటనే సరిదిద్దుకుంటూ ఉండాలి. ఈ ప్రక్రియని, ఫీడ్ బ్యాక్ (Feedback) అంటారు. ఉదాహరణకి : 'ఒక లింకుని ఈ దిశలో ఇంతదూరం కదపాలి' అని కంప్యూటర్ ఖచ్చితంగా లెక్కకట్టి, దాన్ని కదిపే మోటారుకి ఆదేశాలిస్తుంది. వచ్చిన చిక్కు ఆ తర్వాతే ఉంది. ఆ మోటారు తిరగడంలో అవసరమైన దానికంటే కొంచెం వేగంగానో, కొంచెం నెమ్మదిగానో తిరగవచ్చు. సిద్ధాంతరీత్యా అది ఎంతదూరం ఎంతవేగంతో కదిలి ఉండాలి అనే సమాచారం కంప్యూటర్ మెమోరీలో భద్రపరచబడి ఉంటుంది. ఈ మోటారు కదలడం ప్రారంభించినది మొదలు దాని కదలిక పూర్తి అయ్యేవరకూ దానికదలికను పరిశీలించి, లెక్కకట్టి ఆ సమాచారాన్ని మెమోరీలో భద్రపరచిన సమాచారంతో పోల్చినపుడు ఈ రెండు సమాచారాలకి తేడా లేకపోతే, మన మోటారు సరిగ్గా ప్రణాళిక

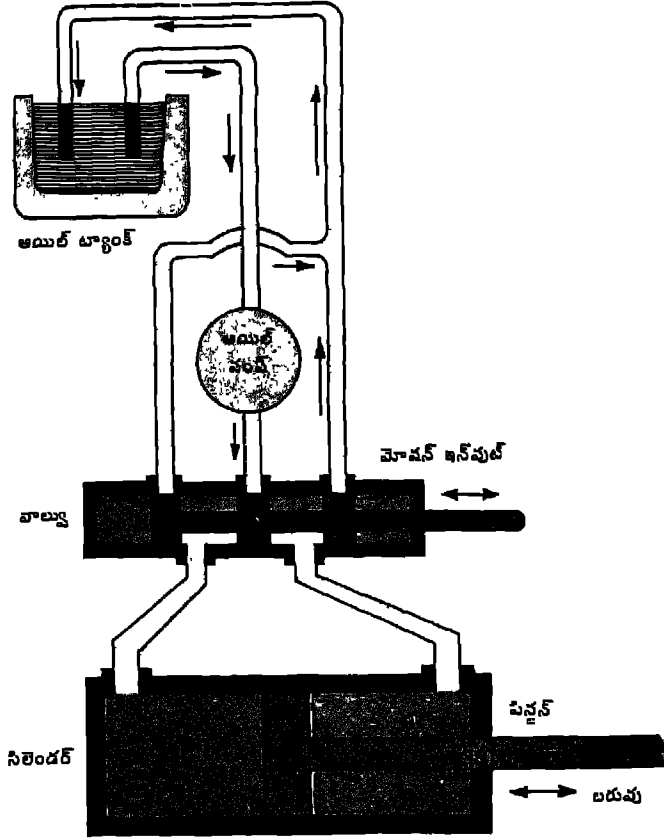
టోమ్మ 20: ఫీడ్ బ్యాక్ వర్గం.

టోమ్మ 21: డిఎ కన్వర్టర్, డ్రైవర్ యునిట్ ద్వారా విద్యుత్ మోటారుని నడుపుతున్న కంప్యూటరు.

ప్రకారం నడుస్తున్నట్లు తేలిపోతుంది. ఈ రెండింటికీ తేడా ఉంటే, ఆ తేడావల్ల కల్గిన వోల్టేజిని యంప్లిఫై చేసి, దానికనుగుణ్యమైన సంకేతాన్ని మోటారుకి వెంటవేంటనే అందిస్తూంటుంది కంప్యూటరు. ఈ విధంగా, మోటారు వేగం ఎక్కువగా ఉంటే దాన్ని తగ్గిస్తుంది; తక్కువగా ఉంటే పెంచిస్తుంది. సైద్ధాంతిక విలువకీ, అసలు విలువకీ తేడా లేకుండా చేస్తుంది. ఇదీ ఫీడ్ బ్యాక్ లూపు నిర్వహించే కార్యం. దీన్ని 20వ టోమ్మలో వివరించడం జరిగింది.

మనం ఒక్క విషయం మరచిపోకూడదు. ఏ ఏ మోటారు ఏ ఏ లింకుల్ని ఏ ఏ డిశతో ఎంత దూరం కదపాలో ఖచ్చితంగా లెక్కపట్టి, దానికి సంబంధించిన మోటారుకి కంప్యూటరు ఆదేశాలిస్తుంది. కానీ, కంప్యూటర్ సిగ్నల్ లో శక్తి బహుస్వల్పం. అది మోటారుని కదవలేదు, అందుచేత కంప్యూటర్ సిగ్నలు ఒక

చిత్రం 22: ప్రెస్చాటిక్ హైడ్రాలిక్ డ్రైవ్ యునిట్.

ఎలెక్ట్రానిక్ పవర్ యాంప్లియర్ ద్వారా మోటార్లకి అందుతుంది. దీన్ని ఎలెక్ట్రానిక్ డ్రైవ్ యూనిట్ అంటారు. కంప్యూటర్ సిగ్నల్ ని డ్రైవ్ యూనిట్ అందుకొని తదనుగుణంగా అవసరమైన శక్తిని మోటారుకి అందచేస్తుంది. కంప్యూటరు డిజిటల్ సిగ్నల్స్ మాత్రమే ఇవ్వగలదు. కాని, వాటిని మోటారు అర్థంచేసుకోలేదు, ఈ కారణంచేత డిజిటల్ సిగ్నల్స్ ని ఎనలోగ్ (analog) సిగ్నల్స్ గా మార్చే

మధ్యవర్తి కూడా ఒకరుండాలి. దాన్ని డి.ఏ. కన్వర్టర్ (Digital-to-Analog Converter) అంటారు. కంప్యూటరు మోటారుని ఎలా నడుపుతుందో 21వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. ఈ డి.ఏ. కన్వర్టర్లు, డ్రైవ్‌యానిటల్స్ విద్యుత్ మోటార్లకే కాక, హైడ్రాలిక్, న్యూమేటిక్ మోటార్లకి కూడా అవసరం. కాని, ఒక ముఖ్యమైన తేడా ఉంది. ఎలెక్ట్రానిక్ డ్రైవ్‌యానిటల్ వీటిలోని వాల్వులని మూయడం, తెరవడం మాత్రమే చేస్తుంది. రోబోట్ హస్తాన్ని కదిపేందుకు అవసరమైన శక్తిని హైడ్రాలిక్ ఆయిల్‌పంపుగాని, గాలిపంపుకాని సరఫరాచేస్తాయి. వివరాలు 22వ బొమ్మలో చూడవచ్చు.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధం సమాప్తమయేటప్పటికే డిజిటల్ కంప్యూటర్లు అభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చినా, రోబోట్ల నిర్మాణంలో వీటి వాడకం మరో 30 సం.రాల తర్వాతకాని జరగలేదు. దీనికి ముఖ్యకారణం ప్రారంభదినాల్లోని కంప్యూటర్ల పరిమాణమే. అ. రోజుల్లో, కంప్యూటర్లలో వేక్యూమ్ ట్యూబులు (Vacuum tubes) వాడేవారు. ఒక్కొక్క ట్యూబు 7-10 సెం.మీ. ఎత్తు, 5-8 సెం.మీ. వ్యాసముకలిగి ఉంటుంది. ఒక్కొక్క కంప్యూటర్‌లో ఇటువంటివి వేలకొద్దీ ఉపయోగించాలి. దానితో ఒక డిజిటల్ కంప్యూటరు మొత్తం ఒక పెద్ద బిల్డింగు అంతా ఆక్రమించేది. పైగా, ఈ వేక్యూమ్ ట్యూబులు చాలవేడి నిస్తాయి. (అవి ఖర్చు పెట్టిన విద్యుత్ శక్తిలో స్వల్పభాగం మాత్రమే ఉపయోగకరమైన శక్తిగా మారుతుంది; అధికభాగం ఉష్ణరూపంలో విడుదలౌతుంది.) దానితో, ఆ వేడిని తగ్గించి, కంప్యూటర్‌ని సరిగా పనిచేయించేందుకు పెద్దపెద్ద ఎయిర్‌కండిషనర్లు కావాలి.

ట్రాన్సిస్టర్ల అవిష్కరణతో ఈ ఇబ్బందులు తొలగిపోయాయి. ట్రాన్సిస్టరు పరిమాణంలో వేక్యూమ్ ట్యూబులో వందోవంతు కూడా ఉండదు. అయినా, తనకంటే వందలరెట్లు పెద్దదైన వేక్యూమ్ ట్యూబు చేసేపనులన్నీ చేస్తుంది. అది వెలువచ్చే వేడికూడా చాలతక్కువ. మైక్రో ఎలెక్ట్రానిక్స్ దిప్స్ తయారీతో పరిస్థితి ఇంకా మెరుగు అయింది. ఇవి పరిమాణంలో బియ్యపు గింజకంటే చిన్నవి. ఒక వేక్యూమ్ ట్యూబు ఆక్రమించే స్థలంలో 50 వేల ట్రాన్సిస్టర్లుగల చిప్స్‌ని కూర్చోపెట్టవచ్చు. ఇటువంటి చిప్స్ నిర్మాణం అభివృద్ధి చెందడంతో, అతి చిన్నవీ, శక్తివంతమైనవీ అయిన డిజిటల్ కంప్యూటర్ల నిర్మాణం సాధ్యమయింది, వాటి ధర కూడా బాగా తగ్గిపోయింది. దానితో అనేక మైక్రోకంప్యూటర్లని రోబోట్ కంట్రోలు సర్క్యూట్లతో ఉపయోగించడం

మొదలైంది. రోబోట్‌లోని ఒక్కొక్క కీలు (joint) కదలికని శాశించేందుకు ఒక్కొక్క మైక్రోకంప్యూటర్ని, వీటన్నిటి కార్యకలాపాల్ని వర్ణవేక్షించేందుకు మరొక శక్తివంతమైన కంప్యూటర్ని వాడడం సర్వసాధారణమైనది. ఇన్ని కంప్యూటర్లు ఉండడంతో అతిక్లిష్టమైన గణిత సమీకరణాల్ని కూడా అతిన్వలన కాలంలో సాధించడం సాధ్యమయింది. రోబోట్ యొక్క వేర్వేరు కీళ్లనీ, లింకుల్ని అతి చాకచక్యంగా, నిర్దుష్టంగా కదపడం ఓలయింది.

కె. రోబోట్ యొక్క బదన ముఖ్యభాగం

మనమెదడు, తనంతలానుగా, మరే ఇతర అవయవపు సాయమూ లేకుండా, తన తెలివి తేటలు చూపించలేదు; ఉపయోగకరమైన వని చేయలేదు. మన వంచేంద్రియాలూ కళ్ళూ, ముక్కు, చెవులూ, నోరూ, చర్మమూ తమ తమ పనులు సరిగా చేసుకోని, తాము గ్రహించిన సమాచారాన్ని మెదడుకి అందచేసేసపుడే, అది ఈ సమాచారాన్ని పరిశీలించి, త్రోవీకరించి, సరియైన నిర్ణయానికి రాగల్గుతుంది; తగిన ఆదేశాలని ఇవ్వగల్గుతుంది. అలాగే రోబోట్‌లోని మెదడు అంటే దానిలోని కంప్యూటరు కూడా, మన ఇంద్రియాల వంటి ఇంద్రియాలు సరియైన సమాచారాన్ని సేకరించి దానికందించినప్పుడే సరిగా పనిచేయగలదు. అందుచేత రోబోటు యొక్క అతిముఖ్యమైన భాగం, దాని ఇంద్రియాలు (Sensors) తానున్న స్థలపు వివరాలూ, వేగమూ, దిశా, ఉష్ణోగ్రతా, దారిలో ఉన్న అడ్డంకులూ మొదలైన అనేక విషయాల్ని కొలిచి ఆ వివరాలు వర్ణవేక్షక కంప్యూటర్‌కి అందిస్తాయి సెన్సర్లు.

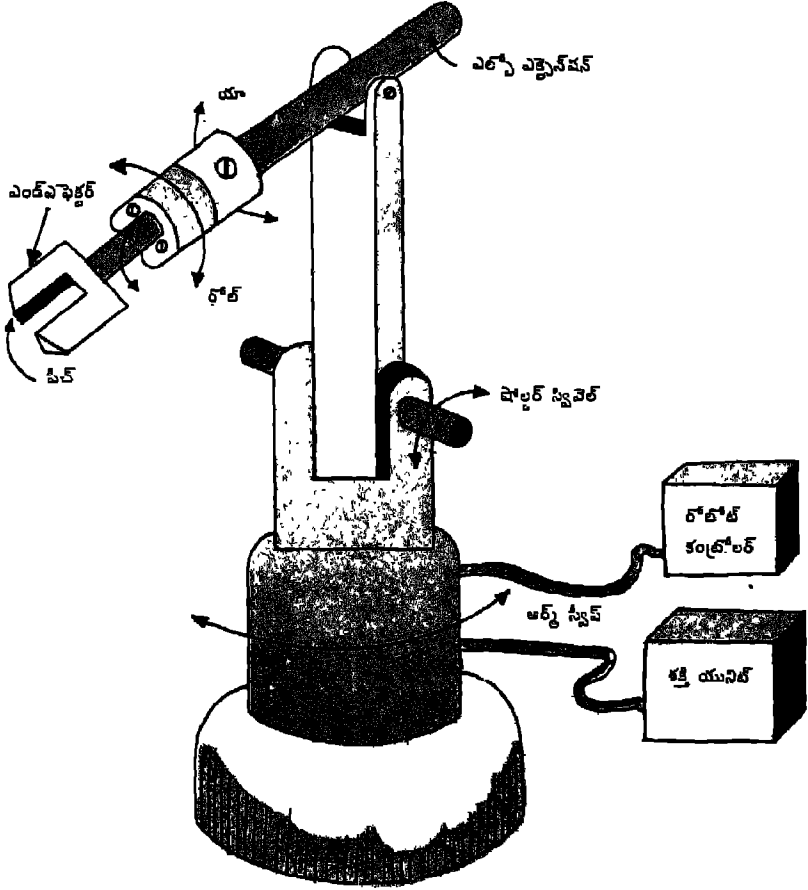
మనం సరిగా మనలాలంటే, చుట్టుపట్ల ఉన్న పరిస్థితుల్ని గ్రహించాలి; అవగాహన చేసుకోవాలి. అలాగే, రోబోట్ సరిగా పనిచేయాలంటే చుట్టుపట్ల ఉన్న వస్తువులూ, అడ్డంకులూ, పరిసర పరిస్థితులూ దానికి ఎప్పుటికప్పుడు తెలియాలి. అప్పుడే అది తనకి ఆదేశించిన కార్యం నిరాఘాటంగా చేయగల్గుతుంది. ఉదాహరణకి : రోబోటు ఒక చోట ఉన్న ఒక వస్తువుని పట్టుకొని మరొక స్థానంలో విడచిపెట్టాలనుకుందాం. రోబోట్ హస్తం (మేనిప్యులేటరు) ఆ వస్తువుని సమీపించాలి. ఎండేవెళ్ళేవారు దానిని అతి నెమ్మదిగా సమీపించి పట్టుకోవాలి. వేగంగా దాన్ని సమీపిస్తే, దాన్ని ఇటూ, అటూ తోసేసే ప్రమాదం ఉంది. దాన్ని పట్టుకున్నాక, తానుదాన్ని పట్టుకున్నట్లుగా రోబోట్‌కి (అంటే, దాన్ని వర్ణవేక్షించే కంప్యూటర్‌కి) తెలియాలి. నిర్ణీత వేగంతో, నిర్ణీత దిశలో తన మేనిప్యులేటర్‌ని కదిపి, ఆ వస్తువు నుంచవలసిన చోటు

నమీపించాలి. నమీపించాక, ఎత్తునుంచి దాన్ని జారవిడవకూడదు. తన హస్తాన్ని క్రిందకు దించి, ఆ వస్తువును పట్టుకున్న వేళ్లను (ఎండ్ఎఫ్ఛెక్టర్ను) నడలించాలి. రోబోట్ తన పరిసరాలనూ, తాను పట్టుకోవలసిన వస్తువు రూపురేఖలనూ సరిగా గ్రహించగల్గాలి. అప్పుడే అది అక్కడున్న అనేక వస్తువుల్లోంచి సరియైన దాన్ని ఎన్నుకోగలదు. ఇటువంటి సమాచారాన్నంతా రోబోట్ తన ఇండ్రీయాల ద్వారానే (Sensors) గ్రహించగలదు. ఈ సెన్సార్లు అవసరమైన సమాచారాన్నంతా గ్రహిస్తాయి; ఆ విషయాల్ని వివరాల్ని కంప్యూటర్కి అందచేస్తాయి. కంప్యూటరు వాటిని క్రోడీకరించి, తదనుగుణ్యంగా మేనిప్యూలేటర్కి, ఎండ్ఎఫ్ఛెక్టర్కి సరియైన ఆజ్ఞలు ఇస్తుంది. టీ.వి, కెమెరాలు రోబోట్కి కళ్లల్లా పనిచేస్తాయి. కెమెరా ఎదటి వస్తువును చూస్తుంది; ఫోటో తీస్తుంది. ఆ ఫోటో వివరాల్ని డిజిటల్ సిగ్నల్లుగా మార్చి, కంప్యూటర్కి అందచేస్తుంది. కంప్యూటరు ఈ సిగ్నల్లుని అర్థం చేసుకొని, ఎదట ఏ వస్తువు ఉంది? ఏ అడ్డు ఉన్నాయి? అనే వివరాలన్నీ రోబోటుకి తెలియచేస్తుంది. ఈ విధంగా రోబోటు ఎదటి వస్తువుల్ని చూసి, సరియైన దాన్ని ఆసవాలు వట్టి, ఏ మార్గంలో వెళ్లాలో, ఏ వస్తువుని పట్టుకోవాలో గ్రహించగలుగుతుంది. తనవని సక్రమంగా చేయగలుగుతుంది (ఈ విషయంలో మనిషికి, రోబోట్కి ఎంతో పోలిక ఉంది).

రోబోట్ పద్యతి

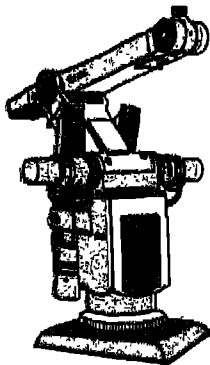
పైన వివరించిన ఐదు ముఖ్యభాగాల్ని (1) మేనిప్యూలేటర్; (2) ఎండ్ఎఫ్ఛెక్టర్; (3) డ్రైవ్‌యూనిట్; (4) కంట్రోలర్; (5) సెన్సార్లు తగిన రీతిగా జోడించి, అవన్నీ సరియైన విధంగా సహకరించి, సక్రమంగా నిర్దిత కార్యక్రమాన్ని పూర్తిచేయగల యంత్రసాధనమే 'రోబోట్'.

ఇరవైమూడవ బొమ్మలో ఒక పారిశ్రామిక రోబోటుని చూడవచ్చు. అది ఒక మినీకంప్యూటర్‌ని తన కంట్రోలర్‌గా ఉపయోగిస్తుంది. ఈ బొమ్మలో మేనిప్యూలేటర్ మాత్రమే చూపబడింది. ఎండ్ఎఫ్ఛెక్టర్‌ని చూపలేదు. మేనిప్యూలేటర్ చివర దీన్ని తగిలించాలి, (చేతికి చివర అరచేయి, వేళ్లా అతికి ఉన్నట్లు) రోబోట్‌లోని వేర్వేరు లింకుల్ని, కీళ్లనీ కదిలించే డ్రైవ్‌యూనిట్లు పైకి కనిపించటం లేదు. ఈ రోబోట్ ఒకే విధమైన చిన్నచిన్న పనులు (routine jobs) చేస్తుంది. కనుక దీనిలో సెన్సార్లు అమర్చబడలేదు. 24వ బొమ్మలో 4 రకాల పారిశ్రామిక రోబోట్లు చూపబడ్డాయి. కొన్ని సెన్సార్లు అమర్చిన రోబోట్‌ని

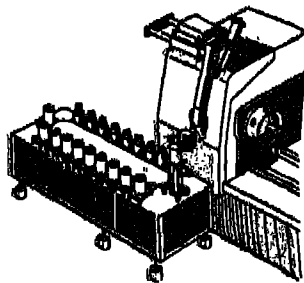

రోటోటర్ 23: పారిశ్రామిక రోటోటర్.

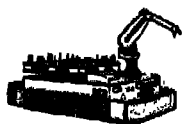
23 రోటోప్ల, రోటోటింగ్

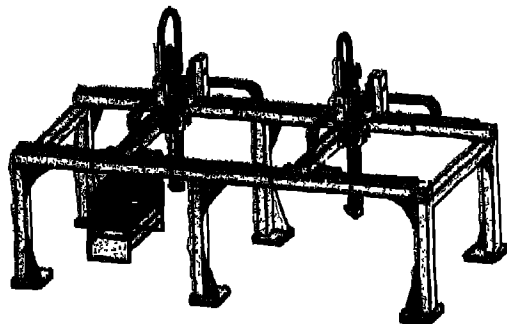
కదలకుండా నేలమీద అతకబద్ధ రోటోటు

కనసోల్ ఇన్స్టలేషన్

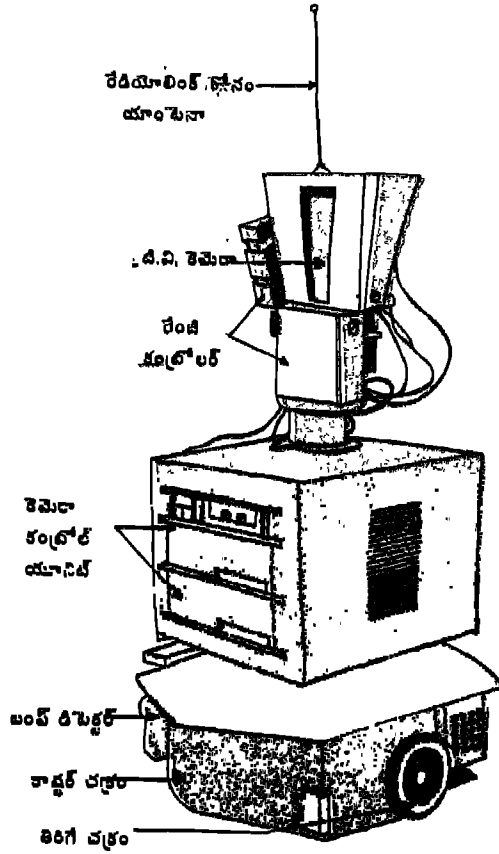
కదిలే రోటోటు

గాంధీ ఇన్స్టలేషన్

చొమ్మ 24: నాలుగు రకాల పరిశ్రామిక రోటోటు.

25వ చొమ్మలో చూడవచ్చు. ఇది ఒక చోటునుండి మరోచోటుకి సడచివ్వలే రోటోటు. దారిలో అడ్డంకులేమైనా ఉంటే వాటిని తెలియచెప్పి, వాటిని ఢీకొట్టుకోకుండా తప్పించుకు వళ్లెందుకు సహాయపడే 'బంప్ డిటెక్టర్లు' అమర్చబడ్డాయి. దీనికి, రోటోటోటైని అమర్చబడ్డ టీవీ కేమెరా దీనికన్ను,

చిత్రము 25: రోబోట్ సెన్సర్లు అనుబంధ కదిలే రోబోటు.

దీనితో ఎదటివస్తువుల్ని చూడగలదు. ఏ దిశలో ఉన్న వస్తువుల్ని చూడాలో కెమెరా కంట్రోల్ యూనిట్ నిర్ణయించి, కెమెరాని ఆ వైపుకి తిప్పుతుంది. రేంజి కంట్రోల్ యూనిట్ దారిలో ఏ దిశలో, ఎంతదూరంలో ఏ అడ్డంకులున్నాయో కనుక్కొని, రోబోట్ ఆ అడ్డంకుల్ని తప్పించుకుపోయేలా సహాయపడుతుంది. రోబోటు తలమీద ఉన్న యాంటెనా రేడియో సిగ్నల్స్ ని అందుకుంటుంది. దీని సహాయంతో దూరంనుంచే రేడియో ద్వారా రోబోట్ కి ఆజ్ఞలు ఇవ్వవచ్చు.

రోబోట్ల ఉపయోగం

రోబోట్ల ప్రభావం ఏమిటి?

వివిధ పరిశ్రమల్లోనూ, అనేక ఇతర రంగాలలోనూ రోబోట్ల ఉపయోగం నానాటికి పెరుగుతూంది. రోబోట్లకున్న మూడు సుగుణాలే దీనికికారణం.

(i) రోబోట్లకి అలుపు సొలుపు లేదు, (ii) ఇచ్చిన కార్యాన్ని సమర్థవంతంగా, ఖచ్చితంగా, నిర్దుష్టంగా చేస్తుంది రోబోట్, (iii) ఏ పని నిర్దేశించినా ప్రతిఘటించదు; ఎదురు చెప్పుదు.

మానవ కార్మికుడికి ఏదైనా పని ఇస్తే రెండు మూడు గంటల తర్వాత అతడు అలసిపోతాడు. కొంతసేపు సేదతీర్చు కుంటేనేకాని మళ్ళీ పని చేయలేడు. కాఫీయో, టీయో తాగాలి. కార్మికుడు తానుచేసేపని సరీగా ఉందా లేదా అన్నది అంచనాలవల్లు చెప్పగలడేకాని, అతి ఖచ్చితంగా నిర్ణయించలేడు. మానవ కార్మికుడికి ఏదైనా పని పురమాయిస్తే, “ఈపని నేనే ఎందుకు చేయాలి? ఆ రెండో వాడెందుకు చేయకూడదు? నేను ఈ పనే ఎందుకు చేయాలి మరోపని ఇయ్యండి నాకు” అంటూ అభ్యంతరాలు; నినాదాలు; ప్రతిఘటన; అఖిరికి స్త్రేకు. రోబోటు ఇవేమీ చేయదు. ఇచ్చినపని ఎంతకష్టమైన దైనా ఏ మాత్రమూ అడ్డుచెప్పుకుండా చేసుకుపోతుంది. మానవకార్మికులకి 8 గంటల పనితర్వాత పనిచేస్తే ‘ఓవర్ టైమ్’ ఇవ్వాలి. శని, ఆదివారాలు సెలవులు; పండుగలకీ, పబ్బాలకీ సెలవులు; ఎర్న్ డులీపు, కేజువల్లీపు, మెడికల్లీపు; ప్రసూతి సెలవు; రకరకాల ఎలవెన్నులు; పెన్షనూ, ప్రోవిడెంటు ఫండూ; ప్రమాదం జరిగితే కాంపెన్ సేషనూ. ఒకటేమిటి? లక్షనదుపాయాలు చేయాలి.

పరిశ్రమలో రోబోట్స్ ప్రయోగం

రోబోట్‌కి శిలపులు అక్కరలేదు. ఏ రెండు మూడు శాతం కాలమో రిపేర్లకీ, ఓవర్ హాలింగ్‌కీ మినహాయించి, రోబోటు రోజుకి 24 గంటలూ, సంవత్సరానికి 365 రోజులూ పని చేస్తూనే ఉంటుంది.

పిక్ అండ్ ప్లేస్ రోబోట్లు

ఇక్కడి వస్తువు అక్కడ పెట్టే రోబోట్లు. ఒకచోట ఉన్న వస్తువుని అక్కడనుంచి తీసి, మరొక పూర్వనిర్ధారిత స్థలంలో ఉంచవలసిన పారిశ్రామిక కార్యాలు అనేకం ఉంటాయి. ఇటువంటి పనులు చేసే రోబోట్లని “పిక్ అండ్ ప్లేస్ రోబోట్లు” అంటారు. సరుకులు దించడం, ఎత్తడం, గోడొన్నలో పెర్చడం మొదలైన కార్యాలకి ఇవి పనికివస్తాయి.

పోయింట్-టు-పోయింట్ రోబోట్లు

మొదటిరకం రోబోట్లు ఒకచోట ఉన్న వస్తువును తీసి రెండవ స్థలంలో ఉంచుతుంది. పని జరుగుతూన్న కొద్దీ, ఈ రెండు నిర్ధారిత స్థలాల్లోనూ మార్పు రావచ్చు. కాని, చేయవలసిన పని మాత్రం ఒకచోట ఉన్న వస్తువును మరొక స్థలంలో ఉంచడమే. దీనిలో మార్పేమీ లేదు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకేరకం పనిని అనేక వేర్వేరు స్థలాల్లో చేయవలసినవస్తుంది. ఉదాహరణకి : ప్రింట్‌బోర్డ్ నయ్యూట్‌బోర్డ్ (Printed Circuit Board) మీద వేర్వేరుచోట్ల రంధ్రాలు డ్రిల్ చేయడం. P.C.B. మీద వందలకొద్దీ చిన్నచిన్న రంధ్రాలు, పూర్వనిర్ధారిత స్థలాల్లో చేయవలసి ఉంటుంది. వీటిలో ఏ ఒక్కటి కాస్త ఇటూ అటూ చేసినా, మొత్తంబోర్డ్ అంతావృధా. అవతల పొరవేయవలసినదే! మానవ కార్మికుడు ఇది చేయాలంటే ఎంతో శ్రద్ధ వహించాలి; శ్రమపడాలి. చాలకాలహరణమూ అవుతుంది. ఇటువంటి పనులు రోబోట్ అతి చాకచక్యంగా, నిర్దుష్టంగా. అలుపు లేకుండా, తప్పులు లేకుండా చేయగలదు. ఇలాగే, స్పాట్ వెల్డింగు, గ్లూ ఇంగు, డ్రిల్లింగు మొదలైన పనులు అవసరమైనచోట్ల ఇటువంటి “పోయింట్-టు-పోయింట్” రోబోట్లని వాడుతారు.

కంటిన్యూఅన్ పాత్ రోబోట్లు

పైన చెప్పిన రెండురకాల రోబోట్లూ కూడా ఒక స్థలంనుంచి మరొక పూర్వనిర్ధారిత స్థలానికి కదలాలి. అయితే, అవి కదలే మార్గంకాని, ఆ

మార్గంలో కదలే రోబోట్ల హస్తాల వేగంతాని ముఖ్యంగా. ఏమంటే, అవి కదలేటప్పుడు మార్గంలో పనులేమీ చేయవుకాబట్టి. కాని, పరిశ్రమల్లో, కొన్నికొన్ని పనులు చేసేటప్పుడు, రోబోట్లు కదలే 'మార్గమూ, వాటి వేగముకూడా చాల జాగ్రత్తగా, పూర్వ నిర్ధారిత పరిధుల్లో ఉండాలి. ఉదాహరణకి : ఒక గోడకి ఒక చివర నుండి, రెండో చివర వరకూ స్ప్రి పెయింటింగ్ చేయాలనుకోండి, గోడ అంతటా, ప్రతి చదరపు సెంటీమీటరుకీ ఒకే మందాన పెయింటు పడాలి. అందుచేత, రోబోటు తన ఇష్టంవచ్చిన వేగంతో త్వరగాకాని, నెమ్మదిగాకాని కదలకూడదు. పూర్వనిర్ధారితమైన ఒకే వేగంతో కదలాలి. ప్రతి నిమిషానికి ఒకే పరిమాణపు పెయింటు స్ప్రి చేయాలి. గోడ ఒక చివరనుంచి రెండో చివరవరకూ ఒకే వేగంతో వరుసగా పనిచేసుకుంటూ పోవాలి, ఇటువంటి పనులు చేసే రోబోట్లని 'కంటిన్యూఅన్ పాత్ రోబోట్లు, (వరుసగా పనిచేసుకుంటూ పోయే రోబోట్లన్నమాట.) అంటారు. స్ప్రి పెయింటింగ్; సీమ్ వెల్డింగు, కట్టింగు, ఇన్సెక్షన్ మొదలైనవి ఈ కోవకి చెందిన పనులు.

స్ప్రి పెయింటింగు చేసేటప్పుడు విషమౌరీతమైన పెయింటు వాయువులు గాలిలో కలిసిపోతాయి. అటువంటి వాతావరణంలో మానవకార్మికుడు పెయింటు చేసేటప్పుడు ఒక్క కళ్ళ మినహాయించి మిగతా ముఖానికి, దేహానికి మాస్కువేసుకోవాలి; కళ్ళకి గాసుల్ను పెట్టుకోవాలి. అప్పటికీ, మధ్యమధ్య పని ఆపుచేసి, బయట, స్వచ్ఛమైన వాతావరణంలో కొద్దిసేపు గడపుతుండాలి. మానవకార్మికులు ఈ పని చేయవలసి ఉన్నంతకాలమూ, ఈ స్ప్రి పెయింటింగు గాలి ఉన్న ప్రదేశాలలోనే చేయడం అనివార్యం. అటువంటప్పుడు గాలి కూడా స్ప్రి పెయింటులో ఇరుక్కొని, చిన్నచిన్న బుడగల రూపంలో పెయింటు చేయబడ న్నలంమీద చిన్నచిన్న కురుపుల్లా ఏర్పడుతుంది: ఆ స్థలం మీద తర్వాత ఏదైనా రాపిడి తగిలితే, ఆ బుడగలు పగిలి గాలి బయటకు పోతుంది. అక్కడ పెయింటు లేని స్థలం బయటవడి, తుప్పుపట్టి పాడైపోతుంది. ఇటువంటివి జరక్కుండా నివారించేందుకు, కార్మికుడు పెయింటు చేసిన వెంటనే (పెయింటు అరిపోకముందు) ఆ స్థలం మీద రోలరుతో రుద్దుతాడు. దానితో వచ్చిగా ఉన్నపుడే గాలిబుడగలు పగిలిపోయి, అక్కడ కూడా పెయింటు అంటుకుంటుంది. ఈ పని రోబోట్కి ఇస్తే, అది అన్నిచోట్లా సమానమైన మందంలో పెయింట్ పడేలా స్ప్రి చేస్తుంది. పెయింటు

చేసేగదిలోని విషపూరిత వాతావరణం రోబోట్‌ని ఏమీ బాధించదు (అది గాలి పీల్చుదు కదా!). అందుచేత మధ్యమధ్యలో పని ఆపి బయటకు పోవలసిన అవసరం ఉండదు. పని నిర్వహించుట, త్వరగా పూర్తి అవుతుంది. మరొక విషయం. పెయింటు చేసేగదినంతటినీ సీలుచేసి, దానిలోని గాలినంతటినీ పూర్తిగా తీసివేసి (నిర్వాత ప్రదేశంగా మార్చి) పనిప్రారంభిస్తే, పెయింటు చేయబడ్డ స్థలంమీద గాలి బుడగలు ఏర్పడవు. మానవ కార్మికుడు అటువంటి నిర్వాత ప్రదేశంలో పని చేయలేడు. రోబోటు నిశ్శబ్దంగా పనిచేసుకుంటూ పోగలదు. మోటార్లకీ, జెనరేటర్లకీ కదలకుండా, పైన ఉండే భాగాల్ని స్టీటారు (Stators) అంటారు. అవి రెండువక్కలా తెరచి ఉంచిన డబ్బాలలా ఉంటాయి. స్టీటారులోపల దానికి తగలకుండా కూర్చుని వేగంగా తిరిగేభాగాన్ని రోటార్ (Rotor) అంటారు. స్టీటారులోపలి భాగాలు ఏ మాత్రమూ ఎగుడు దిగుళ్లు లేకుండా ఉన్నప్పుడే రోటారు చక్కగా తిరగగల్గుతుంది. అందుచేత, స్టీటారు నిర్మాణం పూర్తి అయ్యేక, దానిలోపలి భాగాన్ని అతి జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి. ఏ మాత్రం హెచ్చుతగ్గులున్నా, వాటిని సవరించాలి. పెద్దపెద్ద జెనరేటర్లు, పని కంటిన్యూ అన్‌పాత్ రోబోటు అతి చాకచక్యంగా చేయగలదు. మన దృష్టికి అక్కడక్కడ ఉన్న అతి స్వల్పమైన ఎగుడు దిగుళ్లు తప్పించుకు పోగలవేమోకాని, అటువంటి వాటిని కూడా ఈ రోబోట్ పట్టిస్తుంది. ఇంజనల్లో ఉపయోగించే 'క్రేంకు షాఫ్టులు' (Crank shafts) వంకర బింకర ఆకారంలో ఉంటాయి. అవి పోతపోసిన తర్వాత వాటి ఉపరితలం నున్నగా ఉండేలా, ఏ మాత్రమైనా ఎగుడు దిగుళ్లు లేకుండా చేయాలి. ఇటువంటి పనులకి కూడా ఈ కంటిన్యూ అన్ పాత్ రోబోట్‌ని ఉపయోగిస్తారు.

ఈ క్రేంక్ షాఫ్టుల్ని కదిలే కన్వేయర్ బెల్టుమీద ఉంచుతారు. ఈ బెల్టుకిదూరంగా ఇటూ, అటూ, పైని ఉంచిన టీ.వీ. తెమేరాలు ఒక్కొక్క షాఫ్ట్‌ తమ దృష్టి పథంలోకి వచ్చినపుడు అడ్డి బెల్టుమీద ఎక్కడ ఉందో, ఏ విధంగా ఉందో మొదలైన వివరాలన్నీ ఒక రోబోటుకి అందజేస్తాయి. ఈ సమాచారపు సహాయంతో ఆ రోబోటు షాఫ్టుని సరిగా అందుకొని దాన్ని మెషినుకి అందిస్తుంది. ఆ మెషిను షాఫ్టుని సరిగా, గట్టిగా పట్టుకొన్నాక కంటిన్యూ అన్‌పాత్ రోబోటు దాన్ని నున్నగా చేసి ఏ మాత్రమూ ఎగుడు దిగుళ్లు లేకుండా చేస్తుంది. అంతా సరిగా ఉందో లేదో చూస్తుంది. షాఫ్టులోని ఏదో ఒక భాగాన్ని పరిశీలించడం కాదు. ఈ మూల నుంచి ఆ మూలకి, షాఫ్టులోని ప్రతి

సెంటీమీటరు భాగాన్నీ నున్నగా ఉందో లేదో పరీక్షించాలి; సరిగా లేకపోతే సరిచేయాలి. అందుకే ఇటువంటి పనికి కంటిన్యూఅన్‌పాత్ రోబోట్ల అవసరం.

ఎస్సెంబ్లీ ఆపరేషన్

పరిశ్రమల్లో, అనేకరకాల ఆకారాలుగల వేర్వేరు విడిభాగాల్ని సరియైన విధంగా జోడించి ఒక యంత్రాన్ని తయారు చేస్తారు. ఈ పనిని ఎస్సెంబ్లింగ్ (Assembling) అంటారు. ఇటువంటి పనులు చేసే రోబోట్లని 'ఎస్సెంబ్లీ రోబోట్లు' అంటారు. వేర్వేరు ఆకారాలూ, పరిమాణాలూగల విడిభాగాల నన్నింటినీ ఆ రోబోటు పేరు పేరునా గుర్తించగల్గాలి. ఆయా విడిభాగాలు ఏచోట, ఏ విధంగా ఉంచాలో గ్రహించగల్గాలి. అప్పుడే అది వేర్వేరు విడిభాగాల్ని కల్పి-అతికించో, స్క్రూ చేసో, వెల్డు చేసో-పెద్దభాగాన్ని తయారు చేయగలుగుతుంది.

రోబోటు ఒక వళ్ల చక్రాన్ని అందుకోవాలనుకోండి. అది అందుకోవలసిన చక్రపు వ్యాసమూ, మందమూ, ఎన్ని పళ్లన్నాయో మొదలైన వివరాలన్నీ రోబోటు మెమరీలో (మెదడులో) నిక్షిప్తమై ఉంటాయి. టీ.వీ. కెమేరా సాయంతో, రోబోటు తన ఎదురగా ఉన్న అనేక విడిభాగాల్ని పరీక్షిస్తుంది. వాటిలో వళ్ల చక్రాల్ని, తన మెదడులో నిక్షిప్తమై ఉన్న వివరాలని సరిగా పోలిన చక్రాన్నీ సమీపిస్తుంది; అందుకుంటుంది.

ఒక్కొక్కప్పుడు ఒక వస్తువును వట్టుకొని తన కాదేళించిన పని చేసేందుకు రెండు చేతులు అవసరం కావచ్చు. అటువంటి సమయాల్లో ఆ పనిని రెండు రోబోట్లు కలిసి సంయుక్తంగా నెరవేరుస్తాయి.

పరిశ్రమల్లో రోబోట్లనుపయోగించడంలోని లాభాలు

సాంకేతికంగానూ, పారిశ్రామికంగానూ బాగా అభివృద్ధి చెందిన జపాను, అమెరికావంటి దేశాల్లో రోబోట్ల వాడకం సంవత్సరానికి 35 శాతం చొప్పున పెరుగుతుంది. దీనికి అనేక కారణాలు ఉన్నాయి.

రోబోట్ల వాడకంతో వస్తువుల ఉత్పత్తి ధర తగ్గుతుంది

మానవ కార్మికుడికిచ్చే జీతభత్యాలూ, అనేకమైన ఇతర సదుపాయాలూ లెక్కలోకి తీసుకుంటే, అతని స్థానే రోబోట్‌ని వాడడమే చాల చవక. రోబోట్లకి జీతభత్యాలివ్వనక్కరలేదు; రకరకాల సెలవులూ, ప్రమాదం జరిగితే

కాంపెన్ సేషనూ, జబ్బుచేస్తే జీతంతో సెలవూ; పురిటికి సెలవు, స్వగ్రామం వెళ్లేందుకూ దేశంలో విహారం చేసేందుకూ ఉచితంగా ప్రయాణపు ఖర్చులు ఇవ్వనక్కర లేదు. పెన్షనూ, గ్రాటుట్టీ అనలే ఉండదు.

రోబోట్లు తమ పనిని రోజుకు 24 గంటలూ, సంవత్సరానికి 365 రోజులూ అలుపు సొలుపు లేకుండా నిర్విరామంగా చేసుకుంటూ పోగలవు (నగటుని 2% కాలం వాటి రిపేర్లకీ ఓవర్ హాల్లింగ్ కీ మినహాయించి). మానవ కార్మికుడు రోజుకి 8 గం. కంటే పని చేయడు. అదీ, మధ్యమధ్యలో కాఫీ, టీలకీ, ఖోజనానికీ, గంట్, రెండు గంటలో విరామం తీసుకుంటేనే! ఈ విధంగా, డ్యూటీలో ఉంటూ పని చేయకుండా ఉండేకాలం 10-20 శాతం దాకా ఉంటుంది. పైగా, నిర్విరామంగా మానవకార్మికుడు పనిచేయలేడు; ఇలసిపోతాడు; దానితో పనిలో హెచ్చుతగ్గులూ, తప్పులూ వస్తాయి. వీటన్నిటినీ లెక్కలోకి తీసుకుంటే, రోబోట్లమీద పెట్టిన ఖర్చు అంతా (వాటి ఖరీదూ, వాటిని ఆ పనికి తర్ఫీదు చేయడంలో అయే ఖర్చూ వాటిని ఆ ఫ్యాక్టరీలో అమర్చేందుకు అయే ఖర్చూ, అన్నీ కల్పినాకూడా) పదివన్నెండు మాసాల్లో తిరిగి రాబట్టవచ్చు.

రోబోట్ల ఉపయోగంతో ఉత్పత్తి పెరుగుతుంది

మానవ కార్మికులకంటే, రోబోట్లు పనిని త్వరగా పూర్తిచేయగలవు. సీమ్ వెల్డింగ్ చేసేటప్పుడు, మానవ కార్మికుడు నిముషానికి 25 సెంటీమీటర్లు పూర్తిచేయగలిగితే, రోబోటు 75 సెం.మీ. దాకా చేయగలుగుతుంది. రెండు రోబోట్లు ఒక మోటారు కారుకి పైనా, లోవలా రెండు పూతల పెయింటింగు 90 సెకన్లలో పూర్తిచేస్తాయి. (మొదటి పూత ఆరకుండానే రెండో పూత పూర్తి చేయడం ఆధునిక పద్ధతి.) ఈ విధంగా, నిర్విరామంగా 24 గంటలూ పనిచేస్తూనే ఉంటాయి. ఎంతో పనివాడితనం ఉన్న మానవ కార్మికుడు కూడా ఆ పనిని 15-20 నిముషాలలోపులో పూర్తి చేయలేడు.

ఈ విధంగా రోబోట్ల వాడకంతో ఉత్పాదకత హెచ్చుతుంది. నిర్దితకాలంలో వస్తూన్న ఉత్పత్తి పూర్తి అవుతుంది.

రోబోట్లనుపయోగిస్తే, తయారయే వస్తువుల నాణ్యత హెచ్చుతుంది

ఒక్కొక్క సందర్భంలో రెండు లోహపు భాగాల్ని వెల్డు చేసేటప్పుడు ఆ వేడికి ఆ భాగాలు ఆకారం చెడిపోయి, వంకర అయేముందే అతుకు పూర్తి

అయిపోవాలి. రోబోట్లని ఈ పనికి ఉపయోగిస్తే, అతుకుపెట్టవలసిన బాగాలు సరీగా అందుబాటులో ఉండేలా వాటిని నిర్మిస్తున్నాము. వెల్డింగుని రోబోటు అతిత్వరగా పూర్తి చేయగలదు. మానవ కార్మికుడు ఈ కార్యాన్ని ఇంత వేగంగా, నిర్దుష్టంగా చేయలేడు. డై-కాస్టింగు (Die-casting) చేయవలసి వచ్చినప్పుడు కూడా మానవ కార్మికుడి మీద రోబోటు అధికత కనబడి తీరుతుంది.

ఏదైనా వస్తువుని తయారు చేసేటప్పుడు అనేక ఇన్స్ట్రుమెంట్లు (Instruments) రోబోటుకి క్షణక్షణమూ తోడ్పడుతుంటాయి. అందుచేత, తయారైన వస్తువు అతిభిత్తిగా, అన్ని విధాలా ఉండవలసిన రీతిలో ఉంటుంది. సాధారణంగా, ఫ్యాక్టరీలో తయారైన వస్తువుల్లో నాణ్యత బాగులేదని (ఈ కొలత సరీగా లేదనో, ఆ కొలత సరీగా లేదనో) నిరాకరింపబడే వాతావరణం 30-40 శాతం దాకా ఉంటుంది.

రోబోట్లు తయారుచేసిన వస్తువుల్లో ఈ విధంగా నిరాకరింపబడేవి చాలతక్కువ. ఇంచుమించు ఉండవనే చెప్పవచ్చు. ఏ పరిశ్రమలో అయినా, తయారయే వస్తువుల నాణ్యత చాలముఖ్యం. రోబోట్లు ఉత్పత్తి నాణ్యతగల వస్తువుల్ని తయారు చేయడంలో ఎంతో తోడ్పడతాయి.

ప్రమాదకరమైన పరిస్థితుల్లోనూ, వాతావరణంలోనూ, రోబోట్లు చక్కగా పని చేస్తాయి

కొన్నికొన్ని సందర్భాలలో పనిచేయవలసిన స్థలమూ, అక్కడి వాతావరణమూ మానవ కార్మికుడికి చాల అసౌకర్యంగానూ, బాధాకరంగానూ, ప్రమాదభూయిష్టంగానూ, ఉంటుంది. వేడిగా మండుతుండే కొల్లుముల్లో (Furnaces) పదార్థాల్ని నింపడం, తీసివేయడం; విషవాయువుల్ని వెలువర్చే వెల్డింగు పనులు చేయడమూ, పెయింట్లతో పనిచేయడమూ; రేడియో ధార్మిక రసాయనాలతో పనిచేయడమూ, లోజైన గనుల్లోనూ, సముద్ర గర్భాల్లోనూ, అంతరిక్షంలోనూ, ధ్రువప్రాంతాలలోనూ పనిచేయడమూ; అగ్నిమాపక కార్యాలూ ఈ క్షేత్రానికి వస్తాయి. అటువంటి చోట్ల రోబోట్లనుపయోగిస్తే, మానవ కార్మికుడికంటే ఆనందించేవాడు మరొకడుండడు.

రోబోట్లు మెరుగైన యాజమాన్య పద్ధతులకి సహకరిస్తాయి

కంప్యూటరుచేత నియంత్రించబడే రోబోట్లు నిర్ధారిత కార్యక్రమాల్ని నిర్దుష్టంగా,

వేగంగా చేయగలుగుతాయి. తమకి నిర్దేశించిన పనులు చేయడంలో అనేక విధిభాగాల్ని; ముడి సరుకుల్ని ఉపయోగిస్తాయి. తాముచేసే పనుల వివరాలూ, తయారైన వస్తువులూ, వాడిన ముడిపదార్థాలూ మొదలైన వివరాలన్నీ రోబోట్లు తమ మెమోరీలో ఎప్పటికప్పుడు భద్రపరుస్తూంటాయి. వాటినుండి కేంద్ర కంప్యూటర్ కి అందుతాయి. ఈ ఫ్యాక్టరీని అజమాయిషీ చేసే మేనేజరు, “ఏ ఏ సరుకులు ఎంతెంత వాడబడ్డాయి? ఇంక ఎంత నిల్వలున్నాయి? ఏ ఏ ముడి పదార్థాలూ, విధిభాగాలూ ఎంతెంత తెప్పించి ఉంచాలి? ఎన్ని వస్తువులు తయారయ్యాయి?” అనే వివరాలన్నీ తాను ఉన్న చోటునించి కదలనక్కర లేకుండా తన కంప్యూటరు ద్వారా ఒక్కక్షణంలో తెలుసుకో గలుగుతాడు. ఈ గోదానుకీ, ఆ గోదానుకీ తిరగనక్కర లేదు. స్టోరులో ఉన్న సరుకుల్ని స్వయంగా పరిశీలించి లెక్కపెట్టనక్కర లేదు. ఏ ఏ పదార్థాలు ఎంతెంత అవసరమో అంతే తెప్పించి ఉంచుకోవచ్చు. అనవసరంగా ఎక్కువ ముడిపదార్థాలూ, విధిభాగాలూ నిల్వ చేసుకోనక్కర లేదు. ఈ విధంగా విశిష్టమైన యాజమాన్య పద్ధతులనుపయోగించి ఉత్పత్తిని అధికం చేయవచ్చు.

రోబోట్లు ఫ్యాక్టరీ చట్టాల్ని, రక్షణ నియమాల్ని తూ.జ. తప్పకుండా పాటిస్తాయి .

తనకిచ్చిన ఆదేశాల్ని రోబోటు వీనమెత్తు కూడా పొల్లు పోకుండా పాటిస్తుంది. ఫ్యాక్టరీ రక్షణ నియమాల్ని, ఆరోగ్యసూత్రాల్ని ఉల్లంఘించకుండా పని చేస్తుంది. ఉదాహరణకి : ప్రమాదకరమైన చోట్ల పనిచేసేటప్పుడు శిరస్థానం వహించాలనీ, కళ్లకిగాగులు పెట్టుకోవాలనీ నియమాలన్నాయనుకోండి. మానవ కార్మికుడయితే, “అబ్బ! తల దిమ్ముగా ఉంది; కాస్సేపు బోపీ తీసేస్తే ఏమయిందిలే” అని దాన్ని తీసేసి పనిచేస్తాడు. గాగుల్సు పెట్టుకోవడానికి బద్ధకిస్తాడు. ఈ విధంగా రక్షణ నియమాల్ని ఉల్లంఘిస్తాడు, కాని రోబోటు అయితే, ఎటువంటి ఆదేశాన్నయినా సరే, 24 గంటలూ అక్షరం పొల్లుపోకుండా పాటిస్తుంది. అందుచేత, పరిశ్రమల్లో రోబోట్ల వాడకం అంతకంతకు ఎక్కువ అవుతుంది.

పరిశ్రమలన్నిటిలోనూ కూడా మానవ కార్మికుల్ని తీసేసి, రోబోట్లనే వాడడం లాభదాయకమా ?

రోబోట్ల యొక్క అనేక ఉపయోగాల దృష్ట్యా ‘పరిశ్రమలన్నిటిలోనూ మానవ కార్మికుల స్థానే రోబోట్లనే వాడడం ఉపయోగకరమూ, లాభదాయకమూ’

అని అనుకోకూడదు, ప్రతి పరిశ్రమ స్థితి విడివిడిగా పరిశీలించాలి. ఏ ఏ కార్యాలలో ఎటువంటి కార్మికుల్ని ఉపయోగించాలి? మానవ కార్మికులూ? యంత్రాలూ? రోబోట్లనా? ఏది లాభదాయకం? ఏది ఉత్పత్తి ఖర్చుల్ని తగ్గిస్తుంది? అనే విషయాల్ని బేరీజు వేసుకొని నిర్ణయాలకి రావాలి.

వస్తుత్పత్తి విధానాలు మూడురకాలు: (i) మానవ కార్మికులనుపయోగించి ఉత్పత్తి చేయడం; (ii) యంత్రసాయంతో ఉత్పత్తి చేయడం; (iii) రోబోట్లనుపయోగించి ఉత్పత్తి చేయడం.

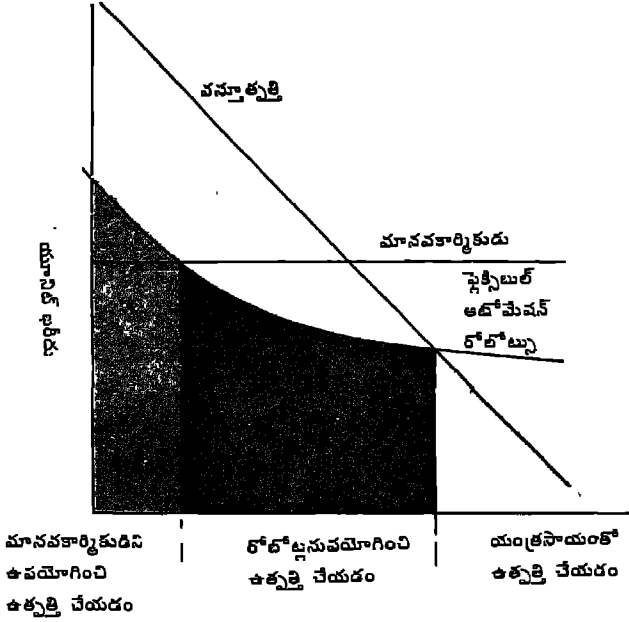
యంత్రసాయంతో ఉత్పత్తి చేసేటప్పుడు వస్తువుల్ని స్వచాలితంగా పనిచేసే యంత్రాలే తయారుచేస్తాయి. ప్రత్యేకమైన కొలతలూ, ఆకారమూగల వస్తువుల్ని తయారు చేసేలా మాత్రమే ఆ యంత్రాల్ని నిర్మిస్తారు. ఆ వస్తువుయొక్క కొలతల్లోకాని ఆకారంలోకాని ఇతర స్పెసిఫికేషన్లలోకాని ఏ కొద్ది మార్పు చేసినా ఆ యంత్రం ఉపయోగపడదు. దానిలో మళ్ళీ మార్పులు చేయాలి. దీన్ని “హార్డు ఆటోమేషన్” (Hard automation) అంటారు. మూడవ పద్ధతిలో ప్రోగ్రామబుల్ రోబోట్లని ఉపయోగిస్తారు. దీన్ని ఫ్లెక్సిబుల్ ఆటోమేషన్ (Flexible automation) అంటారు.

సంవత్సరానికి తయారయే వస్తువుల సంఖ్యమీద (Annual production) వస్తువు యొక్క తయారీ ఖరీదు ఆధారపడి ఉంటుంది. పైన చెప్పిన మూడు పద్ధతుల్లోనూ వస్తుత్పత్తినీ, వస్తువు ఖరీదునీ పరిశీలిస్తే, ఏ సందర్భాలలో ఏ పద్ధతి లాభదాయకమో తెలుస్తుంది, ఈ మూడు పద్ధతుల్లోనూ, వస్తువు ఖరీదు, ఏడాదిమొత్తం మీద తయారయే వస్తు సంఖ్యమీద ఎలా ఆధారపడి ఉంటుందో 26వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. ప్రతి పరిశ్రమ, తమ సాలీనా ఉత్పత్తినిబట్టి ఏ పద్ధతిననుసరిస్తే లాభదాయకమో నిర్ణయించుకోవాలి. అందుచేత, ప్రతి పరిశ్రమలోనూ రోబోట్ల వాడకమే లాభదాయకమనుకోకూడదు.

గృహాల్లో రోబోట్ల వాడకం

ఇళ్లల్లోవాడే రోబోట్లని ‘హోమ్ రోబోట్లు’ (Home Robots) లేక స్వంత రోబోట్లు (Personal Robots) అంటారు. సాంకేతికంగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో మూడురకాల స్వంత రోబోట్లు వాడకంలో ఉన్నాయి. మొదటిరకం రోబోటు అట వస్తువుగా కాని, అటలాడే వస్తువుగా కాని ఉపయోగపడుతుంది.

కొన్ని తమాషా బొమ్మలుంటాయి. అవి మొదటి రకం రోబోట్లు. నడవమంటే

సంవత్సరానికి తయారయే వస్తు ఉత్పత్తి

బొమ్మ 26: వేర్వేరు యాంత్రీకీకరణ వర్ణనలు.

నడుస్తాయి; కళ్లు మూసుకు వదుకోమంటే పడుకుంటాయి; పాటలు పాడుతాయి; అడుతాయి; నవ్వుతాయి; ఏడుస్తాయి. ఇవి అన్నీ బొమ్మ రోబోట్లే! చిన్నారిపాప చేయి వట్టుకొని, ఆ పాపతోనే నడుస్తూ, తిరుగుతూ ఉండేది మరొకరకం రోబోట్లు. పిల్లలతో కాని పెద్దలతో కాని అద్భుతంగా, చదరంగమూ, బెకర్నూ అడేది మరొక రకం రోబోట్లు. ఈ చదరంగం అడే రోబోట్లు అటనేర్చుకొనే చిన్న పిల్లలదగ్గర నుంచి, అద్భుతంగా అడగల్గే పెద్దవారితో సహా అడగల్గేవి ఉన్నాయి. వీటిలో కొన్ని మన టీవీ స్క్రీను సాయంతో అడేవి ఉన్నాయి. టీవీ

మీద చదరంగం బల్లా, అమర్చిన బలగమూ కనిపిస్తాయి. మీరో ఎత్తు వేస్తే, దానికి సమాధానంగా రోబోటు మరో ఎత్తు వేస్తుంది. ఈ ఎత్తులన్నీ టీవీ మీద కనిపిస్తాయి. మరొక రకం రోబోటు మీతోటి మామూలు చదరంగం బల్లా, పావులతో ఆడుతుంది. మీరో బంటునో, శకటునో కదిపితే, అదికూడా తన చేతితో (అంటే మేనిప్యులేటరూ, ఎండ్ ఎఫ్లెక్టర్ సాయంతో) దానికి సమాధానంగా మరొక ఎత్తు వేస్తుంది. ఇటువంటి రోబోట్లని చిన్న ఆటగాళ్ల దగ్గర్నుంచి, గ్రాండు మాస్టర్లదాకా కూడా వారివారి సామర్థ్యాలకి తగినట్లుగా అనేక లెవెల్సులో ఆడేటట్లు ప్రోగ్రాము చేయవచ్చు.

హోమ్ రోబోట్లలో రెండవరకం తన శక్తి సామర్థ్యాలతో బంధుమిత్రుల్ని, జనసామాన్యాన్ని అనందపరచేది. మెజీషియన్లు చేసినట్లు ఇది తమాషాలు చేస్తుంది. పెద్దపెద్ద పాపుల్లొనూ, సూపర్ మార్కెట్లలోనూ ఇది ప్రజలను ఆకర్షించి అనందపరుస్తుంది. ఇటువంటి రోబోటు ఒకటి 75 సెం.మీ. ఎత్తుంది. దాని పైభాగంలో టీవీ స్క్రీనుంటుంది. ఆ స్క్రీను మీద కళ్ళూ, ముక్కునూ, నోరూ మనిషికి ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తాయి. అది మాట్లాడినప్పుడు దాని నోరూ, కళ్ళూ సందర్భానుసారంగా కదుల్తాయి. ఆ పాపుకి వచ్చినవ్యక్తి దాని ఎదురుగా నిలబడి ఏవైనా ప్రశ్నలడిగితే, ఆ రోబోటు వాటికి సరియైన సమాధానాలిస్తుంది. అయితే, మీ ఇష్టంవచ్చిన ప్రశ్నలడగకూడదు. మీ ఎదురుగా ఉన్న కొత్తవ్యక్తి మీ రడిగే ఏవి ప్రశ్నలకి మిమ్మల్ని చూసి సమాధానాలివ్వగలడో, అటువంటి ప్రశ్నలే అడగాలి. వాటికి రోబోటు సరియైన సమాధానాలిస్తుంది. ఈ తమాషా చూసేందుకు ఎక్కువ మంది ఆ పాపుకి వస్తారు. అమ్మకం హెచ్చుతుంది. ఇంతకీ, ఆ రోబోటు వారి ప్రశ్నలకి సమాధానాలెలా ఇవ్వగలుగుతుంది? ఆ రోబోటు శరీరంలో ఒక మైక్రోఫోను, చిన్న ట్రాన్స్ మిటరూ, ఒక రేడియో రిసీవరూ, లోడ్ స్పీకరూ పైకి కనిపించకుండా అమర్చబడి ఉంటాయి. కొంచెం దూరంగా, ప్రజలకి కనిపించకుండా ఒక వ్యక్తి దాగుకొని ఉంటాడు, చేతిలో బైనాక్యులర్స్ తో. అతను రోబోటు ముందు నిలబడి ప్రశ్నలడిగే వ్యక్తినే ఆ బైనాక్యులర్స్ తో బాగా చూడగలడు. ఆ వ్యక్తి అడిగిన ప్రశ్న మైక్రోఫోనూ, ట్రాన్స్ మిటరు ద్వారా ఆ దాగుకొన్న వ్యక్తికి వినిపిస్తుంది. అతడు దానికి సరియైన సమాధానం రేడియో ద్వారా రోబోటుకి పంపుతాడు. దానిలో ఉన్న రిసీవరు, లోడ్ స్పీకరు ద్వారా పైకి వినిపిస్తుంది. రోబోటు నోరూ, కళ్ళూ కదుల్తూండడం, సమాధానం వినిపించడం చూసి రోబోటే

మాట్లాడుతూందనుకుంటారు, ఆశ్చర్య పోతారు, మురిసిపోతారు.

మూడవరకం హోమ్ రోబోటు పారిశ్రామిక రోబోటును పోలి ఉంటుంది. దానికి ఇటూ అటూ కదిలేందుకు చక్రాలు కాని, కాళ్ళకాని అమర్చబడి ఉంటాయి. అది ఇంట్లో, మామూలుగా నౌకరు చేసే చిన్నచిన్న పనులు చేస్తుంది. అక్కడ ఉన్న వార్తా పత్రిక తెచ్చి యజమాని కందివ్వడం; వంట ఇంట్లోంచి తీఫినూ, పాలూ తీసుకు వెళ్లి, చదువుకుంటూన్న పిల్లల కివ్వడం మొదలైన పనులు చేస్తుంది రోబోటు. అది చేయవలసిన పనులకవసరమయే ఇంద్రియాలు (సెన్సర్లు) దీనికి అమర్చబడి ఉంటాయి. ఇటువంటి స్వంత రోబోట్లకి వేరువేరు పనులు చేసేందుకు అవసరమైన ప్రోగ్రామింగు (Programming) ఇవ్వవచ్చు.

అది ఇంట్లో అవసరమయే చిన్నచిన్న పనులు చేయవచ్చు; పిల్లలకి వారి చదువులో సహాయ వడవచ్చు; ట్యూటరులా వారి సందేహాలు తీర్చవచ్చు; పిల్లల్ని చేయవట్టుకొని ఇంటినుండి స్కూలుకి, స్కూలునించి ఇంటికి తీసుకురావచ్చు. ఇది వచ్చే పోయే వాహనాల్ని గమనించి, ప్రమాదం లేకుండా, పిల్లల్ని రోడ్డు దాటిస్తుంది. వాక్యూమ్ క్లీనరు (Vacuum cleaner)తో గదులు తుడవడమూ దానికి నేర్పవచ్చు. 'ఫలానా పని చేయ' అని ఆదేశించగానే, సంచుక్కొకుండా, గొంతుక్కొకుండా ఆ పని చక్కగా చేస్తుంది.

**పరిశ్రమేతర కార్యాలలో రోబోట్ల వాడకం క్రింద వివరింపబడ్డాయి
అస్ట్రేలియాలో గొర్రెల ఉన్ని కత్తిరింపు**

గొర్రెల ఉన్ని కత్తిరించేందుకు అస్ట్రేలియాలో రోబోట్లని ఉపయోగిస్తారు. రోబోటు తన చేతితో (ఎండ్ ఎఫ్ క్లరుతో) ఒక ఎలెక్ట్రిక్ కత్తెరని పట్టుకొని గొర్రెల శరీరం మీద ఉన్నిని సరీగా, సమానంగా కత్తిరించుకుంటూ పోతుంది. గొర్రె శరీరపు వంపుల్ని అనుసరిస్తూ ఈ కత్తిరింపు జరుగుతుంది. ఈ కత్తెర చివర ఒక అతి సున్నితమైన సెన్సరు ఏర్పాటై ఉంటుంది. అది గొర్రె శరీరపు చర్మం ఎంతదూరంలో ఉందో జాగ్రత్తగా గమనించి, తదనుసారంగా రోబోటుకి ఆజ్ఞలిస్తుంటుంది. అందుచేత, చర్మానికి 0.125 మిల్లీమీటర్ల దూరందాకా ఉన్న ఉన్నిని కత్తిరిస్తుంది, కాని చర్మాన్నిమాత్రం ఏ మాత్రమూ తాకదు; గాయ పరచదు. ఈ కత్తెరను నడిపే మోటార్లు అతిశక్తివంతమైనవీ, అతి వేగంగా పనిచేసేవీను. కత్తిరించేటప్పుడు గొర్రె ఏ మాత్రం కదిలినా,

మోటారు కత్తెరను అతివేగంగా వెనక్కు జరిపేస్తుంది. లేకపోతే, గొర్రెకి గాయం అయే ప్రమాదముంది.

వ్యవసాయపు పనులలో రోబోట్ల వాడకం

దృష్టి మొదలైన సెన్సర్లు (ఇండ్రీయాలు) గల రోబోట్లు అనేక వ్యవసాయపు పనులు చక్కగా, సమర్థవంతంగా చేయగలవు. చెట్లనుంచి వళ్లకోసి పోగుచేయడం, బంగాళాదుంపలు తవ్వడం, పంటలుకోసి, నూర్చడం మొదలైన పనులెన్నో రోబట్లు చక్కగా చేయగలవు.

రేడియో ధార్మిక పదార్థాలతో పని

అణు పరిశోధనా శాలల్లోనూ, అణువిద్యుత్ కర్మాగారాల్లోనూ, రేడియో ధార్మిక పదార్థాలతో ఎంతో పని ఉంటుంది. ఇవి మానవ కార్మికులు చేస్తే ప్రమాదభరితం. ఇటువంటి చోట్ల మానవ కార్మికుల బదులు రోబోట్లని ఉపయోగించడం ఎంతో మేలు. ఏ మాత్రమూ ఇబ్బంది లేకుండా, ప్రమాదం లేకుండా అవి ఇటువంటి పనులు చక్కగా చేయగలవు.

అగ్నిమాపక కార్యాలలో రోబోట్లు

నిచ్చెనలు ఎక్కి, దిగి, ఇటూ అటూ కదిలి పనులుచేసి రోబోట్లు అగ్నిప్రమాద సమయాల్లో ఎంతో ఉపయోగ పడతాయి. మండుతూన్న భవనాల్లోకి ఎక్కి, మంటల్లో చిక్కుపడ్డవారిని ఎత్తుకొని బయటకు తీసుకు రావడం, మంటలకి దగ్గరగా కూడా పోయి. నీళ్లు, రసాయనాలూ చల్లి మంటలనార్చడం మొదలైన పనులు మానవులకంటే రోబోట్లు సమర్థవంతంగా చేయగలవు.

గనుల్లో పని

ఒక్కొక్కప్పుడు లోతైన గనుల్లో పనిచేసేటప్పుడు పెళ్లలు కూలి అవి మూసుకుపోవచ్చు. గనుల్లోవల విషవాయువు లుండవచ్చు. ప్రేలుళ్లు (Explosions) సంభవించవచ్చు. అటువంటి ప్రమాదభూశిక్షమైన చోట్ల మనుష్యుల బదులు రోబోట్లు ఎంతో ఉపయోగిస్తారు.

సముద్ర గర్భాలలో రోబోట్లు

సముద్ర జలాల్లో మానవుడింతవరకూ 100 మీ. కంటే లోతుకు పోలేదు.

అదికూడా, ప్రత్యేకమైన రక్షక కవచాలూ, మాస్కులూ, గాలి పీల్చుకొనే సాధనాలూ అన్నీ సమకూర్చుకున్న తర్వాతే. సముద్రాలు 2 కి.మీ. నుండి 6 కి.మీ. దాకా లోతుంటాయి. అంతలోతుకి పోయి అక్కడున్న నిధి నిక్షేపాలు పరిశీలించి పైకి తేవాలంటే, అది మానవులకి సాధ్యంకాదు. చేతులూ, కళ్ళూ మొదలైన అవయవాలు (సెన్సర్లు) కల రోబోట్లు ఎంత లోతుకైనా పోయి వనిచేయగలవు. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఎయిర్ ఇండియా జంబోజెట్ విమానమొకటి ప్రమాదానికి లోనై ఇంగ్లండు తీరపు సముద్ర జలాల్లో కూలిపోవడం మీ రెరుగుదురు. దానిలోని బ్లాక్ బాక్సు (Black box) ఆ సముద్ర గర్భంలో వడిపోయింది. స్కరాబ్ (Scarab) అనే ఒక రోబోట్ ఆ నీళ్లలో మునిగి ఆ నల్లపెట్టెను వెదకి పట్టుకొని బయటికి తీసుకు వచ్చింది. విమానప్రమాద కారణాలూ మొదలైన ఎన్నో విషయాలు ఆ నల్లపెట్టెలోని సమాచారం వలన తెలిసాయి.

అంతరిక్ష పరిశోధన

అంతరిక్ష పరిశోధనలో రోబోట్లు ఎంతో సహాయపడతాయి. ఎన్నోవందల కృత్రిమ ఉపగ్రహాలు భూమి చుట్టూ వివిధ కక్ష్యల్లో తిరుగుతూన్నాయి. వాటిలో ఏవైనా లోపాలుంటే బాగు చేసేందుకు రోబోట్లు ఎంతో ఉపయోగపడతాయి. గ్రహాంతరయానాలు చేసి, అక్కడి వింతలూ విశేషాలూ మనకి తెలియ చేయడంలో రోబోట్ల సహకారమూ, ఆవశ్యకతా ఇంటింతని చెప్పలేము. అమెరికన్లు ఎంతో ధన వ్యయం చేసి, చంద్రుడి మీదకు మనుష్యుల్ని పంపితే, రష్యన్లు ఇంతవ్యయమూ, ప్రమాదమూ లేకుండా; లూనోఖోడి (Lunokhod) అనే రోబోటుని చంద్రుడి మీద దింపారు. ఇది నడయాడే స్వచాలితమైన రోబోటు. ఇది చంద్రుడి మీది నేలను తవ్వి, ఆ మట్టిని, రాళ్లని x-ray చేసి, అనేక రసాయన పరీక్షలు చేసి ఆ ఫలితాలను రేడియో ద్వారా భూమి మీదకు పంపించింది. ఈ మధ్య అమెరికా పంపిన Voyager మిషన్ల తమ కార్యకలాపాలను ఇంత సమర్థవంతంగా నిర్వహించకలగడానికి వాటిలో ఉంచిన రెండు రోబోట్లు సహకారమే!

వైద్యరంగంలో రోబోట్లు

ఆర్థోటిక్స్, ప్రోస్థెటిక్స్ (Orthotics, Prosthetics) అనేరెండు వైద్యశాఖల్లో

రోబోట్లూ, అవి పని చేసేందుకు వాడే శాస్త్రీయ సూత్రాలూ ఎంతో ఉపయోగపడతాయి. ప్రమాదాల్లో కాళ్ళూ చేతులూ బాగా దెబ్బతిన్నవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు వాటిని శస్త్రచికిత్స ద్వారా తీసివేయవచ్చు. ఆ విధంగా తీసివేయబడ్డ అవయవాలు స్థానే, కృత్రిమ అవయవాల్ని ఏర్పాటు చేసి పని చేయించవచ్చు. ఈ వైద్యశాఖని ప్రోస్థటిక్స్ అంటారు.

సరిగా ఉన్న అవయవం కదిలేటప్పుడు ఉత్పన్నమైన ఎలెక్ట్రో మయోగ్రాఫ్ (Electro-myograph) కరెంట్లని కొలిచి, అధ్యయనం చేస్తే, అది ఆ విధంగా కదిలేందుకు మెదడు ఎంతకరెంట్లని పంపుతుందో తెలుసుకోవచ్చు. కృత్రిమ అవయవాన్ని కదిపేందుకు ఈ సమాచారం చాల ఉపయోగపడుతుంది. రోబోటుకి సిగ్నల్స్ ఇచ్చినడిపించినట్లే, ఈ కృత్రిమ అవయవానికి కూడా తగిన సిగ్నల్స్ ఇచ్చి, అవసరమైన విధంగా కదపవచ్చు.

ఒక్కొక్కప్పుడు, పోలియోవంటి వ్యాధులవలన నరాలు దెబ్బతిని, కాలు చేతులు చచ్చుబడి పోవచ్చు. అటువంటప్పుడు పిల్లవాడు ఆ కాలు మీద నిలబడలేడు, నడవలేడు. వైద్యులు ఆ కాలుకి తగిన బ్రేసులు (Braces) అమర్చి, బలవరచి, నడిచేందుకు సహాయపడతారు. ఈ వైద్యశాఖని ఆర్థోటిక్స్ (Orthotics) అంటారు.

ప్రోస్థటిక్స్లో జరిగినట్లే, ఆర్థోటిక్స్లో కూడా, తగిన సిగ్నల్స్ ఇచ్చి, ఆ అవయవాన్ని సరిగా కదిలేలా చేయవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ నందేశాలు (సిగ్నల్స్) నోటిమాట ద్వారా కూడా ఇవ్వవచ్చు. రోబోట్లని నడిపే విధానాలే, సూత్రాలే ఇక్కడా ఉపయోగపడతాయి.

అతి సున్నితమైన శస్త్ర చికిత్సలో (Microsurgery) రోబోట్లు ఎంతో సాయపడతాయి.

అటలాడే రోబోట్లు

చదరంగం ఆడే రోబోట్లని గురించి చదివేం. రసెల్ యాండర్సన్ (Russell L. Anderson) అనే అయనపేరిల్ పెన్సిస్ ఆడే రోబోట్ని తయారు చేసేడు. ఈ అట ఆడే టేబిల్ సైజూ, అట నియమాల్నూ కొద్దిగా మార్చి, దానికి సరిపడేటట్లు ఈ రోబోట్ని తయారు చేసేదాయన. దీనిలో అతిసున్నితమైన సెన్సర్లు అమర్చేడు. వాటి సాయంతో, తనవైపు బంతి వచ్చేవాగానీ, దిశనీ, ఆ బంతి యొక్క స్పిన్ (Spin) నీ, ఈ సెన్సర్లు కొలిచి, తన బేట్ (Bat) ని ఏ కోణంతో పట్టుకోవాలో, ఎంత బలంతో బంతిని కొట్టాలో, ఏ దిశలో కొట్టాలో

మొదలైన ఆ దేశాల్ని అతి స్వల్పకాలంలో రోదోట్లకి తెలియజేసి, సరీగా ఆ బంటిని ప్రత్యర్థివైపు కొట్టేలా చేస్తాయి. ఈ విధంగా రోదోట్లు మానవప్రత్యర్థితో సమర్థవంతంగా ఆపి ఆడుతుంది. దీని మీద ఇంకా పరిశోధనలు చేసి, మామూలు సైన్స్ పేరిల్ మీద, ఆ ఆట నియమాల్ని అనుసరించి ఆదే రోదోట్లుని తయారు చేయడంలో పరిశోధనలు సాగుతున్నాయి.

రోబోట్ల శిక్షణా విధానాలు

రోబోట్లని రకరకాల పనులకు ఉపయోగించవచ్చు. అయితే, అవి ఆయాపనులను ఎలా చేయాలో వాటికి నేర్పే దెట్లా? కార్మికుడు ఏదైనా పని చేయాలంటే శిక్షణ పొందాలి. వాటికి సంబంధించిన వివరాలు తెలుసుకుంటారు. ఆయాకార్యాలను చేసేవారిని గమనిస్తాడు. వారిని చూసి నేర్చుకుంటాడు. అతడి మేధస్సు ఈ విషయాల్ని గ్రహిస్తుంది. ఒక వస్తువు ఎక్కడుందో, దాన్ని చేరేందుకు ఏ దిశలో ఎంత దూరం కదలాలో, దాన్ని సమీపించి పట్టుకున్నాక, దాన్ని ఎక్కడ ఉంచాలో మొదలైన వివరాలన్నీ, వేర్వేరు ఇంద్రియాల సాయంతో మెదడు తెలుసుకుంటుంది. దానిప్రకారం ఆయా అంగాలకి అవసరమైన రీతిలో కదిలేందుకు తగిన ఆదేశాలిస్తుంది. ఆ పని సరిగ్గా చేయడంలో అవసరమయే ఫీడ్ బ్యాక్ ని వివిధ జ్ఞానేంద్రియాలు సమకూరుస్తాయి.

ఈ విషయాలన్నిటిలోనూ రోబోటు కూడా మనిషిని పోలి ఉంటుంది. ఒక పని ఎలా చేయాలో మనిషికి నేర్పినట్లే రోబోటుకి నేర్పవచ్చు. కాని, రోబోటుకి ఒక పనినేర్పేటప్పుడు దాన్ని చిన్నచిన్న భాగాలుగా విభజించాలి. అప్పుడే అది దాన్ని గ్రహించగలుగుతుంది.

పారిశ్రామిక రోబోట్లలో వాటిని శాసించి, సరిగా నడిపించే కంట్రోలరు ఉంటుంది. రోబోటుకి అందవలసిన ఆదేశాలన్నీ విపులంగా ఆ కంట్రోలరు మెమోరీలో (మెదడులో) జాగ్రత్త పరచబడి ఉంటాయి. ఉదాహరణకి : బల్లమీద రెండు ఇటికలున్నాయి. వాటిని ఒకదాని మీద ఒకటి ఉండేలా పెర్చాలి. ఇదీ, రోబోటు చేయవలసిన పని. “ఒక ఇటికీ తీసి రెండో దానిమీద పెట్టు” అంటే చాలదు విపులమైన ఆదేశాలు ఈ క్రింది విధంగా ఇయ్యాలి:

1. ఎండ్ ఎఫెక్టరు గ్రిప్పరు ఒక ఇటికీ మీదకు వచ్చేలా నీమేనిప్యూలేటరుని కదుపు.

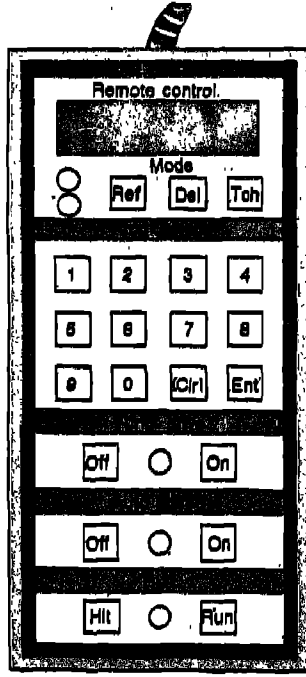
2. నీ గ్రిప్పరు వేళ్లమధ్యకి ఆ ఇటిక వచ్చేలా మేనిప్యూలేటరుని దించు.
3. గ్రిప్పరు వేళ్లతో ఇటికను పట్టుకో.
4. ఆ ఇటికతో సహా నీ గ్రిప్పరుపైకి లేచేలా మేనిప్యూలేటరుని లేపు.
5. ఇటిక పట్టుకున్న గ్రిప్పరు రెండో ఇటిక పైకి వచ్చేలా మేనిప్యూలేటరుని కదుపు.
6. గ్రిప్పరులో ఉన్న ఇటిక సరిగా రెండో ఇటిక మీదికి వచ్చి, దానికి తగిలే దాకా మేనిప్యూలేటరుని దించు.
7. గ్రిప్పరు వేళ్లను వదులుచేయి.
8. మొదటి ఇటిక రెండో ఇటిక మీద కూర్చున్నాక, మేనిప్యూలేటరుని ప్రక్కకు కదుపు.

అతి చిన్న వనిని కూడా ఈ విధంగా చిన్న చిన్న భాగాలుగా విభజించి రోబోటుకి ఆ దేశాలివ్వడంతోపాటు ప్రతి అడుగులోనూ మేనిప్యూలేటరు ఎంత వేగంతో కదలాలో కూడా ఖచ్చితంగా తెలియ చేయాలి. ఇంతకంటే క్లిష్టమయిన పనులకి ఇటువంటి వందలకొద్దీ ఆదేశాలివ్వవలసి ఉంటుంది; మేనిప్యూలేటరు వేగం అడుగడుక్కి అతి నిక్కచ్చిగా, సున్నితంగా నిర్ణయించి ఆదేశాలివ్వవలసి వస్తుంది. ఈ విధంగా రోబోటుకి వని నేర్పే విధానం చాలకాలం పట్టవచ్చు.

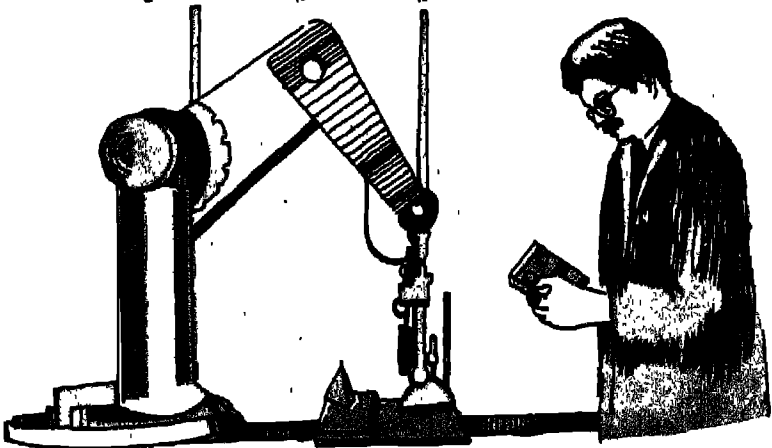
రోబోటుకి ఒక వని ఎలా చేయాలో పైన చెప్పినట్లు ఆ వనిని అనేక భాగాలుగా విడకొట్టి నేర్పవచ్చు; అవి ఏ ఏ వరుసక్రమంలో చేయాలో ఆ దేశించవచ్చు. అయితే, ఈ శిక్షణ రకరకాలుగా ఇవ్వవచ్చు. రోబోట్లు తయారు చేసే కంపెనీలూ, పరిశోధకులూ, ఈ శిక్షణా కాలాన్ని తగ్గించి, ఇంకా నిర్దుష్టంగా ఈ పనులు చేయించేందుకు ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ప్రస్తుతం మూడురకాల శిక్షణా పద్ధతులు అమలులో ఉన్నాయి.

ప్రత్యక్ష శిక్షణా విధానం

వైర్ల ద్వారా రోబోటుకి తగిలించి ఉన్న రిమోట్ కంట్రోలు బాక్సు ఒకటి ఉంటుంది. దీన్ని టీచ్ బాక్సు (శిక్షణ నిచ్చే పెట్టె) లేక టీచ్ పెండెంటు (teach pendent) అంటారు. ఈ రిమోటు కంట్రోలు బాక్సులో రోబోటు లింకుల్ని కదిపే ప్రతి మోటారుకీ రెండేసి బటన్లుంటాయి. ఒకటి నొక్కితే ఆ మోటారు ఒక దిశలోనూ, రెండవది నొక్కితే దానికి వ్యతిరేక దిశలోనూ తిరుగుతుంది.

చొమ్మ 27: ఎ. లేట్ బాక్సు. బి. లేట్ బాక్సు పియూఎమ్ఎ రోబోటు.

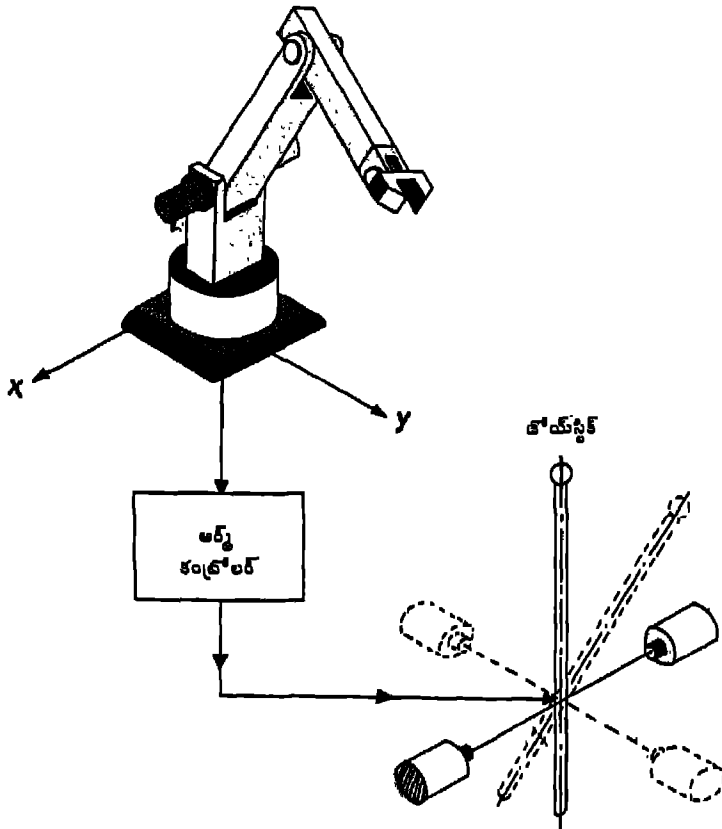
చొమ్మ 28: లేట్ బాక్సు సాయంతో శిక్షణ.

ఆ బటన్లు నొక్కుతూ రోబోటు మోటార్లని అవసరమైనప్పుడు అవసరమైన దిశల్లో కదవవచ్చు. 27వ బొమ్మలో ఇటువంటి టీచ్ బాక్సుని చూడవచ్చు. 28వ బొమ్మలో దీనినువయోగించి ఒక ఆపరేటరు రోబోటుకి శిక్షణ నివ్వడం చూడవచ్చు.

ఆపరేటరు సరియైన బటన్లు సరియైన వరుసక్రమంలో నొక్కి రోబోటు చేత పని చేయిస్తాడు. రోబోటు మేనిప్యులేటరు, ఎండ్ఎఫ్లెక్చరు, గ్రెప్పరూ ఆయా వరుసక్రమంలో, ఆయా దిశల్లో శాసించిన విధంగా కదుల్తాయి. ఈ వివరాలూ, అవి కదిలే వేగాలూ, ఒక కదలికకీ, దాని తర్వాత కదలికకీ మధ్య ఉండవలసిన అంతరమూ మొదలైన వివరాలన్నీ రోబోటు మెమెరీలో భద్రపరువబడతాయి. ఈ విధంగా శిక్షణ పూర్తి అయ్యేక, “ఈ పని చేయి” అని ‘Execute’ బటన్ని నొక్కితే, ఆ రోబోటు ఆ పనిని తనకి నేర్పిన విధంగా చక్కగా చేస్తుంది. ఎన్నిమార్లు చేయమన్నా ఒక్క విషయం కూడా మరచిపోకుండా అలా చేస్తూనే ఉంటుంది. శిక్షణా కాలంలో ఇచ్చిన ఆదేశాలన్నీ మెమెరీలో భద్రపరచాంకదా? ఆ వివరాల ప్రకారం కంట్రోలరు రోబోటుని నడుపుతుంది. ఇక అటువంటి పని అవసరం లేకపోతే మెమెరీలో ఉన్న వివరాల్ని తుడిపేసి, కొత్త పనికి అవసరమైన ఆదేశాల్ని, దానిలో జాగ్రత్త పెట్టవచ్చు.

ఈ విధంగా “రిమోట్ కంట్రోల్ టీచ్ బాక్సు” నువయోగించి శిక్షణ నివ్వడంలో ఒక ముఖ్యమైన లోపం ఉంది. ఒక మోటారుకు సంబంధించిన బటను నొక్కిన తర్వాత మరొక కదలికకి ఇంకో బటను నొక్కాలి. అంచేత, ఆపరేటరు దృష్టి ఆ టీచ్ బాక్సు, దానిమీద ఉన్న బటన్ల మీదే ఉండాలి. అప్పుడే, సరియైన బటన్లని సరియైన వరుస క్రమంలో నొక్కుగల్గుతాడు. మొదట కదిలిన మోటారు తనలింకుని ఎంతదూరం కదిపిందో, ఎక్కువ కదిపిందా, తక్కువ కదిపిందా? అనే వివరాలు అతడు చూడలేడు (అతడి దృష్టి టీచ్ బాక్సు మీదే ఉంది కనుక!). అందుచేత రోబోటు అంగాల కదలికలలో కొన్ని హెచ్చు తగ్గులు రావచ్చు. అనుభవం మీద. అతడు ఈ లోపాల్ని అధిగమించి సరీగా శిక్షణ నివ్వగల్గు తాడు. కాని, దీనికి ఎక్కువ కాలం పడుతుంది.

ఈ ఇబ్బంది నుంచి బయట పడేందుకు మరొక శిక్షణా పద్ధతి నువయోగించవచ్చు. దీనిలో టీచ్ పెండెంటు బదులు “జోయ్స్టిక్” (Joystick) నువయోగించి శిక్షణ నిస్తారు. ఈ పద్ధతిలో ఒక రోబోటుకి శిక్షణ

చిత్రము 28: జోయ్స్టిక్ సాయంతో రోబోట్కి శిక్షణ నివ్వడం.

నివ్వడం 29వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. విమానాన్ని నడిపేందుకు పైలట్లు కూడా ఇటువంటి 'జోయ్స్టిక్'నే ఉపయోగిస్తారు.

ఈ జోయ్స్టిక్‌ని ఒక దిశలో కదిపితే ఒక స్విచ్‌చీ, మరొక దిశలో కదిపితే మరొక స్విచ్‌చీ వని చేస్తాయి. ఈ విధంగా జోయ్స్టిక్ దిశని మారిస్తే వేరు వేరు మోటార్లు వేరువేరు దిశల్లో తిరుగుతాయి. కొద్దిపాటి అనుభవంతో ఏ మోటారుని ఏ దిశలో తిప్పేందుకు జోయ్స్టిక్‌ని ఎలాకదపాలో అవరేటరు నేర్చుకుంటాడు. జోయ్స్టిక్ అవరేటర్ చేతిలోనే ఉంటుంది కనక దానివైపు

చూడకుండానే దాన్ని అవసరమైన దిశలో కదపగల్గుతాడు. అతడి దృష్టి అంతా రోబోటు మీద, దాని కదలికల మీదే కేంద్రీకరింపబడి ఉంటుంది. ఈ విధంగా మేనిప్యూలేటరునీ, ఎండ్ఎఫ్లెక్టరునీ, గ్రిప్పరునీ, వాటి కదలికల్ని జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ జోయ్స్టిక్ని అవసరమైన రీతిలో కదపగల్గుతాడు.

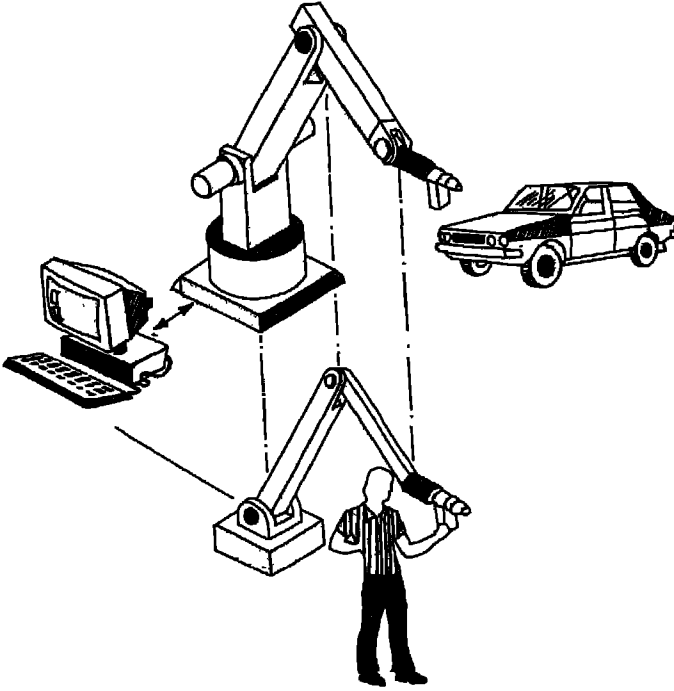
చేత్తో పట్టుకొని కదుపుతూ శిక్షణ నివ్వడం

రోబోట్ అవయవాల్ని చేత్తో పట్టుకొని కదుపుతూ శిక్షణ నివ్వడం రెండో పద్ధతి. మొదటి పద్ధతిలో (టీచ్ బాక్సు నుపయోగించినా, జోయ్స్టిక్ వాడినా) రోబోట్ అంగాలు ఏ వరుసక్రమంలో ఏ దిశల్లో ఎంతెంత కదలాలో నేర్పడం అనుభవం లేనివారికి కొంచెం ఇబ్బందిగానే ఉంటుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు రోబోట్ మేనిప్యూలేటరు ఎక్కువగా కదలవచ్చు; ఒక్కొక్కప్పుడు తక్కువగా కదలవచ్చు. ఈ పొరపాట్లు సరిదిద్దుకొనేందుకు ఆ వరుసక్రమాన్ని సరిగావచ్చేవరకూ మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూండాలి. ఈ ఇబ్బందులు లేని శిక్షణా పద్ధతి మరొకటి ఉంది. రోబోటు యొక్క ఏ అంగం, ఏ దిశలో ఎంతదూరం కదలాలో దాన్ని పట్టుకొని కదిపి చూపించడమే ఈ పద్ధతి. ఈ పద్ధతిలో, ఆవరేటరు రోబోటు హస్తాన్ని తన చేత్తో పట్టుకొని, అది ఒక పని చేసేందుకు ఏ దిశలో ఎంతదూరం కదలాలో తనే కదుపుతాడు. ఈ విధంగా అది చేయవలసిన కదలికలన్నీ తనే చేత్తో పట్టుకొని, చేసి చూపిస్తాడు. ఆయా అంగాలలో ఉన్న సెన్సర్ల ద్వారా ఏ కీలు ఎలా కదులుతుందో, ఏ లింకు ఎంతదూరం కదిలిందో, అవి కదిలేవరకు క్రమాల్నీ వేగాల్నీ కంట్రోలరు జాగ్రత్తగా గమనించి, ఆ వివరాలన్నీ తన మెమోరీలో భద్రపరచుకుంటుంది. ఈ శిక్షణ జరుగుతున్నంతసేపూ, రోబోటులోని మోటార్లెవీ పనిచేయవు. ఒకసారి శిక్షణ పూర్తి అయేక, “ఇప్పుడు నేను నేర్చిన పనిచేయి” అని ఆదేశించగానే కంట్రోలరు ఆ మోటార్లన్నింటినీ “ఆన్” (on) చేస్తుంది; తను గ్రహించి, దాచి ఉంచుకున్న వివరాల ప్రకారం ఆ మోటార్లని నడిపించి, రోబోటు చేత ఆ పని సరిగా చేయిస్తుంది. ఆ పని ఇక ఎన్నిసార్లు చేయమన్నా రోబోటు చేయగల్గుతుంది.

ఈ విధమైన శిక్షణా పద్ధతిలో కూడా లోపాలు లేకపోలేదు. మొదటిది, రోబోటు అవయవాలు అంటే, దాని మేనిప్యూలేటరూ, ఎండ్ఎఫ్లెక్టరూ, గ్రిప్పరూ బరువుగా ఉంటాయి. కీళ్లవద్దా, మోటార్లనీ కీళ్లనీ కలిపే గేర్లూ;

గొలుసులూ, చక్రాలవద్ద రాపిడి ఉంటుంది. ఆవరేటరు రోబోటు హస్తాన్ని తనచేతితో పట్టుకొని కదిపేటప్పుడు ఈ వ్యతిరేక బలాల్ని అధిగమించాలి. రెండవది; ఈ శిక్షణా సమయంలో క్షణక్షణానికి కీళ్ల కదలికా, మేనిప్యూలేటరూ, ఎండ్ఎఫెక్టరూ ఉండే స్థలమూ, అవి కదిలే దిశ, వాటి వేగమూ మొదలైన వివరాలు, వందలు, వేల సంఖ్యలో భద్రపరచుకొనేందుకు రోబోటు మెమోరీ చాలపెద్దదై ఉండాలి. అప్పుడే అది ఈ వివరాలన్నీ జ్ఞాపకం పెట్టుకొని రోబోటుచేత సరిగా పనిచేయించ గల్గుతుంది. అతి సున్నితమైన వస్తువు చేయవలసిన మధ్య తరగతి, పెద్దతరగతి రోబోట్లకి శిక్షణ ఇచ్చేటప్పుడు పైన చెప్పిన లోపాల్లో మొదటిది మరీ కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంది. అటువంటప్పుడు అ మేనిప్యూలేటరు బరువుకి సమానమైన బరువుని కౌంటర్ వెయిట్గా ఉపయోగిస్తే, మేనిప్యూలేటర్ని సునాయాసంగా కదపవచ్చు. ఇంతకంటే మంచి వద్దటి మరొకటి ఉంది.

అసలు రోబోటుని అన్ని విధాలా పోలి ఉన్న మరియొక్క రోబోటును ఉపయోగించడం ఈ వద్దటి, ఈ రెండవ రోబోటు సర్వవిధాలా పనిచేయవలసిన మొదటి రోబోటుని పోలి ఉంటుంది. ఈ రెండింటి భాగాలూ అంటే, మేనిప్యూలేటర్లూ, ఎండ్ఎఫెక్టర్లూ, గ్రిప్పలూ, అన్నీ కొలతల్లో ఒకే విధంగా ఉంటాయి. కాని, బరువులో మాత్రం రెండవ దాని భాగాలు మొదటి దాని భాగాలకంటే చాల తేలికగా ఉంటాయి. తేలిక భాగాలుగల ఈ రెండవ రోబోట్ని “మాస్టర్ రోబోటు” అనీ, అసలు పని చేయవలసిన మొదటి రోబోట్ని ‘బానిస రోబోట్’ (Slave Robot) అనీ అంటారు. మాస్టర్ రోబోట్లో కీళ్లనీ, అంగాల్ని కదిపే మోటార్లు, గేరులూ, గొలుసులూ ఉండవు. దీని మేనిప్యూలేటరు తేలికగా, సున్నితంగా కదిపేందుకు వీలుగా ఉంటుంది. ఈ మాస్టర్ రోబోటు లింకులన్నీ దగ్గరా ప్రత్యేకమైన సెన్సర్లు అమర్చబడి ఉంటాయి. మాస్టరు రోబోటు లింకులన్నీ బానిస రోబోటు లింకులంత పొడవే ఉంటాయి. అసలు, పనిచేసేది బానిస రోబోట్. శిక్షణ సమయంలో ఆవరేటరు మాస్టరు రోబోటు హస్తాన్ని పట్టుకొని, కదుపుతూ, దాని చేత చేయవలసిన వస్తులన్నీ చేయిస్తాడు. దాని అంగాలు చాల తేలికగా ఉంటాయి కనక, సునాయాసంగా వాటిని కదపగల్గుతాడు. దీని కదలికలన్నీ కంప్యూటరు మెమోరీలో భద్రపరుపబడతాయి. శిక్షణ అయిపోయేక పని చేయవలసినది ‘బానిస రోబోట్’. “ఈ పని చేయి” అని ఆదేశం ఇవ్వగానే, కంప్యూటర్

బొమ్మ 30: మాస్టర్ రోబోట్ సాయంతో రోబోటుకి స్పేస్ పెయింటింగుతో శిక్షణ నివ్వడం.

మొదటిలోని సమాచారం ప్రకారం బానిస రోబోట్లోని మోటార్లు కదలడం ప్రారంభించి, రోబోటు హస్తాన్ని అవసరమైన రీతిలో కదుపుతాయి. పని జరిగిపోతుంది. మాస్టరు రోబోటు, బానిస రోబోటు కూడా ఒకే కంప్యూటర్ చేత నియంత్రించబడతాయి. 30వ బొమ్మలో మాస్టర్ రోబోటును పయోగించి, బానిస రోబోటుకి శిక్షణ నివ్వడం చూడవచ్చు.

ప్రమాదకర వాతావరణంలో ఉన్న బానిస రోబోటు చేత కూడా సురక్షిత స్థానంలో ఉన్న మాస్టర్ రోబోటు పని చేయించగలుగుతుంది.

రోబోటు హస్తాన్ని చేత్తో కదుపుతూ శిక్షణనిచ్చే ఈ పద్ధతిలో ఉన్న మొదటి లోపాన్ని సరిదిద్దేందుకు మరో మార్గముంది. రోబోట్ ఎండ్ ఎఫ్ ఫోర్స్ కి ఒక “ఫోర్సు సెన్సర్” (Force Sensor) ని తగిలిస్తారు. అప్పుడు ఈ పద్ధతిని

“ఫోర్సు సెన్సర్ను ఉపయోగించి చేత్తో కదుపుతూ శిక్షణ నివ్వడం” (Teach by guiding using a force sensor) అంటారు. ఆపరేటరు ఎండేప్ థెక్టర్ని వట్టుకొని, మేనిప్యూలేటర్ని కదుపుతాడు. ఈ పనిలో అతడు ఎండేప్ థెక్టర్ మీద కొంత బలాన్ని ప్రయోగిస్తాడు. దానికి తగిలించి ఉన్న సెన్సర్ ఈ బలాన్ని కొలిచి, దాన్ని విద్యుత్ ప్రవాహంగా మార్చి రోబోట్ మోటార్లని తగ్గిన దిశలో నడుపుతుంది. ఆపరేటరు మేనిప్యూలేటర్ని కదిపేందుకు విశేష బలం ఉపయోగించనక్కరలేదు. ఈ సెన్సర్ సాయంవలన మెమోరీలో భద్రపరుపబడే కొలతలు చాల ఖచ్చితంగా ఉంటాయి. ఈ నడుపాయం ఉన్నా, ఈ వద్దతి చాల ఖరీదైనది. సెన్సరూ, దానికి సంబంధించిన సర్క్యూట్లు ఏర్పాటు చేయడం చాల ఖర్చుతో కూడినవని. పైగా, ఈ సెన్సరు శిక్షణ కాలంలో మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది. రోబోటు తనపనులను తాను చేసేటప్పుడు దీని అవసరంలేదు. కొద్దికాలం మాత్రమే ఉపయోగపడే ఈ సెన్సర్ని ఏర్పాటు చేయడం లాభదాయకం కాదు.

పైన వివరించిన రెండు శిక్షణా పద్ధతుల్లోనూ కూడా, శిక్షణా కాలంలో రోబోటు మేనిప్యూలేటరు అవసరమైన రీతిలో కదులుతూ ఉంటుంది.

రోబోటు మేనిప్యూలేటర్ కదలకుండానే రోబోటుకి శిక్షణ నిచ్చే పద్ధతి మరొకటుంది.

పరోక్ష శిక్షణా విధానం

ఈ పద్ధతిని ప్రోగ్రామింగ్ పద్ధతి ద్వారా శిక్షణ నివ్వడం (Programming Method of Teaching) అంటారు. ఈ పద్ధతిలో ఆపరేటరు రోబోటు హస్తాన్ని వట్టుకోడు; కదపడు. శిక్షణ అంతా ప్రోగ్రామింగ్ ద్వారానే జరుగుతుంది. మేనిప్యూలేటరు ఏ దారిలో కదలాలో ఆ మార్గంలో ఉండే బిందువులన్నీటినీ తెలియచేసే గణిత సమీకరణాల్ని కంప్రోలర్కి అందచేస్తారు. మేనిప్యూలేటరూ, ఎండేప్ థెక్టరూ ఏ మార్గంలో కదలాలో, ఏక్షణంలో అవి ఏ బిందువుల దగ్గర ఉండాలో, ఈ సమీకరణాల ద్వారా కంప్రోలర్కి తెలిసిపోతుంది. ఉదాహరణకి : మేనిప్యూలేటరు ఒక స్థానంనుంచి మరోస్థానానికి ఋజు మార్గంలో కదలాటనుకొండి, $y = \tan x + c$ అనే సమీకరణం ఋజు రేఖని తెలియజేస్తుంది. దీనిలో x, y అనేవి ఒక సమతలంలో ఋజురేఖమీద ఉండే బిందువుల వివరాలు (co-ordinates) ఆ ఋజురేఖ x అక్షంతో చేసేవాలుని

'm' తెలియ చేస్తుంది. y అక్షంతో ఆ ఋజురేఖ చేసే “అంతరఖండాన్ని” (intercept) 'c' తెలియ చేస్తుంది. మేనిప్యూలేటర్ కదలవలసిన మార్గం ఋజురేఖా మార్గమే కానక్కరలేదు. ఆ మార్గం ఏ రూపంలో ఉన్నా ఇదేవిధంగా తగిన సమీకరణం ద్వారా దాన్ని నిర్వచించవచ్చు. ప్రారంభ బిందువు (initial point) అంతిమ బిందువు (final point) వీటిని కలిపే మార్గపు సమీకరణమూ తెలిస్తే, ఆ దారిలో ఉండే అన్ని బిందువుల వివరాలన్నీ (coordinates) కంప్యూటరు గణించకలదు. మరొక ప్రోగ్రామింగ్ ద్వారా ఏయేకీలు ఏ దిశలో ఎంతసేపు కదలాలో కూడా కంప్యూటరు గ్రహించకలదు. ఈ వివరాలన్నీ ఒకసారి కంప్యూటర్ మెమొరీలో నిక్షిప్తమయ్యాక, ‘ఫలానా పనిచేయి’ అని ఆదేశం ఇవ్వగానే రోబోటు ఆ పని చేస్తుంది.

ఈ శిక్షణా పద్ధతిలో చాల సౌకర్యాలు ఉన్నాయి:

1. ప్రోగ్రామింగ్ పద్ధతివలన కాలము శ్రమ ఆదా అవుతుంది. పైగా, రోబోటు ఒక కార్యంలో నిమగ్నమయి ఉన్నప్పుడు, దాన్ని ఆ పని చేయనిస్తూనే కొత్త పని నేర్పవచ్చు. శిక్షణని ఇస్తున్నంతసేపు దాన్ని ఆ పని మాన్పించనక్కర లేదు.
2. దాని అవయవాలు కదలవలసిన మార్గంలోని బిందువుల్ని నిర్ధారించే సమీకరణాల సాయంతో ఈ ఒక్క రోబోటునే కాక, అటువంటి అనేక ఇతర రోబోట్లని కూడా అవి ఒక దానితో మరొకటి నిర్మాణంలో కొద్దిగా తేడాలున్నా ఒకే కాలంలో శిక్షణ నివ్వవచ్చు.

రోబోట్ల విశ్లేషణ, నియంత్రణ

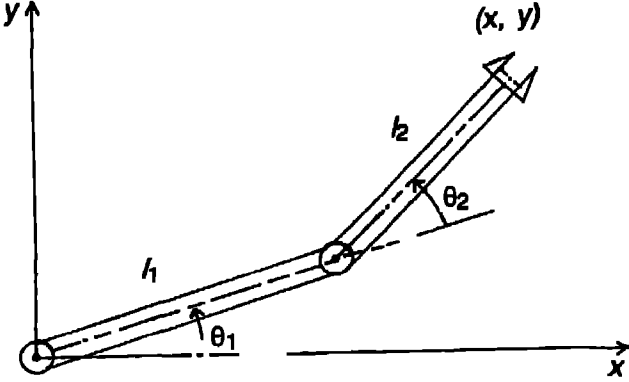
క్రిందటి ప్రకరణంలో రోబోట్లకి శిక్షణనిచ్చే వేరువేరు పద్ధతులను గురించి తెలుసుకున్నాం. అవి చదివేక, “ఓస్! రోబోట్లకి శిక్షణ నివ్వడము, వాటిని నియంత్రించి వని చేయించడమూ ఇంత తేలికా?” అనిపిస్తుంది. కాని, రోబోట్ల నియంత్రణ అనుకున్నంత సులభంకాదు. శిక్షణా పద్ధతులు చాలతేలికే అనిపించినా, రోబోట్లని నియంత్రించేటప్పుడు మరెన్నో అవ్యక్త విషయాల్ని గమనించాల్సి వస్తుంది. రోబోటు లింకుల ద్రవ్యమూ (mass), వాటి స్థబ్ధతా (inertia), కీళ్ల దగ్గర రాపిడీ (friction) మొదలైన ఎన్నో విషయాలు మన అంచనాల్ని తారుమారు చేస్తాయి. ఈ అన్ని విషయాల్ని కూడా సరిగా గమనించి, లెక్కలోకి తీసుకుంటేనే కాని, రోబోటు నియంత్రణ సవ్యంగా జరగదు.

మేనిపులేటర్ని ఖచ్చితంగా, ఏ మాత్రమూ హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా నియంత్రించ గల్గాలంటే, రోబోట్ మేనిపులేటర్ యొక్క సంపూర్ణ విశ్లేషణ అవసరం, ఈ విశ్లేషణలో మేనిపులేటరు యొక్క ఆకార విశేషాలేకాక, దాని ‘ద్రవ్యమూ, స్థబ్ధతా, రాపిడీ మొదలైన ఎన్నో విషయాలు దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.

ఈ గ్రంథంలో ఇవన్నీ విపులంగా చర్చించడం సాధ్యంకాదు.

అతి సామాన్యమైన ఒక రోబోట్ మేనిపులేటర్ని నియంత్రించడంలో ఉండే సాధక బాధకాలు తెలుసుకుంటే, ఈ విషయం బోధపడుతుంది.

31వ బొమ్మలో చూపించిన అతి సామాన్యమైన మేనిపులేటర్ని గమనిద్దాం, దీనికి రెండు లింకులూ, రెండు కీళ్లూ ఉన్నాయి. ఈ లింకుల పొడవులు l_1, l_2 అనుకుందాం. రెండు కీళ్లకీ రెండు మోటార్లు తగిలించ బడ్డాయి. వాటి సాయంతో ఈ లింకులు రెండూ కూడా, ఈ బొమ్మయొక్క సమతలంలో (in the plane of this figure) ఇటూ, అటూ తిరగగలుగుతాయి. మొదటి

చిత్రము 31: రెండు లింకుల అర్థిక్యతలతో ఉన్న ప్లానర్ మేనిప్యులేటరు.

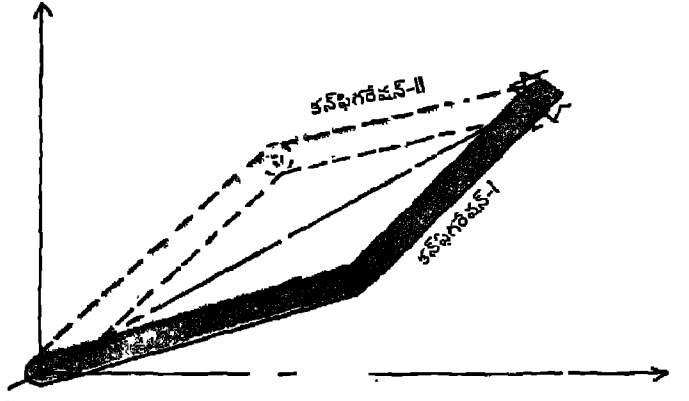
కీలుయొక్క కేంద్రంలో నుంచి x, y అక్షాలున్నాయనుకుందాం. రెండవ లింకు చివర ఎండ్-ఎఫెక్టరు ఉంటుంది. ఈ రెండు మోటార్లు ఒకేసారి తిరిగినప్పుడు, ఈ రోబోటు మేనిప్యులేటరు x, y అక్షాల సమతలంలోనే, ఇటూ అటూ తిరగ గలుగుతుంది. ఇటువంటి దాన్ని “ఒకే సమతలంలో రెండు ఐచ్ఛిక చలనాలు గల మేనిప్యులేటరు” (A two-degrees-of-freedom planar manipulator) అంటారు. ప్రారంభంలో ఆ రెండు లింకుల అక్షాల ఒకే ఋజురేఖలో x అక్షం వెంబడి ఉన్నాయనుకుందాం. అవి కొంతదూరం కదలినప్పుడు వాటి స్థానాల్ని వాటి అక్షాలు చేసే కోణాల్నిబట్టి నిర్ణయించవచ్చు. మొదటి లింకు అక్షానికి, x అక్షానికి మధ్యగలకోణం θ_1 అనీ, రెండవ లింకు అక్షానికి మొదటి లింకు అక్షానికి మధ్యగల కోణం θ_2 అనీ అనుకుందాం. ప్రదక్షిణ దిశలో తిరిగితే ఏర్పడ్డ కోణాన్ని ఋణ సంజ్ఞతోనూ (-); ఆ ప్రదక్షిణ దిశలో తిరిగితే ఏర్పడ్డ కోణాన్ని ధనసంజ్ఞ (+) తోనూ సూచిస్తారు. బొమ్మలో చూపిన θ_1, θ_2 కోణాలు రెండూ ధనకోణాలే. ఈ కోణాలు రెండూ తెలిస్తే, రోబోటు మేనిప్యులేటరు చివర ఉన్న ఎండ్-ఎఫెక్టరు స్థానం నిర్ణయించవచ్చు. ఈ లింకువు (x, y) దానివివరాలు (coordinates) తెలియజేస్తాయి. క్షిణి-కోణీయ వివరాలూ (θ_1, θ_2) ; లింకుల పొడవులూ (l_1, l_2) తెలిస్తే ఎండ్-ఎఫెక్టరు వివరాలు (x, y) తెలుసుకోవడం సులభం. ఈ (x, y) వివరాల్ని (coordinates)

“world coordinates” అంటారు. θ_1, θ_2 ల విలువల్నిబట్టి (x, y) వివరాలు గణించడాన్ని “సవ్యచలన సమస్య” (forward kinematic problem) అంటారు. θ_1, θ_2 ల వివరాలు తెలిస్తే, వాటికి సరివడే ఒకే ఒక స్థానంలో ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరును ఉంచగలుగుతుంది.

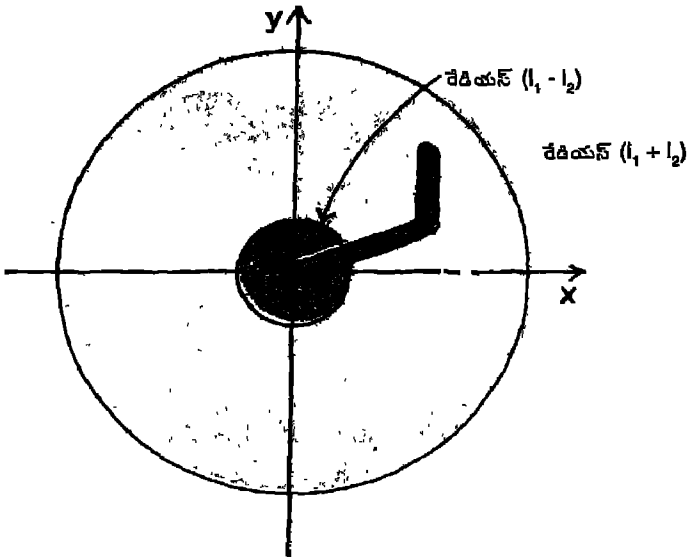
సాధారణంగా ఇటువంటి ‘సవ్యచలన సమస్యలు’ మనకి అగతగలవు. “ఇంతింత కోడాల్లో (θ_1, θ_2) లింకుల్ని కదిపితే, ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు ఏ బిందువుని చేరుతుంది?” అనే సమస్యనే మనం సాధారణంగా ఎదుర్కొంటాం. ఇది మొదటి సమస్యకి వ్యతిరేకం. అందుచేత దీన్ని “అవసవ్యచలన సమస్య” (Inverse Kinematic Problem) అంటారు. ఉదాహరణకి: ఒక వస్తువు ఒక బిందువుదగ్గర ఉందనుకోండి. ఆ బిందువు వివరాలు world coordinates (x_1, y_2) అనుకుందాం. రోబోటు మేనిప్యులేటరు లింకులు ఎంతెంత కోడాల్లో (θ_1, θ_2) కదిపితే, దాని ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు ఆ బిందువుని చేరగలుగుతుంది? ఇదీ మనసమస్య. ‘అవసవ్యచలన సమస్యకి’ ఒకే ఒక నిర్దిష్ట సమాధానం ఉండదు. ఒకటికంటే ఎక్కువ సమాధానాలుండవచ్చు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఇటువంటి సమస్యకు సమాధానమే లేకపోవచ్చు. అది ఎలాగోచూద్దాం.

32, 33 బొమ్మలను పరిశీలిస్తే, ఈ విషయం బోధపడుతుంది. ఒకే ఒక నిర్దిష్ట బిందువుని (x, y) చేరేందుకు మేనిప్యులేటరు లింకులు తిరగవలసిన కోడాలు (θ_1, θ_2) వేరువేరుగా ఉన్న సంగతి 32వ బొమ్మలో చూడవచ్చు. మేనిప్యులేటరు రెండు వేర్వేరు విధాలుగా తిరిగి కూడా ఒకే బిందువుని (x, y) చేరగల్గడం చూస్తామిందులో. (x, y) వివరాలు తెలిస్తే, దానిని చేరేందుకు అవసరమైన కోడాల విలువలు (θ_1, θ_2)లు వేరువేరుగా ఉన్నట్లు స్పష్టం అవటంలేదా?

“ఒకే సమతలంలో రెండు ఐచ్ఛిక చలనాలు”గల మేనిప్యులేటరు 33వ బొమ్మలో చూపబడింది. ఈ మేనిప్యులేటరుకున్న రెండు లింకుల్లోనూ, రెండవదాని పొడవు మొదటి దాని పొడవుకంటే తక్కువ ఇందులో ($l_2 < l_1$) ఈ రెండు లింకులూ ఒకే ఋజురేఖలో ఉండేటట్లు ($\theta_2 = 0$) మేనిప్యులేటర్‌ని కదిపితే, దాని ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు ($l_1 + l_2$) వ్యాసార్థంకల వర్తులపు పరిధి మీద ఉన్న బిందువులన్నీటినీ చేరగలుగుతుంది. రెండవ లింకుని మొదటిదాని మీదకు వచ్చేలా వెనక్కు మడిచి ($\theta_2 = 180^\circ$) తిప్పితే, ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు ($l_1 - l_2$) వ్యాసార్థంకల వర్తుల పరిధిమీది బిందువుల్ని చేరగలుగుతుంది. l_1, l_2 ల

చిత్రము 32: అవసరమైన సమన్వయాలకు తెలుపుతూ ఉన్నాయి.

చిత్రము 33: మేనిఫెస్ట్‌లకు సంబంధించిన.

మధ్యకోణం (θ_2) విలువ ఏదైనా, ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు పైన చెప్పిన రెండు వృత్తాల మధ్య ప్రదేశంలోగల ఏ బిందువు నైనా చేరగల్గుతుందేకాని, పెద్ద వృత్తానికి బయటా, చిన్న వృత్తానికి లోపలాగల బిందువుల్ని మాత్రం చేరలేదు. చేరవలసిన బిందువు వివరాలు (x, y) అటువంటి నిషిద్ధ ప్రదేశంలో ఉంటే, ఈ అవసర్యచలన సమస్యకి సమాధానమే ఉండదు. 'సవ్యచలన సమస్యకి' θ_1, θ_2 ల విలువలు తెలిసినప్పుడు x, y ల విలువలు కనుక్కోవడం ఒకటికంటే ఎక్కువ సమాధానాలుండడమూ; ఒక్కొక్కప్పుడు సమాధానమే లేకపోవడమూ, 32, 33వ బొమ్మలు స్పష్టం చేస్తాయి.

ఇదే విషయం ఈ క్రింది బీజగణిత సమీకరణం కూడా తెలియ చేస్తుంది. $y = x^2$ అనే సమీకరణాన్ని పరిశీలించండి. x యొక్క విలువనుబట్టి y విలువ నిర్ధారిత మౌతుందని ఈ సమీకరణం తెలియచేస్తుంది. x విలువ 2 అనుకుందాం. అప్పుడు, y విలువ ఖచ్చితంగా 4 అయితీరుతుంది. దీనికి మరో సమాధానం లేదు. కాని, y విలువ 4 అనుకుందాం. అప్పుడు పై సమీకరణం నిజమవాలంటే, x విలువ +2 కావచ్చు; లేదా - 2 కూడా కావచ్చు. y విలువ - 9 అనుకోండి. అప్పుడు x విలువ ఎంత? దీనికి సమాధానం లేదు.

'ఒక సమతలంలో రెండు ఐచ్చిక చలనాలు'గల మేనిష్యులేటరు విషయంలోనే ఇన్ని సమస్యలు ఉత్పన్నమైతే, పొడుగూ, వెడల్పూ ఎత్తుగల ఒక స్థలంలోని బిందువుని చేరేందుకు 6 ఐచ్చిక చలనాలుగల రోబోటు విషయంలో ఎన్ని సమస్యలు తలెత్తుతాయో మీరే ఊహించవచ్చు.

ఒకే సమతలంలో రెండు ఐచ్చిక చలనాలుగల మేనిష్యులేటరు లింకుల కోణాలు (θ_1, θ_2) తెలిస్తే, దాని ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు ఒక నిర్దిత బిందువుని (x, y) చేరేందుకు వాటిని కదిపే మోటార్లు ఎంత బలం ఉపయోగించాలి? అనేది ఆ లింకుల ద్రవ్యమూ, స్థితి మొదలైన అంశాల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇవ్వన్నీ సరిగా తెలిసినపుడే ఎండ్‌ఎఫ్‌క్టరు (x, y) బిందువుని సరిగా చేరగల్గుతుంది.

ఉపసంహారము

1959-60 సంవత్సరాల్లో, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల్లో మొట్టమొదటి పారిశ్రామిక రోబోటు నిర్మించబడింది. కాని, దాన్ని బాగా అభివృద్ధిపరచి, పారిశ్రామికావసరాలకి తగినట్లుగా తయారు చేసేందుకు మరో 20 సంవత్సరాలు వట్టింది. నెమ్మది నెమ్మదిగా, ఈ రోబోట్ల వాడకం వివిధ యూరోపు దేశాలకీ, జపానుకీ కూడా పాకింది. పారిశ్రామిక రోబోటు మొట్టమొదటగా అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలోనే అవతరణ చెందినా, ఈనాడు వీటి ఉపయోగంలో భిషానే అగ్రగామిగా ఉంది.

ఈ పారిశ్రామిక రోబోట్లలో అధికభాగం మోటారుకారు పరిశ్రమలో, తత్రాపీ, వెల్డింగు స్ప్రే పెయింటింగ్ కార్యాలకీ, ఉపయోగపడుతున్నాయి.

భారతదేశంలో రోబోట్లు, రోబోటిక్సు విజ్ఞాన శాస్త్రాల్లో అభిరుచి 1980వ దశకంలో ప్రారంభమయింది. కొన్ని విశ్వవిద్యాలయాల్లోనూ, ఉన్నత పరిశోధనా సంస్థల్లోనూ, ఈ రంగంలో విశేషమైన కృషి మొదలయింది. కొన్ని పారిశ్రామిక సంస్థలు కూడా, వెల్డింగు, స్ప్రే పెయింటింగు, ఎలెక్ట్రానిక్ రంగాల్లో రోబోట్లనుపయోగించడంలో అభిరుచి చూపుతువచ్చేయి.

భవిష్యత్తులో ఈ రోబోటిక్సు విజ్ఞానం బాగా అభివృద్ధి చెందే అవకాశాలున్నాయి. ప్రపంచం మొత్తం మీద పరిశీలిస్తే, ఇప్పటికే ఈ శాఖలో విశేష కృషిజరిగిందని చెప్పవచ్చు. భవిష్యత్తులో ఈ రంగంలో పరిశోధనకి ఎంతో అవసరమూ, అవకాశమూ ఉంది. అనేక విద్యాసంస్థల్లో పాఠ్యవిషయంగా రోబోటిక్సుని ప్రారంభించారు. డిగ్రీలూ ఇస్తున్నారు. పరిశ్రమలు రోబోట్ల వాడకంలో ఉత్సాహం చూపుతున్నాయి. ప్రభుత్వం కూడా ఈ రంగంలో పరిశోధనకి చాల ధనం వ్యయం చేస్తోంది.

నిర్దిష్టమైన యంత్రాల్లో కూడా మానవుడికున్న తెలివి తేటలూ, అలోచనా శక్తికలుగచేస్తే, దాన్ని “ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్” అంటారు. రోబోటిక్స్నూ, ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్నూ శాస్త్రాల్ని అభివృద్ధిపరచి, అవి ఒకదాని కొకటి సహకరించేలా చేస్తే ‘తెలివైన రోబోట్లని’ తయారు చేయడం సాధ్యమౌతుంది. ‘ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్’ అనగానే, ‘తెలివైన యంత్రాలు’ అనేమాట వెంటనే స్ఫురిస్తుంది. తెలివిగా పని చేసేయంత్రాల్ని తయారు చేయడమే ఈ రంగంలో పనిచేసే విజ్ఞానుల ధ్యేయం. మానవుడొక కార్యాన్ని చక్కగా నిర్వహించినపుడు ‘చాల తెలివిగా పనిచేసాడు’ అని మెచ్చుకుంటాం. అదే పనిని, అంత చక్కగానూ ఒక యంత్రం చేస్తే, ఆ యంత్రాన్ని “తెలివైన యంత్రం” (Intelligent Machine) అనవచ్చు. అకార విశేషాల్ని గుర్తుపట్టడం; మనమాటల విశ్లేషణ, సంశ్లేషణ; మనం మాట్లాడినప్పుడు మాటల్ని, చిన్నచిన్న వాక్యాల్ని అర్థం చేసుకోవడమూ; వేర్వేరు భాషల్ని అర్థం చేసుకోవడమూ; ఒక భాషలోని గ్రంథాలను ఇంకోభాషలోకి తర్జుమా చేయడమూ మొదలైన పనులు యంత్రాలు చేయగలిగితే, వాటిని ‘తెలివైన యంత్రాలు’ అనవచ్చు.

‘ఆర్టిఫిషియల్ ఇంటెలిజెన్స్’ మీద పరిశోధనలు ఇంకా ప్రారంభ దశలోనే ఉన్నా, పైన ఉదహరించిన వేర్వేరు రంగాల్లో చెప్పుకోతగ్గ అభివృద్ధి జరిగిందనే చెప్పవచ్చు. తెలివైన రోబోట్ల తయారీలో ఈ పరిశోధనలు బాగా తోడ్పడ్డాయి.

ఎక్కువ సెన్సర్లు, అవి సమకూర్చే వివరాల్ని తగిన విధంగా ఉపయోగించుకోగలగే న్యూట్రాలు ఉన్నట్లయితే, రోబోటు ఇంకా ఎన్నోపనులు చేయగలడు.

అమెరికన్ విద్యానంశల్లో రూపొందించిన రెండు రోబోట్లని గురించి తెలుసుకుందాం.

మొదటిది ఒక చోటునుండి మరోచోటుకి కదుల్తూ పనిచేస్తుంది. దానికి అనేక సెన్సర్లు అమర్చబడ్డాయి. తనంతటతానే, ఒకచోటు నుండి మరో ప్రదేశానికి వెళ్లగలదు. దార్లో ఉన్న అడ్డంకుల్ని “అల్ట్రాసోనిక్ సెన్సర్లు” సాయంతో గమనించి, తప్పుకుంటూ నడుస్తుంది రోబోటు. దాని మోటార్లు తిరిగడానికి, రోబోటు చేసే ఇతర పనులకి అవసరమైన శక్తి రోబోటు శరీరంలో ఉన్న బ్యాటరీ (మోటారు కారు బ్యాటరీ వంటిది) సమకూరుస్తుంది.

ఏ బ్యాటరీ అయినా నిరంతరం వని చెయలేదు కదా? ఈ బ్యాటరీ చాలవరకూ 'డిస్ఛార్జ్' అయినప్పుడు ఆ విషయం సెన్సర్ల ద్వారా రోబోటు గ్రహిస్తుంది. వెంటనే అది తాను చేస్తున్నవని అపేసి బ్యాటరీ 'రీఛార్జింగ్' చేసే ప్రయత్నాలు ప్రారంభిస్తుంది. తన తలమీద అమర్చబడ్డ టీవీ కెమెరా సహాయంతో తనకి దగ్గరగా ఉన్న 'ఎలెక్ట్రిక్ సోకెట్' కోసం వెదకుతుంది. దానికోసం తనకి దగ్గరగా ఉన్న గోడదగ్గరకు చేరి, ఆ గోడ వెంబడి ప్రయాణం చేస్తూ, ఎలెక్ట్రిక్ సోకెట్ కన్పించగానే దాని దగ్గర ఆగిపోతుంది. తన దేహంలోంచి ఒక ప్లగ్ బయటకు తీసి, దాన్ని ఆ సోకెట్టులో గుచ్చుతుంది. స్విచ్ వేస్తుంది. దీనితో బ్యాటరీ పూర్తిగా ఛార్జింగు అయేదాకా అక్కడే నిలబడుతుంది. ఈ రోబోటు, ఛార్జింగ్ పూర్తికాగానే (ఇది సెన్సర్ల ద్వారానే గ్రహిస్తుంది) స్విచ్ ఆఫ్ చేసి, ప్లగ్ సోకెట్లోంచి తీసివేసి, మళ్ళీ తన దేహంలోవల భద్రపరుస్తుంది. బ్యాటరీ ఛార్జింగ్ కోసం తాను చేస్తూన్న వనిని మధ్యలోనే అపేసింది కదా? రోబోటు తిరిగి ఆ స్థలానికి వెళ్లి ఆ వనిని పూర్తి చేస్తుంది. ఇదంతా కూడా మరొక అవరేటరు సహాయం లేకుండా తానే స్వంతంగా నిర్వహిస్తుంది.

మరొక అమెరికన్ విద్యా సంస్థలో తయారైన ఇంకో రోబోటు ఉంది. దీన్ని గురించి కూడా తెలుసుకుందాం. ఇది కూడా స్వచాలితమైన రోబోటు. ఆ విద్యాసంస్థలోని ప్రయోగశాలలో రకరకాల ఎత్తులున్న బల్లలూ, వాలు బల్లలూ (Ramps) ఉంటాయి. నేల మీద తిరుగుతున్న రోబోటుబల్ల లెక్కలేదు కదా? అందుచేత అది ఒక వాలు బల్లని బల్లదగ్గరగా చేర్చి, దానిమీద నుండి బల్లమీదకు ఎక్కుగలుగుతుంది. ఒక బల్లమీద, పైజం, గోళం, రెండు మూడు రకాల క్యూబులూ మొదలైన రకరకాల వస్తువులుంటాయి. వాటిలోని పెద్ద క్యూబుని ఆ రోబోటు వట్టుకొని క్రిందకు తీసుకురావాలి. కిందనుండి ఆ బల్లమీది వస్తువు లేవీ అందవు ఆ రోబోటుకి, మొదట రోబోటు వస్తువులున్న బల్లదగ్గరకు పోయి, తన సెన్సర్ల ద్వారా ఆ బల్ల ఎత్తును కనుగొంటుంది. ఆ తర్వాత, ఆ గదిలో ఉన్న వేరు వేరు వాలు బల్లల్ని పరీక్షించి, ఆ బల్లంత ఎత్తున్న వాలు బల్లని ఎన్నుకొని, దాన్ని నెమ్మదిగా తోసుకుంటూ బల్లదగ్గరకు (దాని ఎత్తు బల్ల ఎత్తుతో అనుకునేటట్లు) జరుపుతుంది. అప్పుడు ఈ వాలు బల్లమీదుగా బల్లమీద ఎక్కుతుంది. అక్కడ ఉన్న వస్తువుల్ని తన టీవీ కెమెరా ద్వారా పరిశీలించి, పెద్ద క్యూబుని పసికట్టి, దాని దగ్గరకుపోయి. తన

గ్రిప్పురుతో' దాన్ని వట్టుకుంది. అది తీసుకొని, నెమ్మదిగా 'రేంపు (వాలుబల్ల) మీదుగా క్రిందకు దిగి ఆ క్యూబుని నిర్జీత స్థలంలో ఉంచుతుంది. ఆ తర్వాత ఆ 'రేంపుని మళ్ళీ దాని యధా స్థానంలో ఉంచి, తదుపరి ఆజ్ఞలకై వేచి ఉంటుందా రోబోటు. ఇదంతా జ్ఞానమున్న మనిషి చేసినట్లే చేస్తుంది. బల్లల ఎత్తు మారవచ్చు; బల్ల మీద ఉంచిన వస్తువులు మారవచ్చు; రోబోటుకిచ్చే ఆదేశాలు మారవచ్చు. కాని, అన్ని సందర్భాలలోనూ కూడా ఆ రోబోటు తన ఆజ్ఞల్ని చక్కగా నిర్వర్తిస్తుంది.

రోబోట్లు మానవాజ్ఞలకి వ్యతిరేకంగా తమ ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించి, మానవులకు హానికల్గించ కలదా ?

ఇటువంటిది అసంభవంకాదు. హోటలులో సర్వరుగా పనిచేస్తున్న ఒక రోబోటు ఒక కష్టమరు కాఫీ తెచ్చి పెట్టమంటే, తీసుకువచ్చి, ఆ వేడి కాఫీ అతడి నెత్తిన వంచిందట! మరొకచోట ఒక రోబోటు రాయితో మనిషి తల వగులకొట్టిందట. ఇటువంటివి అప్పుడప్పుడు వింటూంటాము. అవి జరిగి ఉండనూవచ్చు. కాని, తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే అటువంటి అ కార్యాలు జరగకుండా చూడవచ్చు. రోబోటులో అనేకవందల భాగాలుంటాయి. అవి అన్నీ తమతమ పనుల్ని సరిగా నిర్వర్తిస్తే, అంతా సవ్యంగానే జరుగుతుంది. వీటిలో ఏ ఒక్కభాగం సరిగా పనిచేయక పోయినా, రోబోటు విపరీతంగా ప్రవర్తింపవచ్చు.

రోబోటులో ఎన్నో సెన్సర్లు, అవసరమైన స్పెరుభాగాలూ ఏర్పాటు చేస్తే, ఇటువంటి విపత్తునించి తప్పించుకోవచ్చు. అన్నిభాగాలూ సరిగా పనిచేస్తున్నాయో లేదో ఆ సెన్సర్లు నిరంతరమూ కనిపెడుతూ, ఏదైనాభాగం సరిగా పనిచేయకపోతే, వెంటనే దాన్ని తీసివేసి, దాని స్థానంలో మంచి స్పెరుని అమరుస్తాయి కాని, ఇదంతా విపరీతమైన ఖర్చుతో కూడిన పని.

ఏదో ఒకరోజున రోబోట్లు మానవుల మీదే అధికారం చలాయిస్తాయా ? మానవ మనుగడకే ప్రమాదకరంగా తయారవుతాయా ?

రోసమ్స్ యూనివెర్సల్ రోబోట్సు (Rossum's Universal Robots) అనే పుస్తకంలో, రోబోట్సు మానవుల మీద తిరగబడి, వారిమీద అధికారం చెలాయిస్తాయని ఆ గ్రంథకర్త, కాథర్ట్ కాఫెక్ సూచించాడు. ఇదే అభిప్రాయం,

అనేక సైన్సుఫిక్షన్ కథలలోనూ, సినిమాలలోనూ, టీవీ కార్యక్రమాలలోనూ, ఈ నాటికీ చూస్తూనే ఉన్నాము. ఇటువంటి ప్రమాదకరమైన రోబోట్లను తయారు చేయడం అసాధ్యం కాదు. కానీ, రోబోట్లని డిజైన్ చేసి, తయారు చేసేవాడు మానవుడు; అవి ఎలా పనిచేయాలో నిర్ణయించి శిక్షణ నిచ్చేవాడూ (Programmer) మానవుడే; తనలాంటి రోబోట్లని నిర్మించే రోబోట్లని తయారు చేసేవాడూ మానవుడే. తననీ, తన జాతిని నిర్మూలించే రోబోట్లని తయారు చేసేవాడుంటాడా? ఎవడో దుర్మార్గుడు ఇటువంటి శక్తులు సంపాదిస్తే వాటిని ఈ విధంగా దుర్వినియోగం చేయవచ్చు. అందుచేత మనం ముందే తగిన జాగ్రత్తలు తీసుకొని, ఏ రోబోటు కూడా, ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ మానవులకి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించకుండా ఉండే విధానా లవలంబించాలి. ప్రఖ్యాత అమెరికన్ విజ్ఞానీ, సైన్సుఫిక్షన్ రచయిత, ఇజాల్ అసిమోవ్, ఇది దృష్టిలో ఉంచుకొని మూడు రోబోటిక్ సూత్రాలని ప్రవచించాడు. ఎంత సాధారణమైన, లేక ఎంతక్లిష్టమయిన రోబోటయినా నరే, ఈ మూడు ప్రాథమిక సూత్రాలకీ కట్టుబడి ఉండేలాగే నిర్మించబడాలని సూచించాడాయన:

- సూత్రం 1: రోబోటు ఏ మానవుడుకీ హానికల్గించ కూడదు; ఇంకొకరివల్ల అతడు ప్రమాదానికి గురి అవుతుంటే చూస్తూ ఉరుకోకూడదు.
- సూత్రం 2: మొదటి సూత్రానికి భంగం రానంత కాలమూ, మానవాదేశాలను రోబోటు తప్పక శిరసావహించాలి.
- సూత్రం 3: మొదటి రెండు సూత్రాలకూ భంగం వాటిల్ల నంతకాలమూ, రోబోటు తన ఆత్మరక్షణ చేసుకోవాలి.